

tre'

đêm cao miên

TƯỜNG NĂNG TIẾN

xin lỗi cún

NGUYỄN THỊ THANH DƯƠNG

ám sát bóng ma

VŨ HIẾN

quán phố hoài. và những người của một thời

TIM NGUYỄN

gò công có gì mà đi hoài

ĐÀO THỊ THANH TUYỀN

thơ như quỳnh de Prella

luột sóng

US Open 2024

TRỊNH THANH THỦY

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

Biên tập

Nguyễn Xuân Thiệp
Trần Văn Cát

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Hồ Đắc Vũ

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email: dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRẺ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRẺ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRẺ ALABAMA

205.277-6597

TRẺ TENNESSEE

901.300-2399

TRẺ BILOXI-MS

228.205-0337

TRẺ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 11210 Bellaire Blvd. #143
Houston, TX 77072

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRẺ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRẺ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRẺ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tưởng Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thi Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangdài Glassey-
Trầnquyên (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trang Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đồng Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể hiện
quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents
reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một
tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG	Như Sao	Ước mơ cuối cùng của bé Bobsy
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN	Vũ Hiến	Ám sát Bóng Ma
9		Mộc Mạc	Phép lạ
10		Trần Thị Nhật Hưng	Thần...trai mười hai bến nước
12	BÊN LỀ THỂ THAO	Trẻ	
14	BÊN TÁCH CÀ PHÊ	Tim Nguyễn	Quán Phố Hoài. và những người của một thời
16	THẾ GIỚI ĐỂ MÈN	Trần Lý Lê	Triết lý vụn
19	BẠN CÓ BIẾT	Hoàng Vũ	Những hiểu lầm về dinh dưỡng
20		Gió Vivu	Tháng 9 mộng mơ
23	MIỆNG NHÀ QUAN	Bánh Bèo	
24	DUYÊN SÀI GÒN	Du Uyên	Cà phê xào
27	LUẬT DI TRÚ	Lê Minh Hải	Nhập quốc tịch nhanh hơn
28	GIAO TIẾP	Minh Hải	Giao tiếp thường ngày
29	PHỤ NỮ THANH LỊCH	Mộc Lan	Túi xách
30		Trịnh Thanh Thủy	Tranh tài lướt sóng US Open 2024
34	TRUYỆN NGẮN	Nguyễn Thị Thanh Dương	Xin lỗi Cún
37	Kiến thức phổ thông	Phượng Nghi	Đề có hình ảnh TV đẹp nhất
38		Tạ Phong Tần	"Bác sĩ" online
40	SOMETHING & ANYTHING	Ian Bùi	Phong trào 9 giờ
43	MEO VẬT	Hoàng Hương	Đồ cũ không nên mua
44		Tiểu Lục Thần Phong	Phố cổ Yaletown & Gastown
47	Y TẾ & ĐỜI SỐNG	Triệu Minh	Đồ uống protein
48	THỜI TRANG	Điệu Cô Nường	Đồ Thu dễ mặc
50	TRANG THƠ	Như Quỳnh de Prele	
52		Tâm Nguyên	Biết ơn tờ báo giấy tiếng Việt
54		Tâm Vạn	Phim Thuyền nhân hành trình 50 năm
56	PHIẾM	Đoàn Xuân Thu	Alain Delon
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ	Du Face	
59	Ơ RÊ KA	Trẻ	Cần gạt nước xui xẻo
60	TRUYỆN NGẮN	Hồ Đắc Vũ	Aleeza
64	THẾ GIỚI QUANH TA	Dương Hùng	Ngôi nhà của Steinbeck ở Salinas
65	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT	Trẻ sáu tám	
66		Đào Thị Thanh Tuyền	Gò Công có gì mà đi hoài?
70	CÁI NHÀ CỦA TA	Thiên Hương	Lỗi thiết kế phòng tắm
72	PHÓNG SỰ VIỆT NAM	Lê Kung Diễm	Đua nhau xuất cảng nhân lực!
76		Phi Khanh	Lươn sốt sấu ngào
78	TÀI LIỆU VĂN HỌC	Vương Trí Nhàn	Văn học Sài Gòn đã đến với Hà Nội từ trước 1975
81		Trần Hoàng Vy	Chuyện ít người biết về Nguyễn Tất Nhiên
84	TRONG HẦM RƯỢU	Nguyễn Mạnh Tuấn	Yakopo
87	PHÓNG SỰ VIỆT NAM	Nguyễn Sinh	Bia... "thất thủ"
92	MỖI TUẦN 1 CON SỐ	Trẻ	
94	ĐỌC BÁO VIỆT NAM	B.Tuyền	Đêm Cao Miên
98	SỔ TAY THƯỜNG DÂN	Tướng Năng Tiến	Đèn chiếu sáng lối đi
104	SỔ TAY KHÁCH HÀNG	Hạnh Việt	
107	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM	Trẻ cười	

BẢO HUÂN MICROSOFT AI

Ước mơ cuối cùng của bé Bobsy

Một người mẹ trẻ cố gắng hoàn thành ước vọng cuối cùng cho cậu con trai 6 tuổi sắp lìa đời. Câu chuyện thật cảm động. Và đây cũng là điều hiếm có trong thế giới chúng ta hiện đang có mặt, vẫn còn nhiều con người có tấm lòng nhân ái và biết sống đẹp. Mời bạn đọc theo dõi...

NS

Người mẹ trẻ, mới 26 tuổi, cúi xuống nhìn đứa con trai đang yếu dần vì bệnh bạch cầu giai đoạn chót. Mặc dầu tim cô trĩu nặng nỗi buồn, cô vẫn giữ quyết tâm phải làm mọi việc cho con. Như bất cứ người mẹ nào, cô muốn con mình lớn lên và thực hiện được những ước mơ của nó. Giờ đây thì không được nữa rồi. Chỉ vì căn bệnh bạch cầu quái ác. Thế nhưng cô vẫn muốn ước mơ của con trở thành sự thật.

Cô cầm lấy bàn tay con, hỏi: “Bobsy ơi, có bao giờ con nghĩ lúc lớn lên con sẽ làm gì không? Có bao giờ con ước

mơ điều gì cho đời con?”

“Mẹ ơi, con mong lớn lên con sẽ làm người lính cứu hỏa.”

Người mẹ trẻ mỉm cười với con và nói: “Để mẹ xem có thể làm gì để thực hiện ước muốn của con.”

Chiều hôm ấy, cô đi tới sở cứu hỏa Phoenix, Arizona, và gặp một nhân viên cứu hỏa tên Bob. Ông ta lắng nghe cô với sự thông cảm sâu xa. Khi nghe cô trình bày ước vọng cuối cùng của đứa con trai và xin cho con cô được một lần ngồi trên chiếc xe màu đỏ chạy vòng quanh khu phố, ông ta nhìn cô với ánh mắt xót thương và tỏ ý mong muốn được giúp cô. Ông nói: “Tôi có thể làm hơn thế nữa

ấy chứ. Vậy cô về chuẩn bị cho bé sẵn sàng vào lúc 7 giờ sáng thứ Tư này, chúng tôi sẽ cho cháu làm người lính cứu hỏa danh dự của chúng tôi nguyên cả một ngày. Cháu sẽ đến đây, cùng ăn với chúng tôi và tham dự vào tất cả những chuyến xe đi cấp cứu trong ngày. Và xin bà cho chúng tôi ni tắc của bé, chúng tôi sẽ thực hiện ngay cho cháu một bộ đồng phục với đôi ủng và chiếc nón của người lính cứu hỏa có cả phù hiệu **Đội Cứu Hỏa Phoenix** y như chúng tôi vậy.”

3 hôm sau, nhân viên cứu hỏa tên Bob đến đón bé Bobsy, mặc cho cháu bộ đồng phục và đưa cháu từ giường bệnh ra chiếc xe màu đỏ của **Đội**. Bobsy được đưa lên ngồi phía sau xe và giúp cho xe về sở cứu hỏa. Khỏi phải nói, bé Bobsy sung sướng như được lên thiên đường.

Có tất cả 3 chuyến cấp cứu ở thành phố Phoenix ngày hôm ấy và Bobsy được tham dự cả 3. Bé được ngồi

trên những chiếc xe cứu hỏa khác nhau -kể cả xe cứu thương và xe của chỉ huy. Hơn thế nữa, bé còn được quay video cho bản tin trong ngày của thành phố.

Được thấy ước mơ của mình thực hiện, trong tình thương tràn đầy và sự quan tâm, Bobsy hết sức cảm động và bé được sống thêm 3 tháng nữa so với dự đoán của các bác sĩ.

Một đêm, khi tất cả dấu hiệu của sự sống hoàn toàn suy sụp ở Bobsy, người nữ điều dưỡng trưởng không muốn bé chết đi trong sự cô đơn bèn cho gọi tất cả thân nhân đến bên giường bé. Rồi chợt nhớ cái hôm Bobsy được làm lính cứu hỏa, bà gọi cho ông chỉ huy trưởng và hỏi ông có thể nào gửi một nhân viên mặc đồng phục tới với bé Bobsy khi bé sắp sửa ra đi. Viên chỉ huy cho biết ông sẽ thực hiện đầy đủ. Đoạn ông nói với bà nữ điều dưỡng trưởng: “Xin bà cố gắng giúp tôi. Trong vòng 5 phút nữa chúng tôi sẽ đến. Khi nghe tiếng còi

hạ và đèn chớp sáng, xin bà báo cho toàn thể bệnh viện biết đây không phải là một vụ hỏa hoạn đâu, mà là do sở cứu hỏa muốn đến chào từ biệt một nhân viên thân yêu của mình lần cuối cùng. Và xin bà nhớ để cửa phòng của cậu bé mở cho chúng tôi. Xin cảm ơn bà.”

Chỉ khoảng 5 phút sau, một chiếc xe cứu hỏa tới nổi cầu thang lên tới phòng của Bobsy ở tầng 3, rồi thì 14 người lính cứu hỏa cùng 2 nữ nhân viên bước vào phòng. Với sự đồng ý của người mẹ trẻ, họ ôm Bobsy vào lòng, bày tỏ tình thương yêu sâu đậm đối với bé.

Phút cuối cùng, bé Bobsy ngược nhìn viên chỉ huy và hỏi: “Thưa sếp, bây giờ cháu đã trở thành người lính cứu hỏa thực thụ rồi, phải không ạ?”

Viên chỉ huy đáp: “Đúng vậy đó, bé Bobsy ơi.”

Nghe những lời ấy, bé Bobsy mỉm cười lần cuối và nhắm mắt lại.

NS

(THEO JACK CANFIELD VÀ MARK V. HANSEN)

tre

✓ DỄ ĐỌC ✓ DỄ THẤY ✓ DỄ CẮT ✓ DỄ TÌM

RAO VẶT
TRÊN BÁO TRÉ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG
TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGÀY . [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://baotreonline.com)

Ám sát Bóng Ma

Fuad Shukr bị tình báo Hoa Kỳ truy lùng trong suốt 4 thập niên kể từ sau vụ đánh bom gây thiệt mạng cho 241 quân nhân Mỹ tại một doanh trại thủy quân lục chiến ở thủ đô của Lebanon mà phía Hoa Kỳ cho rằng ông ta đóng một vai trò quan trọng trong việc lập kế hoạch - nhưng vẫn chưa bắt được.

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Cuối tháng 7 vừa qua, tình báo Israel tìm thấy Shukr đang ẩn náu ở tầng lầu thứ bảy của một tòa nhà dân cư không xa nơi đánh bom nói trên và đã cho thực hiện một cuộc không kích.

Tay chiến binh bí ẩn này là một trong những nhà sáng lập và chỉ huy cao cấp nhất của Hezbollah mà Hoa Kỳ coi như một tổ chức khủng bố; là bạn thân cận lâu năm của thủ lĩnh Hassan Nasrallah và đóng vai trò chính yếu trong việc phát triển kho vũ khí hỏa tiễn dồi dào của Hezbollah khiến tổ chức này trở thành lực lượng dân quân được trang bị vũ khí đầy đủ và

tối tân nhất thế giới không thuộc bất kỳ chính phủ nào. Trong 10 tháng qua, Shukr đã chỉ huy các cuộc giao tranh xuyên biên giới ngày càng dữ dội giữa Hezbollah với Israel.

Tuy nhiên, mặc dù là một trong những nhân vật quan trọng nhất trong lịch sử của tổ chức Hezbollah, ông ta sống một cuộc sống gần như vô hình, chỉ xuất hiện trong các cuộc tụ họp nhỏ với những nhân vật thân cận trong tổ chức. Hồi đầu năm nay, Shukr xuất hiện trong một đám tang của một người cháu trai bị thiệt mạng trong khi giao chiến với quân Israel – nhưng cũng chỉ trong vài phút.

Hành tung của Shukr bí mật đến mức các phương tiện truyền thông Lebanon khi đưa tin về cái chết của ông ta đã sử dụng bức ảnh chụp của một người đàn ông khác.

Ngày cuối cùng

Một viên chức Hezbollah cho biết, tay chỉ huy dân quân ít người biết mặt này đã sống ngày cuối cùng của ông ta, đó là ngày thứ Ba 30 tháng 7, làm việc trong văn phòng ở tầng hai của tòa nhà dân cư tại khu phố Dahieh, phía nam thủ đô Beirut. Shukr sống ở tầng bảy của cùng tòa nhà, lý do có thể là để giới hạn nhu cầu di chuyển ở bên ngoài.

Tối hôm đó, theo một viên chức Hezbollah, Shukr nhận được một cú điện thoại từ một người nào đó bảo Shukr hãy đến căn chung cư của ông ta nằm cách 5 tầng lầu ở bên trên. Khoảng 7 giờ tối, mấy quả đạn pháo của Israel đã bắn trúng vào căn chung cư và 3 tầng lầu bên dưới, giết chết Shukr, vợ ông ta, 2 người phụ nữ khác và 2 đứa con. Theo Bộ Y tế Lebanon, hơn 70 người khác bị thương.

Cú điện thoại để dụ Shukr lên tầng lầu thứ bảy, nơi được cho là mục tiêu dễ nhắm hơn so với những tầng lầu phía dưới, có thể đến từ một người nào đó đã xâm nhập được vào mạng lưới liên lạc nội bộ của Hezbollah. Hezbollah và Iran vẫn đang tiếp tục điều tra vụ thất bại tình báo nhưng tin rằng Israel đã phá vỡ được mạng lưới an ninh tình báo của họ bằng những thiết bị kỹ thuật tân tiến hơn và đột nhập bằng tin tặc giỏi hơn.

Vụ ám sát thành công là một đòn giáng mạnh vào tổ chức Hezbollah, giết chết một trong những chiến lược gia giỏi nhất của tổ chức và phơi bày cho thấy các hoạt động bí mật của nhóm đã bị bên ngoài xâm nhập. Cùng với cái chết chỉ vài giờ sau đó của nhân vật lãnh đạo chính trị Hamas là Ismail Haniyeh trong một cuộc

Toà nhà
nơi Fuad
Shukr bị
ám sát
- BBC

tấn công bị nghi ngờ là cũng do Israel thực hiện ở thủ đô Tehran, khiến cho tình hình ở Trung Đông bị đẩy sát đến bờ vực của một cuộc chiến tranh khu vực mà Hoa Kỳ đang cố tìm cách ngăn chặn.

Chiến lược gia của Hezbollah

Kể từ khi trưởng thành, Shukr dành hầu hết cuộc đời hoạt động và có những quyết định quan trọng trong tổ chức Hezbollah và là mắt xích liên lạc giữa nhóm này và Iran, quốc gia tài trợ chính cho Hezbollah. Năm 1982, khi mới ngoài 20 tuổi, ông ta giúp tổ chức cho các chiến binh du kích Shiite ở Beirut để chống lại cuộc xâm lăng Lebanon của Israel trong thời gian quốc gia này có nội chiến.

Được biết đến với bí danh Hajj Mohsin, Shukr trở thành người chỉ huy liên lạc giữa Iran và căn cứ mà họ thành lập ở Bekaa để huấn luyện các chiến

binh Hezbollah. Sau đó, Shukr đã đến Iran để giám sát việc huấn luyện lực lượng Hezbollah bao gồm những chiến binh tinh nhuệ nhất.

Sáng sớm ngày 23 tháng 10 năm 1983, một chiếc xe tải chứa khoảng 12,000 cân thuốc nổ TNT đã phát nổ bên ngoài một doanh trại thủy quân lục chiến Hoa Kỳ ở Beirut. Lúc ấy Hezbollah vẫn chưa chính thức tuyên bố về hoạt động của họ và một nhóm có tên là Jihad Hồi giáo đã nhận trách nhiệm. Hoa Kỳ về sau cho biết Shukr đóng vai trò quan trọng trong việc lập kế hoạch và thực hiện vụ tấn công.

Hezbollah chính thức tuyên bố thành lập vào năm 1985 và Shukr trở thành chỉ huy quân sự đầu tiên của tổ chức. Ông ta tiếp tục tiến hành một chiến dịch đánh du kích ở khu vực miền nam Lebanon cho đến khi lực lượng Israel hoàn toàn rút ra khỏi

quốc gia này vào năm 2000. Nổi tiếng là một bộ óc chiến lược với sự hiểu biết tường tận từng góc ngách về toàn bộ khu vực.

Như một bóng ma

Vào ngày 14 tháng 6 năm 1985, một nhóm không tặc đã chiếm giữ chuyến bay TWA 847 sau khi cất cánh từ phi trường Athens, và đã bắt phi công lái chiếc máy bay qua lại giữa Beirut và Algiers trong suốt ba ngày để đòi phải thả 700 tù nhân bị Israel giam giữ. Shukr giúp lập kế hoạch cho vụ cướp máy bay này, và ngay sau đó Shukr đi vào hoạt động bí mật trong khi tiếng tăm được truyền tụng khắp thủ đô Beirut. Kể từ đó, Fuad Shukr biến mất không tăm hơi giống như một bóng ma vậy.

Năm 2006, Lebanon rơi vào một cuộc chiến tàn khốc khác, Shukr một lần nữa lại đóng một vai trò quan trọng. Ông ta

chỉ huy một nhóm chiến binh xâm nhập vào khu vực miền bắc Israel, giết chết 8 người lính và bắt cóc 2 người khác, vụ việc này khiến Israel phải đưa quân vào trong một tháng tàn phá một số khu vực của Lebanon.

Sau cuộc chiến, Shukr giám sát việc tăng cường quân sự, phát triển kho vũ khí của Hezbollah từ 15,000 hỏa tiễn lên đến khoảng 150,000, bao gồm hỏa tiễn chống hạm và hỏa tiễn hành trình, máy bay không người lái và một số loại hỏa tiễn khác. Theo quân đội Israel, ông ta trở thành người chỉ huy các chuyến giao hàng của Iran, qua ngả Syria, trong đó bao gồm các bộ phận có thể biến các loại hỏa tiễn bình thường thành những hỏa tiễn điều khiển chính xác.

Năm 2008, người bạn của Shukr và là tổng tư lệnh Hezbollah, Imad Mughniyeh, bị giết chết

trong một vụ ám sát được thực hiện chung bởi cơ quan tình báo CIA và Mossad tại Damascus, Syria. Mughniyeh vừa rời khỏi một buổi tiệc chiêu đãi ở Iran kỷ niệm ngày thành lập nước Cộng hòa Hồi giáo, trong khi ông ta bước vào trong một chiếc xe thì một quả bom đã được giấu sẵn trong chiếc lốp sơ cua liên phát nổ.

Năm 2016, một người bạn Hezbollah khác là Mustafa Badreddine bị giết trong một vụ nổ khác, cũng tại thủ đô của Syria. Hezbollah đổ lỗi cho các chiến binh thuộc phái Sunni về vụ ám sát đó, trong khi Israel nói rằng ông này đã bị chính những đồng chí của mình giết theo lệnh Nasrallah do từ những cuộc tranh giành quyền lực nội bộ.

Tuy nhiên, trong những năm gần đây, theo một số người hiểu biết, Shukr dường như trở nên bớt

đề phòng hơn. Nhiều bạn bè của ông ta bị giết ở Damascus, nhưng không phải ở Beirut, nơi mà mục tiêu ám sát rất khó thực hiện.

Ám sát bóng ma

Sau vụ tấn công ngày 6 tháng 7 của Hamas, Hezbollah bắt đầu bắn hỏa tiễn sang Israel hầu như mỗi ngày buộc Israel phải trả đũa, nhắm tới một số mục tiêu nhất định và giết chết khoảng 400 thành viên của nhóm, bao gồm cả một số chỉ huy quan trọng, nhưng không phải ở Beirut.

Shukr lọt vào tầm ngắm của Israel sau khi một hỏa tiễn rơi trúng một sân bóng đá ở Majdal Shams thuộc cao nguyên Golan do Israel chiếm đóng vào cuối tháng 7 vừa qua, khiến hàng chục thanh thiếu niên thiệt mạng. Hezbollah nói không có liên quan, nhưng Israel đổ lỗi cho

nhóm này, nói rằng hỏa tiễn đó là của Hezbollah bắn đi từ Lebanon.

Vào đầu ngày Shukr bị ám sát, theo một giới chức Hezbollah cho biết, Hezbollah đã ra lệnh cho các chỉ huy cao cấp tàn sát ra vì lo ngại họ đang gặp nguy hiểm. Sau vụ ám sát, người ta vẫn không rõ liệu ông ta có bị giết hay không. Một số người trong tổ chức Hezbollah nghĩ rằng ông ta có thể đã tuân theo lệnh di tản và bỏ trốn. Phải mất một thời gian người ta mới tìm thấy thi thể của Shukr. Xác của ông ta bị sức ép của vụ nổ văng sang một tòa nhà lân cận.

Cái chết của Shukr cuối cùng đã đưa ông ra khỏi bóng tối. Tại tang lễ, khuôn mặt của Shukr được in trên các tấm bảng quảng cáo và đoạn phim ghi lại cuộc đời của ông ta trên chiến trường được chiếu lên màn hình cực lớn trong khi âm thanh lời thuyết minh ca ngợi đức hạnh của một cuộc đời ngoại hạng được mở hết cỡ.

Xác của Shukr sau đó được chôn tại một nghĩa trang công cộng ở Beirut bên cạnh ngôi mộ của một thanh niên cũng bị chết trong khi đang chiến đấu ở Syria.

VH

REWARD UP TO \$5 MILLION FOR INFORMATION ON FUAD SHUKR

Fuad Shukr is a longtime member of Lebanese Hizballah (LH) who serves as a military advisor to LH General Secretary Hassan Nasrallah. Shukr played a key role in the 1983 bombing of the U.S. Marine Corps barracks in Beirut, Lebanon, which killed 241 U.S. service personnel.

If you have information about Fuad Shukr, text it to Rewards for Justice at the number below via Signal, Telegram, or WhatsApp. You could be eligible for a reward.

U.S. Department of State
Diplomatic Security Service
Rewards for Justice

 +1-202-702-7843

 @RFJ_USA

Bị Hoa Kỳ truy lùng trong
suốt 4 thập niên - U.S.
DEPARTMENT OF STATE

BẢO HUÂN

Phép lạ

MỘC MAC

Có một vị sư Chân Tông luôn tin rằng chúng sanh có thể được cứu độ nhờ niệm Phật A Di Đà liên tục, vì vậy ngài rất ghét những ai rao giảng dông dài nhưng không dạy bá tánh tôn kính tượng Phật và phép nhiệm màu của chư Thiên.

Một hôm, vị này thấy rất đông bá tánh ngồi nghe một thiền sư đang giảng thuyết tại một ngôi chùa, nhưng chỉ nói chuyện nhân sinh thế thái chứ không tụng niệm nghiêm chỉnh, vị sư Chân Tông bất bình, muốn cãi nhau với thiền sư nên gây ồn ào. Vị thiền sư đang giảng bài nửa chừng thì ngưng giảng và hỏi vị sư Chân Tông nguyên do.

“Tổ sư của tông chúng tôi có những quyền lực mầu nhiệm đến nỗi Ngài cầm cây bút đứng bên này sông, người phụ tá cầm tờ giấy đứng bên kia sông, ngài có thể viết thánh hiệu A Di Đà trên tờ giấy, xuyên qua không gian. Ông có làm được phép lạ như thế không?”

Thiền sư lắc đầu, trả lời nhẹ nhàng: “Có lẽ con chồn tu bên cạnh tổ sư của ông lâu ngày cũng có thể làm xảo thuật đó, nhưng đó không phải cung cách của Thiên. Phép lạ của tôi là khi tôi đói tôi ăn, và khi tôi khát tôi uống. Tôi và các đồng môn tu tập để loại bỏ tất cả mọi thói quen và gánh nặng phức tạp, để thân-tâm có thể nhẹ nhõm “như em bé”. Chúng tôi không tu tập để có thêm thân thông phức tạp.”

Thân...trai mười hai bến nước

TRẦN THỊ NHẬT HƯNG
THUY SĨ

Xưa nay thiên hạ vẫn cho là “*Thân gái mười hai bến nước trong nhờ, đục chịu*” hàm ý về thân phận nữ nhi Việt Nam khi lập gia đình trong mười hai thành phần sang hèn trong xã hội: Sĩ, nông, công, thương, ngư, tiều, canh, mục, công, hầu, bá, tử, sẽ lọt trúng thành phần nào.

Đã vậy, khi bước chân lên xe hoa về nhà chồng như đem cuộc đời đánh lô tô mà phần đục nhiều hơn phần trong. Đa số, bên cạnh niềm vui làm cô dâu vẫn canh cánh bên lòng không biết về nhà chồng sống chung với những người khác máu tanh lòng họ sẽ đối xử mình ra sao. Viễn ảnh về những bà mẹ chồng, em chồng mà từ trong sách báo đến đời sống bên ngoài đã cho họ những ám ảnh không mấy tốt đẹp nhiều phiền não hơn vui. Do vậy, với những nỗi lo âu, thêm rời xa mái ấm gia đình cha mẹ thân thương, đã khiến các nàng dâu ngay ngày cưới thường khóc nhiều hơn cười. Nếu may ra gặp

người chồng tử tế thì còn chút an ủi. Trái lại, chồng chẳng ra gì, còn hùa theo mẹ, gia đình ăn hiếp nàng dâu thì coi như đời em rơi vào vùng nước đục.

Cuộc đời vốn vô thường luôn biến đổi theo hoàn cảnh và thời gian, nhất là sau 1975 đổi đời, vận nước đi xuống kéo luôn vận của các đảng mây râu. Thân của các ông, nhất là các sĩ quan ngồi tù “cải tạo” đều nằm trong quyền... sinh sát của mấy bà. Mấy bà thương yêu thăm nuôi tiếp tế thì nhờ, muốn cấm sừng bỏ rơi, bỏ rớt cũng phải chịu. Thời thế đẩy các bà ra ngoài xã hội gánh vác chuyện cơm áo cho gia đình nên quyền uy có phần thủng thối. Các bà dường như vùng lên, trả đũa, khiến

nhiều đảng mây râu ngày nay cũng chịu chung cái kiếp “*Thân...trai mười hai bến nước, trong nhờ, đục chịu*”.

Riêng tôi, thân nào cũng là... thân người. Và nếu hiểu và quan niệm ai nợ ai sẽ kết vào một gia đình để trả nợ cho nhau.

Có lần, tôi đọc đâu đó, có ông kể tội của các bà vợ: “...có không ít bà vợ đã cố ý hay vô tình phá vỡ hạnh phúc êm đềm thường ngày, bằng cách làm khó chồng, day nghiến, nói lời độc ác, hành động hoang loạn, bất mãn triền miên và chê bai chồng đủ điều. Các bà này, đã tự đập vỡ hạnh phúc đang có, và bỏ phí tháng ngày trời cho. Có thể, đến khi mất đi ông chồng dễ ghét đó, các bà mới chợt ý thức được

hành động đáng trách của họ, và lúc đó tiếc thương thì cũng đã quá muộn màng”. Rồi sau đó, còn dẫn chứng một vài ông chồng có máu mặt trên thế giới như Hoàng đế Nã Phá Luân anh hùng bách chiến bách thắng, Văn sĩ Tolstoy nổi danh nhất hoàn cầu, giàu sang, địa vị quan trọng trong xã hội, Tổng thống Lincoln, một trong 4 vị tổng thống vĩ đại của nước Mỹ. Ba vị lỗi lạc đến thế, mà đã phải chịu một cuộc hôn nhân khủng khiếp bất như ý để suốt đời khổ nhọc vì vợ.

Thực tế thì sao, tôi xin kể ra đây để thấy rằng, hạnh phúc không thể xây từ một phía, mà đòi hỏi xây dựng từ đôi bên. Nhiều ông chồng cũng quá quắt, không chịu ăn cơm mà lên lút ra ngoài ăn phở.

Từ xa xưa cho đến bây giờ, hễ quý vị cũng biết câu chuyện của các tổng thống Mỹ sau đây đã tạo nhiều scandal về những cuộc tình bê bối:

BẢO HUÂN MICROSOFT AI

1. Tổng thống Thomas Jefferson, tổng thống thứ 3 nước Mỹ được đánh giá vĩ đại có bộ óc tuyệt vời và là người viết Tuyên ngôn Độc lập cho nước Mỹ thế nhưng một thời đã phải chịu tai tiếng về vụ lùm sùm lén phét với cô bé nô lệ Sally Hemings mới

chỉ 17 tuổi và có với cô này đến 6 mặt con.

2. Tổng thống Grover Cleveland, tổng thống thứ 22 của nước Mỹ quan hệ ngoài luồng với góa phụ Maria C. Halpin đã để lại nhiều tranh cãi khi mối tình vụng trộm bị lộ với kết quả có một cậu con trai với bà này.

3. Tổng thống Kennedy J.F., tổng thống thứ 35 của nước Mỹ, dù vợ trẻ đẹp, con ngoan, thế nhưng ông vẫn có một mối tình vụng trộm với cô đào minh tinh Marilyn Monroe, một tài tử nổi tiếng ồn ào trên phim ảnh thời đó. Dù cuộc tình vụng trộm chỉ ngắn ngày nhưng hậu quả khôn lường là cái chết trẻ của cô nàng vu là uống thuốc “tự tử” (không mấy ai tin) để bảo vệ hình ảnh... trong sáng cho tổng thống.

4. Tổng thống Bill Clinton. Ngoài các cuộc tình lẻ không đáng kể, chỉ riêng vụ bê bối ái tình vô cùng tai tiếng đã tổn không biết bao giấy mực của báo chí và thông tin rộ ràng khắp thế giới đã để lại tàn tích không mấy tốt đẹp trong lịch sử cận đại của Hoa Kỳ, khi vụ việc với cô nàng Monica Lewinsky bị đổ bể.

Ngoài các vụ ngoại tình vừa kể trên, còn vài vụ bê bối khác nữa từ các ông ứng cử viên tổng

thống Bạch Cung nhưng không cần thiết kể ra đây, thử đặt câu hỏi, do vợ các ông trên chán ăn trần quán, đánh đá chửi chồng (không thấy báo chí nêu ra) để rồi các ông chán ngán như Nã Phá Luân khốn khổ vì vợ đã phải tìm quên bên các người đẹp khác hay do các ông ngán cơm thêm phở. Chỉ riêng ngài Bill Clinton thì tự thú với lý do **để** xả stress, tạm quên các áp lực công việc!

Chuyện của thiên hạ bên trời Tây đại để như thế. Giờ về phương Đông xem các đấng mày râu Việt Nam ra sao.

Từ thời xa xưa, thời của Khổng sân Trình cho đến ngày nay tại Việt Nam ít nhiều vẫn còn với quan niệm “Nhất nam viết hữu, thập nữ viết vô” đã đưa các ông Việt Nam lên tận mây xanh, vị trí tột đỉnh như một thiên tử. Các ông là vua dù không có ngai vàng nhưng vô số phụ nữ từ bà, mẹ, chị gái, em gái rồi đến vợ... xúm nhau phục vụ các ông, cơm bưng nước dẫn. Đã vậy các ông còn được ưu ái “Trai năm thê bảy thiếp, gái chính chuyên chỉ một chồng” (khuyến khích các ông ngoại tình), “Nam vô tửu như kỳ vô phong” (khuyến khích các ông bia rượu). Trong khi đó, các bà thì “Nhập gia tòng phụ, xuất giá tòng phu, phu tử tòng tử”. Quan niệm đó nghiêm nhiên tước đoạt quyền sống của

các bà, còn biến người phụ nữ thành những cô osin phục vụ không công cho các ông chồng.

Ngày nay khác hẳn, có những lúc cá ăn kiến thì có ngày kiến lại ăn cá. Sau 1975, không phải cộng sản ban phát hay giải phóng cho các bà trước những bất công đó. Đàn ông con trai bị tùm giam hết vào tù cải tạo, các ông bên ngoài cũng chẳng khá hơn, cũng chỉ đứng trong nhà tù rộng hơn thôi, sơ hở một tí thì bị còng tay, bấy giờ các bà, dù muốn hay không cũng phải bị đẩy ra ngoài bươn chải gánh vác. Ra hải ngoại tiếp cận một nền văn minh hoàn toàn mới, các bà hí hửng đón nhận những ưu ái mà xứ người dành cho phụ nữ.

Các bà được thể lên mặt vùng dậy đòi quyền bình đẳng, nhiều bà lạm dụng gần như trả thù. Hề một tí là đòi ly dị. Hở một chút, đã bị cảnh sát còng tay dẫn đi. Trước tình trạng lép vế như thế, các ông đành chịu trận. Ông nào biết điều, khép nép “nhập gia tùy tục, nhập sông tùy khúc” linh động uyển chuyển mà hành xử, quên mình từng làm... vua tại quê nhà, hạ mình xuống, xắn tay áo lên cầm máy hút bụi, giặt giũ, đi chợ, nấu ăn, rửa chén, tắm rửa cho con cái... như vợ mình từng làm; hòa mình chia sẻ với vợ,

Rồi với thời gian, cuộc đời vốn luôn thay đổi. Sau

bao năm bôn ba lưu lạc xứ người, các ông có dịp trở lại quê nhà, mang theo đô la về Việt Nam khôi phục ngôi vị làm vua của mình, khăn gói quả mướp, dù nhiều ông đã... lụm khụm tuổi cao gần đất xa trời tìm những cô gái trẻ, đẹp tuổi chỉ đáng cháu nội, cháu ngoại mình. Rồi các bà cũng chả vừa, ‘ông ăn chả, bà ăn nem’, cũng tìm phi công trẻ lái máy bay bà già. Trước trào lưu như thế, đời sống vật chất lên ngôi, đồng đô la chi phối mọi lãnh vực

Nhưng nói như thế không có nghĩa chúng ta quá bi quan về cuộc sống, vì bên cạnh đó vẫn còn nhiều gia đình đàng hoàng nề nếp, ấm êm, chứa chan hạnh phúc, trên dưới thuận hòa...

Ai cũng mong cầu hạnh phúc thì tự xét lấy mình, đôi bên cùng xây dựng.

- Vợ thì biết yêu thương chồng, ăn nói dịu dàng, quán xuyến gia đình, không đua đòi hoang phí, biết gìn giữ bảo vệ tài sản cho chồng.

- Chồng thì có trách nhiệm với gia đình, quà cáp trang sức, tặng phẩm tặng vợ để tỏ lòng yêu thương. Thăm hỏi cha mẹ vợ như một sự đền ơn công lao họ sinh ra vợ mình.

Thân chào các bạn. Chúc các bạn luôn may mắn lột vùng “nước trong” trong tình trường.

TTNH

Có tật nhanh hơn hàng thật

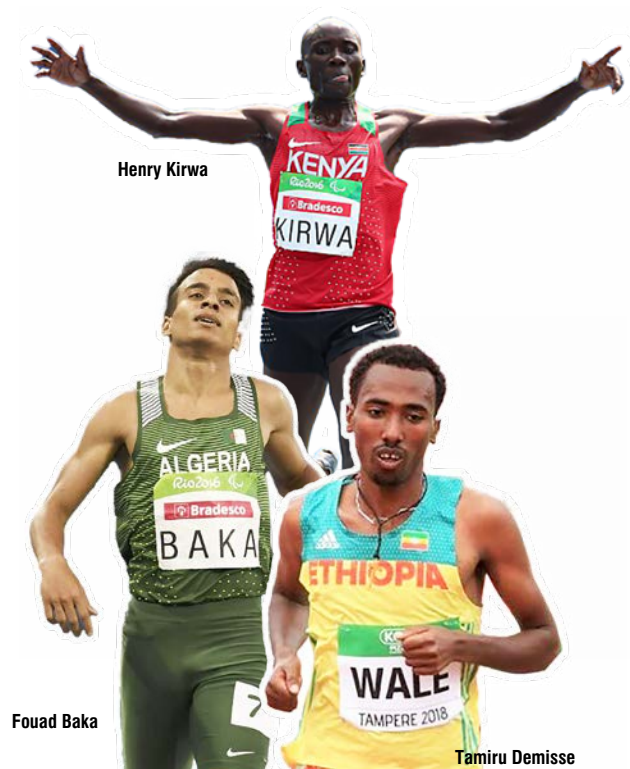
Có 4 lực sĩ điền kinh Paralympic khiếm thị chạy chung kết 1,500 mét với tốc độ nhanh hơn lực sĩ giành huy chương vàng Olympic.

Abdellatif Baka (Algeria) đoạt huy chương vàng Paralympic với thời gian 3:48.29, nhanh hơn kỷ lục thế giới 0.55 giây và nhanh hơn 1.71 giây so với lực sĩ đoạt huy chương vàng Olympic.

Tamiru Demisse (Ethiopia) giành huy chương bạc với thời gian 3:48.49.

Henry Kirwa (Kenya) huy chương đồng với 3:49.59.

Fouad Baka (Algeria) về thứ 4 với thời gian 3:49.84, nhanh hơn thời gian 3:50.00 của lực sĩ đoạt huy chương vàng Olympic.

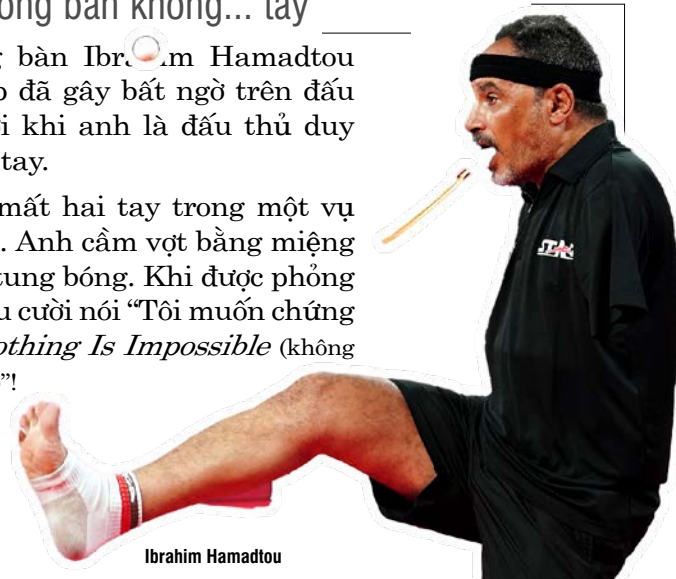
Sau giải Olympic chính, tiếp theo là giải Olympic cho người khuyết tật (Paris 2024 Paralympic) diễn ra từ ngày 28-8-2024 đến ngày 8-9-2024. Có 4,000 lực sĩ trên toàn thế giới tranh 549 huy chương của 22 môn thể thao, như bắn cung, cầu lông, đua ca-nô, judo, bóng bàn, bóng chuyền, bơi lội...

Mời bạn cùng chúng tôi theo dõi vài câu chuyện đặc biệt.

Đấu thủ bóng bàn không... tay

Đấu thủ bóng bàn Ibrahim Hamadtou của đội Ai Cập đã gây bất ngờ trên đấu trường thế giới khi anh là đấu thủ duy nhất không có tay.

Hamadtou bị mất hai tay trong một vụ tai nạn thời bé. Anh cầm vợt bằng miệng và dùng chân tung bóng. Khi được phỏng vấn, Hamadtou cười nói "Tôi muốn chứng minh rằng: *Nothing Is Impossible* (không có gì là không thể)"!

Người bằng thịt, tim bằng vàng

Tại Rio Olympics 2016, tổ chức tại Brazil, lực sĩ ném đĩa Piotr Malachowski (Poland) giành được huy chương bạc. Gần như ngay lập tức, Malachowski đem chiếc huy chương bán đấu giá, không phải anh ta kệt tiền mà dùng để tài trợ khẩn cấp cho một cậu bé 3 tuổi đang trị ung thư tại New York. Khi cuộc đấu giá bắt đầu, một cặp vợ chồng khác cam kết sẽ chi trả toàn bộ viện phí còn lại.

Ngày này năm xưa...

5-9
1972

11 lực sĩ Israel tham dự tại Munich Olympics 1972 tổ chức tại Tây Đức đã bị tổ chức “Black September” của Palestine bắt cóc và thủ tiêu.

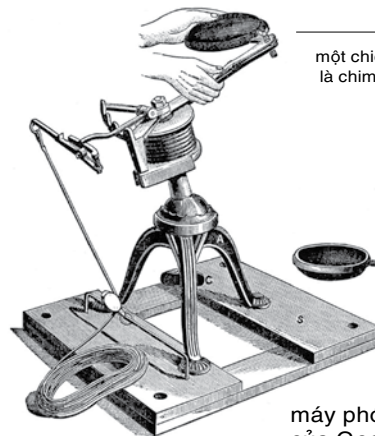
Những lực sĩ Do Thái bị thiệt mạng (hàng trên, trái qua): Amitzur Shapira, David Berger, Eliezer Halfin, Yossef Romano, Kehat Shorr.

(Hàng dưới): Moshe Weinberg, Mark Slavin, Yakov Springer, Yossef Gutfreund, and Andre Spitzer, (người thứ 11 là Ze'ev Friedman không có trong hình).

NGUỒN ẢNH: AGENCE FRANCE-PRESSE/GETTY IMAGES; AP PHOTO

7-9
1880

Geo Ligowsky đã sáng chế ra máy phóng chim bằng đất sét dùng cho môn bắn súng mục tiêu di động (trapshooters) thay vì thả bồ câu. Sáng chế này hưởng ứng nhiệt tình và sử dụng cho đến nay tại các kỳ thi Olympics.

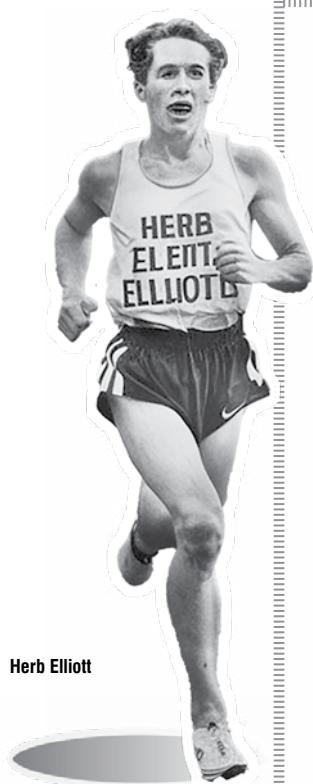

một chiếc đĩa nhỏ (được xem là chim), bắn ra khỏi máy để các xạ thủ “tiêu diệt”

máy phóng chim đất sét của Geo Ligowsky sáng chế thay cho bồ câu

6-9
1960

tại Rome Olympics 1960, tổ chức tại Ý, lực sĩ điền kinh Herb Elliott (Úc) đã phá kỷ lục thế giới do chính mình lập nên trong cự ly 1,500 mét với thời gian 3:35.6

Herb Elliott

NHỮNG TRẬN SẮP TỚI CỦA ĐỘI TUYỂN MỸ

SEP 7
THÂN HỮU

NỮ HOA KỲ vs CANADA
6:00 PM CDT | SÂN CHILDREN'S MERCY PARK,
KANSAS CITY, KAN., USA

SEP 10
THÂN HỮU

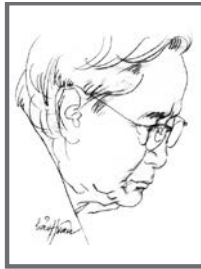
NỮ HOA KỲ vs NZL
6:00 PM CDT | SÂN TQL STADIUM, CINCINNATI,
OHIO, USA

OCT 12
THÂN HỮU

NAM HOA KỲ vs PANAMA
8:00 PM CDT | SÂN Q2 STADIUM, AUSTIN, TEXAS,
USA

Một số trận bạn có thể xem tại FOX, ESPN2 hoặc Telemondu (công ty con của NBC, tiếng Tây Ban Nha)

* CST cũng là Central Time (CT)

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Quán Phố Hoài. và những người của một thời

Không biết mai đây Sài Gòn còn lại gì không để nhắc nhớ lại một thời. Nhà văn Nguyễn Thị Hậu cách đây không lâu khi nhìn thấy cảnh những cây cổ thụ trên đường phố trung tâm Sài Gòn bị cửa ngọn cửa thân và nhìn cảnh những tòa nhà lâu đời ở đây dần dà biến mất, đã hạ bút viết: *Người Sài Gòn mai này còn có gì để nhớ để nói về lịch sử Sài Gòn? Hay là thôi, Sài Gòn cứ là của những người lạnh lùng đến rồi đi, vô cảm lên rồi xuống, chẳng cần phải là Sài Gòn của bao người từng ở, đang ở, từng đến đây và đang yêu quý Sài Gòn mỗi ngày...*

Chính vì lẽ đó, và với lòng hoài cảm *Ai ra đi mà quên thế xưa được sao...**, mà Nguyễn và anh em luôn viết về Sài Gòn và nhớ về Sài Gòn cùng với những bạn bè, xưa cũng như bây giờ. *Để vùng địa lý thổ ngời đó mãi mãi còn trong trí tưởng mọi người.*

Và sau đây là đôi đoạn hồi ức về những thực tại đã từng có một

đời sống và những con người đã từng làm nên vẻ đẹp thành phố. Nguyễn muốn nói đến Quán Phố Hoài và những văn nghệ sĩ của Sài Gòn xưa.

o O o

Vâng. Nói tới Quán Phố Hoài không chỉ nói tới một cái quán mà còn là nói tới chủ nhân của nó là nhà thơ Huy Tưởng và những bạn bè ngày cũ. Nguyễn từng quen với Huy Tưởng thời ở Đà Lạt khoảng cuối năm 1973. Gặp nhau trong nhà hàng Mê Kông. Thuở ấy, sau khi Lê Uyên Phương đã phổ nhạc thơ của Nguyễn và một số người nữa, thì các bạn gồm Thái Tú Hạp, Hoàng Khởi Phong, Lê Văn Ngân bèn rủ nhau cùng với Huy Tưởng tổ chức *Đêm Đọc Thơ & Hát Thơ* tại quán Lục Huyền Cầm của đôi bạn Lê Uyên & Phương. Nhưng tới đêm trình diễn thì Huy Tưởng bận việc ở Nha Trang không kịp về dự. Sau cơn biến động lịch sử 1975, Nguyễn đi tù về, lang thang rách rưới, có ghé tới quán cà phê của Huy Tưởng ở đường Bà Lê Chân cạnh chợ Tân Định, nhưng e ngại không dám chuyện trò với bạn. Thế rồi, mình bỏ nước ra đi.

Nguyễn Đạt trong một bài viết, bằng đôi nét đan thanh, đã phác họa về những con người và ân tình ở Quán Phố Hoài như sau:

“Chúng tôi, nghĩa là những bạn văn nghệ của Huy Tưởng, thường ngồi phía trong ngôi nhà, để vừa uống tách cà phê mà “ông chủ quán” giới thiệu là Cà Phê Phin Gốm và cà phê Cappuccino, vừa ngắm những bức tranh của Rừng, Nguyễn Trung, Đinh Cường, Bé Ký... những họa sĩ là bạn bè thân

Nhà thơ Huy Tưởng - NGUỒN NGƯỜI VIỆT

thiết, người ở đây, người mãi bên bờ Đại Tây Dương ngàn trùng xa cách. Ấy tuy nhiên, Rừng, người bạn họa sĩ trông thì cộc cằn mà giọng nói dịu dàng, thường trú ở Mỹ mà thường xuyên có mặt ở Phố Hoài. Chúng tôi tới là gặp anh đang thì thầm gì đấy với nhà thơ, lúc ấy cũng như bất cứ lúc nào, Huy Tường cũng ngơ ngơ như đang “Hỏi Đường Cùng Mây Trắng”.

Trong bài viết, Nguyễn Đạt còn cho biết Đinh Cường, mỗi lần về lại quê nhà, đều ghé Quán. Ngoài ra, Phan Xuân Sinh một lần trở lại Sài Gòn cũng đã cùng Hoàng Khởi Phong ngồi uống cà phê ở Quán Phố Hoài.

Nói tóm lại, ở đây, cái quan trọng là người, bầu khí và hương cà phê. Nguyễn thấy thật khó gặp một cái quán như vậy ở Mỹ, bởi do đời sống gia tốc và thực dụng, những quán cà phê -ngay tại Cali, nơi hội tụ rất đông người Việt- thường hỗn tạp, xô bồ, tục thanh trộn lẫn, không có được cái không khí nghệ thuật thân tình như ở quê nhà. Nhưng biết làm sao, đường về đã ẩn trong mây trắng. Đành ngồi tạm ở Mily Bakery hay Factory, Gipsy... Hoặc giả ở những quán Starbucks nơi nào cũng có và mình cũng đã bắt đầu quen thân với không khí ở những quán này. Còn nếu về New Orleans thì xin ghé Cafe Du Monde -ngồi ở đó, giữa người tứ phương từ khắp nơi trên thế giới, nhìn về phía tượng đài Di Dân với bóng những con hải âu bay đảo và xa xa dòng sông Mississippi cuộn cuộn chảy, để mơ tưởng về Sài Gòn và một dòng sông....

Nhân những cảm xúc ngược dòng này, người viết muốn gửi đến Nguyễn Đạt đôi lời thăm hỏi của người trên xứ đồng cỏ, nơi mùa này hoa sage bắt đầu nở tím như hoài niệm một mối tình đã tắt thở. Nhân đây, cũng xin gửi đến Huy

Huy Tường - tranh Bùi Giáng

Tường những tâm tình sót của một thời đã quá xa. Kể từ ngày gặp nhau ở Đà Lạt, đọc *Máu Biếc Xanh Và Ngực Tối* của anh đến nay, đã có dư ba bốn mươi năm mà tưởng như mới hôm qua. Anh Huy Tường ơi, làm sao kẻ này về được Quán Phố Hoài để thấy mặt anh em. Chẳng hạn như Nguyễn Quốc Chánh và Phan Nhiên Hạo. Người viết muốn gặp hai anh bởi đây là những nhà thơ trẻ đầy triển vọng -một ở trong nước và một đang ở Cali. Muốn gặp, còn vì lẽ này: Cách đây cũng đã lâu rồi, được đọc *Sổ Tay* của Phan Nhiên Hạo trên báo Văn của Nguyễn Xuân Hoàng, lòng riêng lấy làm thú lắm. Phan Nhiên Hạo viết rất chân tình về những nhà văn thuở trước và cùng thời -ở cả bên này và bên kia: “Tôi đã lớn lên với tác phẩm của những nhà văn mà khi đọc họ, tôi nghĩ họ là những người bạn tinh tế. Đọc Nguyễn Xuân Hoàng, tôi có cảm giác đó. Tôi cũng yêu mến Thanh Tâm Tuyên, Dương Nghiễm Mậu, Võ Đình và Thường Quán qua văn chương trong một cung cách như vậy, mặc dù tôi chưa bao giờ gặp họ.” Viết về không khí văn nghệ ở Sài Gòn trước 1975, Phan Nhiên Hạo kể lại một buổi uống bia trên hè phố Sài Gòn cách nay đã mười năm với Nguyễn Quốc Chánh. Chánh nói, “Đời sống văn

nghệ ở Sài Gòn trước 1975 thật đã. Hiện sinh rắc một chút phấn vàng lên mọi thứ.” Như thế đó, Nguyễn Quốc Chánh cũng như Phan Nhiên Hạo thường nghĩ về văn chương Sài Gòn trước 1975 qua màn sương ảo mộng. Mà quả thật thời đó đẹp -tất nhiên không tránh khỏi thi thoảng (mượn từ của VC xài tạm) một vài mảng xù xì, xấu xí như phải có- nó đích thực là một không khí trí thức, một thái độ làm văn nghệ với ý thức về sự phi lý sau cùng của mọi sự để không quá cay cú, quá ‘ăn thua đủ’ với văn chương.” Phan Nhiên Hạo kể tiếp: “Tôi đã gặp Nguyễn Thị Hoàng. Một thời gian dài, bà hay ngồi buổi tối ở một quán bar gia đình trên đường Lý Tự Trọng (xưa là đường Gia Long). Một người phụ nữ mà thời gian và những truân chuyên của đời sống dường như không chạm tới được (Quả đúng như vậy ư: Ôi, Nguyễn Thị Hoàng...). Bà hay ngồi một mình trong góc, quan sát cái đám đông ồn ào với đôi mắt thăm sâu trong bóng tối. Lối nói chuyện nhát gừng của bà cũng hấp dẫn như cái huyền thoại văn chương mà bà tạo nên. Nếu tôi là người làm phim, tôi sẽ làm một cuốn phim tài liệu về những nhà văn Sài Gòn còn sót lại như Nguyễn Thị Hoàng, Dương Nghiễm Mậu, Nguyễn Đức Sơn, Trần Thị Ngh., Huy Tường... Họ là những nhân chứng vô giá của một thời văn học sáng giá. Họ đã luôn luôn ở đó, Sài Gòn, qua tất cả các biến động kinh hồn của một cuộc chuyển dời...”

Ôi, Sài Gòn và Quán Phố Hoài, những bạn bè cũ mới, chỉ xin được nhìn thấy một lần. Dầu là trong cơn mộng...

Garland, tháng 9. 2006

TN

*Khúc Tình Ca Xứ Huế. Trần Đình Quân

Triết lý vun

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Chuyện lớn và chuyện nhỏ

Cái khuy đã đứt nên lỗ hồng chờ vợ, không nối liền được cổ áo. Trời lạnh áo cổ hở xem ra không đúng mùa, không hợp thời. Áo cổ hở chỉ dành cho những vùng đất miền nhiệt đới. Áo cổ hở giúp ta tháo nhiệt, và người mặc áo hở cổ, nhất là những con người kiêu mỹ, áo cổ hở rộng trưng bày đôi núi khiến kẻ bàng quan nóng hơn. Mùa hè tự dưng đổ lửa tự nơi nàng đứng. Cái nút nhỏ xíu dẫn đến cả một cơn cháy rừng, cháy

rừng là chuyện rất lớn, cần cả một đội ngũ phòng hỏa kéo nhà tàn của rụi thành tro.

Đội ngũ phòng hỏa bao gồm mẹ [già] bảo thủ, bà cô gắt gỏng khắt khe và cả những người hàng xóm khó tính. Họ xì xào, xa gân, qua lại đủ để bà mẹ nghe được những ý kiến, ý ong châm chích nọ... Đủ để người mặc áo hở cổ [hở ngực] bực mình, vặc lại hoặc nhún vai, tảng lờ bất cần ... lời ve ra rả, sức đâu!?

Người chuộng tự do cá nhân thì thở ra bực bội, ai muốn ăn mặc ra sao thì kệ họ chứ, nếu bị ...

bốc hỏa thì nhắm mắt lại. Do mình đen tối chứ đâu phải tại ngoại cảnh, tâm động [đấy] thì ở đâu mà chẳng bốc hỏa?

Mùa đông nên cổ áo kín nút, có khuy nào cài chặt khuy đó, sắm thêm khăn quàng cho chắc ăn. Cổ lạnh thì thân thoát nhiệt, hết hơi ấm thì cơ thể phát run. Lúc nào cũng lạnh ngắt run rẩy thì khó lòng sống sót. Cái áo khuyết nút gây ra chuyện lớn nên chàng đi tìm Grant để hỏi cho ra cái nổi mất mát nhỏ xíu nhưng chiếm cả một nỗi lo âu về sức khỏe. Nóng quá như khi gặp người

đẹp kiều mỹ mặc áo hở cổ thì không hay cho lắm nhưng lạnh lẽo thế này thì qua được mấy trăng? Chỉ có sự ấm áp vừa đủ khiến ta thoải mái?

Điều lạ là chàng không tìm cái khăn quàng mà cứ lung kiếm quần áo. À, *vợ chồng [hay tình nhân] như áo quần?* Áo khuyết nút dù có khăn quàng quần cổ phụ giúp cũng thấy thiếu thiếu. Không có em ta như áo khuyết nút, như soda bay hết hơi, hết bọt... lúc nào cũng trống vắng, hình như đây là điều chàng muốn nói?

Khoảng cách giữa hai nút áo là nửa gang tay. Khoảng cách giữa các câu chuyện là một vài tuần nhưng trên mạng ảo, khoảng cách này thu gọn vài phân, bài này sang bài khác từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên.

Mỗi bài viết là một khoảng đời khác biệt, một cảm xúc tách rời. Hoa nhiều màu nở lẫn lộn nên chuyện vụn vặt có hình ảnh muôn sắc của thiên nhiên?

Từ thần tượng idol ta say mê thần phục, lòng yêu quý trở hoa hồng. Lúc nào cũng muốn nhìn thấy thần tượng. Nỗi bức dọc viết thành lời của một thứ Sáu ngày 13 xui xẻo cho ta màu xanh tím. Khi trời mưa tầm tã lại gặp nữ chúa bù loa dai nhách thì hoa nào cũng xấu ỉn, xấu ỳnh; cái mặt

xinh đẹp đến đâu cũng không bù được cái nét khó ưa, khó chịu.

Ta cần học bài an nhiên tự tại để có thể dừng dừng như không còn ai...?

Quần và áo

Phụ phụ tựa y phục. Nghĩa là cái áo luôn đi đôi với cái quần, như vợ với chồng, có đôi có cặp. Mặc áo thiếu quần thì người ta bảo là ở trường, mặc quần thiếu áo thì gọi là ở trần, khi thiếu luôn cả hai món thì là trần truồng. Trần truồng thân xác thì xấu hổ lắm vì ra đường không có y phục thì mắc tội công xúc tu sỉ, nhưng cái món “sự thật trần truồng” thì rõ ràng minh bạch dù sự thật không mấy hay ho?

Như trong câu chuyện tiểu lâm về Cha Hòa đăng trí mặc áo chùng thâm quên cái quần, nhưng lòng Cha sáng, tâm Cha trong nên cái sự ở trường kia cứ hồn nhiên phơi phới. Áo chùng dài đến gót thì chắc gì bá tánh đã thấy cái sự thiếu quần kia? Hay là ông linh mục đăng trí kéo áo chùng lên nên để lộ đôi chân?

Người đẹp chấy rừng Cali cũng hồn nhiên như thế, áo dài quấn khăn san như người thu Hà Nội năm xưa, nhưng lại thông cái quần lót cho thêm phần hấp dẫn trong mẫu chuyện về cái hốt hoảng của một

người chạy trốn bà Hỏa. Dân di tản trốn tránh bà Hỏa dừng chân lấy hơi ở một xưởng sửa xe khá lớn. Thế là chuyện cái áo không chịu đi đôi với cái quần lại rôm rả vì người nọ nhìn người kia dù chưa hết bàng hoàng. Chuyện chạy trốn chỉ là phụ vì phần chính là những đường nét hấp dẫn của phụ nữ chỉ mặc quần lót. Chàng Khúc Khắc [vì khối] tiếp chuyện người đẹp thì hết khúc khắc mà... tắt tiếng luôn trong khi các mỹ nam đứng quanh thân thờ vì nhúc nhúc mắt đỏ ghèn. Mấy bà sơ che mặt bỏ chạy kêu Trời gọi Chúa và tiệm sửa xe im như tờ vì không ai chịu nhúc nhích trước thần Vệ Nữ, họ hóa đá hết trời...

Câu chuyện quần áo lại xảy ra ở một khung cảnh khác. Cô hàng cà phê Hà Nội và chàng thi sĩ cũng... chòng chành vì người nói chuyện áo, kẻ kể chuyện quần. Người thực dụng, kẻ mơ màng. Người “mặc quần” trong gia đình thường được xem là “chủ”, nên kẻ mặc áo hần chỉ là “khách” hay “phó thường dân” xoàng xoàng không được quyết định những việc hệ trọng dưới mái nhà kia? Chàng ôm túi thơ ăm thêm bầu rượu, thanh tao biết là bao mà em Hồ Tây lại chỉ muốn bán cà phê đặc sánh cho chàng uống chóng đã rượu để còn vào bếp mà cung cúc rửa chén trừ nợ. Cái sổ nợ đời

dài lê thê, vài năm chắc chi đã dứt nợ nần?

Chuyện áo lành đã nhiều khô như thế còn áo rách thì sao? Áo rách thì vá chứ da thịt hở ra thì xấu lắm? Áo cũ sờn vai, sờn khuỷu cũng có thể vá nhưng thay áo mới thì nhanh hơn, dễ hơn? Mặc áo vá, áo cũ dù thoải mái quen thuộc, không cần gìn giữ cẩn thận nhưng ra đường thì hình như ta thua kém kẻ chung quanh? Và để cho bằng người thì ta cần thay áo nhanh chóng, khá giả thì thay áo liên tục, mỗi ngày một áo mới cho bá tánh lé mắt khâm phục? Nhưng quần [đã] cũ [mềm] mà áo còn mới keng thì hơi vất vả vì thiếu tương xứng, hài hòa? Bộ quần áo cùng thời, cùng tuổi trông vẫn đẹp mắt hơn bất kể cũ hay mới!?

Khi đôi ta không cùng đi trên một con đường thì mỗi người mỗi ngã, anh thiếu thốn và em trống vắng. Không có nhau. Cái nỗi trống vắng thiếu thốn kia mệnh mông biết là chừng nào? Như khi ta thiếu áo hay thiếu quần, thiếu món nào cũng lúng túng nên cần đáp đối nhanh chóng?

Chuyện áo quần quan trọng như thế đâu phải giỡn chơi?

Lựa chọn

Bạn ta lựa chọn âm thầm, khi mợ sắp quá quắt, đòi hỏi ta làm việc

trong cả giờ nghỉ ngơi thì đôi chân sẽ tìm đường đi về phía khác để lánh xa con người không tử tế. “Huấn luyện” mợ ấy biết tôn trọng thời giờ riêng tư hay biết tự lực chút xíu coi bộ hơi khó, vả lại ta phải đầu tư thời gian vào việc huấn luyện, tốn hơi quá, sức đâu? Nên đành thở dài thườn thượt mà bỏ của chạy lấy người! Trong khi chờ đợi thì đành nín thở qua sông, một ngày 8 tiếng. Bạn ta bỏ phiếu bằng đôi chân, và chạy ... đi khi thời điểm chín muồi!

Như ông nọ chọn việc đeo kính đen để thấy bà già móm, chữa bệnh nhức đầu và thả hồn về đồng quê mà ngửi hương lúa chín và nhớ ... bà ngoại.

Như bà cô nhắc nhở con bé Tân Thời *ăn theo thừa ở theo thì*, đi sửa xe thì mặc áo dài bầy nút, lúc ra phố Tiểu SaiGon thì hăng theo một đời 3000.

Như cô hàng cà phê Hồ Tây chọn việc rửa bát trừ nợ cho nhà Thơ ngắt ngưỡng, chớ để ổng say sửa hoài, số nợ đời dài mấy mươi trang nữa thì đòi làm sao? Phe ta cắt dây chuông đúng lúc đúng điệu, trả hết nợ mới cho vay tiếp!

Như người chuộng thơ phú mà ở quán cà phê thì toàn chén bát nên mò qua tiệm sửa xe mà để thơ dán vách. Khách sửa xe vừa chờ đợi vừa đọc thơ, một cõi thiên đường trong âm thanh chí chất

của bù long đình ốc?!

Như thi sĩ yêu tiếng Mẹ không chịu ăn Nho, uống (nước) Đường mà trách từ cụ Khổng đến cụ Mạnh, biểu rằng mấy ông hiệp đáp phụ nữ quá đáng. Rồi múa bút thả hồn thơ tự do, cho người đẹp lên cõi tiên quên luôn nỗi niêu song chảo.

Toàn những sự lựa chọn!

Sự lựa chọn xuất hiện hàng ngày, nhiều lần trong một ngày. Khi thức giấc ta chọn cho mình một khởi đầu. Đánh răng hay uống cà phê trước? Tắm rửa hay xem tin tức trước? Thứ tự của thứ Hai có khác chi thứ tự của ngày Chủ Nhật? Mà quái lạ, “Chủ Nhật” có nghĩa ngày đầu của một tuần, sao “nó” lại bị túm vào nhóm “weekend”, hôm na là “những ngày cuối tuần” hay lúc nghỉ ngơi? Tiếng Mẹ nên hiểu khác với tiếng Anh, “Sunday” là ngày của mặt trời, ánh sáng, sự bắt đầu? Đầu tuần được bắt đầu bằng sự “nghỉ ngơi” có nghĩa là “nghỉ ngơi” dưỡng sức đi đầu, ưu tiên một, sau đó mới đến “làm việc” ngày thứ Hai? Chẳng hiểu tiền nhân, mấy cụ làm lịch, nghĩ ngơi ra sao mà đặt tên như thế để con cháu như Đế Mèn đây thắc mắc nên kỳ kèo hỏi tới?!

Ngay cả việc “nghỉ ngơi” hay “làm việc”, bất kể Chủ Nhật hay thứ Hai, ta cũng có sự lựa chọn như trăm ngàn thứ lựa

chọn linh kinh khác trong đời sống. Nói đến sự lựa chọn là có cái mất cái được, chọn thứ này là ta “bỏ” thứ kia. Với ta ôm đồm đa đoan thì sự lựa chọn nào cũng kèm thêm sự... mất mát, chẳng có thể nào ôm hết mọi sự?!

Khi làm việc, sự lựa chọn xuất phát từ tư tưởng, ý nghĩ. Ý nghĩ dẫn đến hành động. Hành động khi nhẹ nhàng, lịch sự, khi quyết liệt dứt khoát tùy theo ý nghĩ. Ngày ngày bận rộn, quay quắt ta cần một sự êm đềm vui vẻ bình an. Khi áp lực đè nặng, ta cần một chút không gian yên tĩnh riêng, cửa văn phòng khép lại, người quấy rầy cần gõ cửa và xin phép. Dứt khoát hơn, dán thêm cái bảng “khi cửa đóng, hỏi XYZ”, nghĩa là đừng gõ cửa, cần chi thì cứ hỏi ông/bà XYZ kia kia, ta bán cái cho bà thư ký và lánh vào Cõi Không!

Công việc chiếm hết đầu óc, ít nhất là 8 tiếng một ngày. Ta dùng sức lực để làm việc và công việc tiêu xài thời giờ cũng như sức lực. Đã gọi là “việc” thì không thể là chuyện vui vẻ dễ dàng như ăn cơm sườn; “chơi” là chuyện vui đùa, dễ thực hiện. Chọn được công việc vừa ý, hợp với khả năng là ước mơ của mọi con người thích làm việc. Làm một công việc không mấy vừa ý nhưng có những tiêu chuẩn khác đủ để giữ chân ta tại chỗ cũng là một sự lựa chọn? Sự lựa

chọn này có hương vị của nỗi bất ý âm ỉ, chấp nhận những thứ “được” để bù cho cái “mất”?

Lúc rảnh rang, cho phép mình thanh thoi để vun bồi sức lực thất thoát. Đã gọi là giải trí thì có mấy ai chịu vất vả hay muốn bức bối khi chơi đùa? Lúc đùa chơi, sự lựa chọn dựa theo bản năng. Đọc một bài báo, nghe một khúc nhạc, xem một đoạn phim là những lựa chọn, vừa ý thì xem tiếp khúc sau, không ưa thì vút sách, tắt máy... hoặc chọn một bài bản khác. Tóm lại là ta... ham vui. Chỗ nào hồng vui ta đi chỗ khác; người nào khó chịu ta bỏ quách cho hết bức mình. Sự lựa chọn thể hiện qua hành động rời bỏ xa lánh những thứ làm ta bất an. Vì bất an khó chịu là tổn sinh lực vào việc không cần thiết!

Khi chán ngán, bất an, không vui, ta... đi. Lúc Ngưu Lang Chúc Nữ gặp nhau Ô Thước qua cầu sông Ngân để gặp nhau, họ cũng ...đi, nhưng đi tìm hạnh phúc (?), đi đến với nhau? “Đi” hay “đến” trong những tình huống này cũng là sự lựa chọn, lựa chọn bằng đôi chân. Ta bỏ phiếu bằng đôi chân của mình.

Như thế việc “ở lại” là sự lựa chọn có màu sắc chấp nhận hay có hương vị nhẩn nhục cay đắng? Đôi chân chẳng có nhiệm vụ gì?

TLL

HOÀNG VŨ

Trong cuộc sống hàng ngày, đôi khi chúng ta có những hiểu lầm về cách thức ăn uống sao cho lành mạnh. Sau đây là giải thích về những hiểu lầm đó của các chuyên gia sức khỏe.

Những hiểu lầm về dinh dưỡng

NHIỀU KỲ - KỲ CHÓT

8

Khoai tây không tốt cho bạn

Khoai tây thường bị chỉ trích về mặt dinh dưỡng vì có chỉ số đường huyết (glycemic index) cao, nghĩa là chúng chứa các carbohydrate tiêu hóa nhanh có thể làm tăng lượng đường trong máu của bạn. Tuy nhiên, khoai tây thực sự có thể có lợi cho sức khỏe.

Khoai tây giàu vitamin C, potassium, chất xơ và các chất dinh dưỡng khác, đặc biệt là khi ăn cả vỏ. Tiềm ích nữa là khoai có quanh năm ở các tiệm và giá cũng rẻ. Cách chế biến lành mạnh nhất là nướng, luộc và chiên không dầu (air-frying).

9

Ăn đậu nành có thể làm tăng nguy cơ bị ung thư vú

Trong đậu nành có liều lượng cao estrogen thực vật, được gọi là isoflavones, đã được phát hiện là có tác dụng kích thích sự phát triển của tế bào khối u vú trong các nghiên cứu trên động vật.

Tuy nhiên, cho đến nay, khoa học vẫn chưa chứng minh được mối liên hệ giữa đậu nành và nguy cơ ung thư vú ở người. Trong khi đó, việc tiêu thụ thực phẩm và đồ uống có nguồn gốc từ đậu nành - bao gồm tofu (đậu phụ), tempeh, edamame, miso và sữa đậu nành - lại có thể có tác dụng bảo vệ đối với nguy cơ ung thư vú và khả năng lành bệnh.

Thực phẩm từ đậu nành cũng là nguồn cung cấp các chất dinh dưỡng có lợi liên quan đến việc giảm nguy cơ mắc bệnh tim, chẳng hạn như protein chất lượng cao, chất xơ, vitamin và khoáng chất.

10

Lời khuyên tốt nhất về dinh dưỡng cứ liên tục thay đổi

Không đúng vậy. Vào thập niên 1950, những khuyến nghị đầu tiên về chế độ ăn uống để phòng ngừa mập phì, tiểu đường loại 2, bệnh tim và các bệnh khác khuyến nên cân bằng lượng calorie và hạn chế thực phẩm có nhiều chất béo bão hòa, muối và đường. Ngày nay lời khuyên này vẫn còn giá trị.

Đúng vậy, khoa học phát triển, nhưng hướng dẫn cơ bản vẫn nhất quán. Chẳng hạn như: "Cứ ăn thực phẩm. Không quá nhiều. Chủ yếu là thực vật". Lời khuyên đó luôn giá trị, giúp bạn tha hồ ăn những thực phẩm bạn yêu thích.

Tháng 9 là tháng giao mùa, nắng Hạ dần phai, lá bắt đầu đổi màu, ngày ngắn, đêm dài và gió heo may lại về mơn man mùa Thu đến...

Tháng 9 mộng mơ

GIÓ VIVU
VANCOUVER, CANADA

Tháng 9 – September được trích từ tiếng Latin “*Septem*”, là “*Seven*” – số 7. Vì niên lịch mới cộng thêm tháng 1 và 2, September được xếp thành tháng thứ 9.

Ở Bắc bán cầu, tháng 9 là lúc cuối Hạ, đầu Thu (Thu phân – Fall Equinox). Ở Nam bán cầu, là lúc cuối Đông, đầu Xuân (Xuân phân – Spring Equinox).

Theo thần thoại La Mã, vị Thần tháng 9 là Vulcan, Thần của thợ rèn nên gắn liền với lò lửa, núi lửa, là biểu tượng của sức mạnh và bạo lực. Người ta tin rằng tháng 9 thường có núi lửa hoạt động và những trận cháy rừng.

Viên ngọc quý dành cho những người sinh vào tháng 9 là Lam ngọc – Sapphire, trích từ tiếng Latin “*Sapphirs*”, có nghĩa là màu xanh lam vì có chứa nhiều titanium và sắt. Lam ngọc mang biểu tượng của trí tuệ, sự khôn ngoan và tinh khiết. Màu ngọc xanh lam đem đến bình yên, thư thái, thoải mái tâm hồn.

Ngày nay, Lam ngọc được tìm thấy ở USA, Madagascar, Brazil, China, Kenya, Thái Lan, Sri Lanka, Miến Điện và Ấn Độ.

Những người sinh vào tháng 9 có lòng trung thành, thật thà và rất chung tình.

LABOR DAY – Mừng Lễ Lao động tại Bắc Mỹ vào ngày thứ Hai (Monday) đầu tiên của tháng 9. Ngày lễ tôn vinh và biết ơn những người lao động đã đóng góp và cống hiến công sức cho sự phát triển và xây dựng quốc gia ngày càng tốt đẹp.

Ngày 11 tháng 9 năm 2001, đợt khủng bố thảm khốc phá hủy 2 tòa tháp của Mỹ làm chấn động cả thế giới. Sau 10 năm truy nã đã giết được thủ phạm Bin Laden, thủ lĩnh của AL Qaeda, trùm khủng bố.

Ngày 25 tháng 9 năm 1690, tờ báo đầu tiên “*Publick Occurrences*” phát hành trong và ngoài nước Mỹ. Nhưng tiếc thay, tờ báo chỉ sống sót có một ngày ở Massachusetts, vì bài báo chỉ trích nặng nề chính quyền thực dân Anh.

Tháng 9 cũng đánh dấu một niên học mới bắt đầu, khiến nhiều người bồi hồi nhớ về tuổi thơ với bài đọc kinh điển “Tôi đi học” của Thanh Tịnh – “*Hằng năm cứ vào cuối Thu, lá ngoài đường rụng nhiều và trên không có những đám mây bàng bạc, lòng tôi lại nao nức những kỷ niệm mơn man của buổi tựu trường.*”...

2 bông hoa xinh đẹp của tháng 9

■ MORNING GLORY - Hoa Triều Nhan, người Việt gọi là Bìm Bìm - hoa mang hình dáng của chiếc loa kèn, nở rực rỡ vào buổi sáng với nhiều màu sắc như xanh biếc, hồng, tím và đỏ.

Người Nhật yêu quý gọi Morning Glory là “Asagao” có nghĩa là “Morning Face” - tạm dịch “Dung nhan buổi ban mai”. Triều Nhan là tiếng Hán Việt, *Triều* có nghĩa là buổi sớm mai, *Nhan* là dung nhan, vẻ đẹp của khuôn mặt.

Hoa Triều Nhan mang biểu tượng của sự khiêm nhường, giản dị và bền bỉ với tình yêu chung thủy. Những dây leo quấn quýt cùng bông hoa sớm nở tối tàn mang hình ảnh của sự vươn vượng, tiếc nuối một tình yêu mong manh, ngắn ngủi. Có người cho đó là sự vô thường của cuộc sống với vẻ đẹp thoáng qua của thiên nhiên.

Người Việt không yêu hoa Bìm Bìm vì “Giậu đổ Bìm leo” là một hành động xấu xa, lợi dụng lúc người khác gặp khó khăn, túng quẫn thì ra tay lấn át để trục lợi.

■ HOA CÚC TÍM - Aster lấy từ tiếng Hy Lạp “Star” có nghĩa là “ngôi sao sáng”, Hoa Cúc tím nhìn tựa như những vì sao tỏa sáng, tượng trưng cho tình yêu lãng mạn đầy quyến rũ với sự dịu dàng, ngọt ngào. Nhiều người tin rằng hoa Cúc tím nhụy vàng mang đến may mắn trong tình yêu.

Vầng trăng tròn xuất hiện vào tháng 9 gọi là trăng Ngô, trăng Lúa mạch hay trăng mùa gặt hái - Corn Moon, Barley Moon or Harvest Moon - tùy theo dân bản địa ở từng vùng có vụ mùa thu hoạch khác nhau.

Ở Việt Nam, ngày 17 tháng 9 năm 2024 tức rằm tháng 8 Tết Trung Thu. Ngày lễ bắt nguồn từ Trung Hoa, tin vào ngày trăng sáng nhất, tròn nhất và vui nhất vì đúng vào mùa thu hoạch. Các nước Trung quốc, Việt Nam, Đại Hàn, Singapore, Hongkong,... ăn mừng Tết Trung Thu.

Tuy xa quê mẹ nhưng tôi vẫn nhớ vầng trăng tuổi thơ và bài hát tôi yêu...

*Bóng trăng trắng ngà có cây đa to
Có thằng cuội già ôm một mối mơ...
Các em thích cười muốn lên cung trăng
Cứ hỏi ông trời... cho mượn cái thang...*

(Thằng Cuội của Lê Thương)

Tháng 9, bà mẹ thiên nhiên khoác lên chiếc áo màu thu rực rỡ... Có biết bao thi sĩ, nhạc sĩ, họa sĩ, nghệ sĩ ... thi nhau ca tụng Thu quyến rũ đến rồi đi để lại bao hình ảnh nên thơ, đầy mộng mơ và nỗi buồn muôn thuở...

*Em không nghe rừng Thu
Lá Thu kêu xào xạc
Con nai vàng ngơ ngác
Đạp trên lá vàng khô? ...*

(Trích “Tiếng thu” của nhà thơ Lưu Trọng Lư)

Bài tình ca “Mùa Thu cho em” của Ngô Thụy Miên thật ngọt ngào, ngây ngất trong giai điệu du dương, dạt dào yêu thương...

*Em có nghe mùa Thu mưa giăng lá đổ
Em có nghe nai vàng hát khúc yêu đương
Và em có nghe khi mùa Thu tới
Mang ái ân mang tình yêu tới
Em có nghe nghe hồn Thu nói mình yêu nhau nhé...*

GVV

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ

01-08-2024 - 07-08-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
KOREAN AIR	1	ICN	\$1.155
AMERICAN AIRLINES	2	LAX, HND	\$1.180
JAPAN/ AMERICAN	1	HND	\$1.244
JAPAN AIRLINES	1	HND	\$1.262
SPIRIT AIRLINES	2	LAX, TPE	\$1.390
CHINA AIRLINES	3	ATL, LAX, TPE	\$1424
VIETNAM/SPIRIT	2	LAX, TPE	\$1.427
EVA AIR	3	ATL, LAX, TPE	\$1.436
ANA	2	SFO, NRT	\$1.453

*Giá vé thay đổi trong ngày
 *Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOẠI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$25,091 VN ĐỒNG
EURO	\$26,754 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,843 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$16.132 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$159.31 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1USD	153,763 YEN NHẬT
	0.92092 EURO
	0.77729 BẢNG ANH
	1.38137 CANADA
	0.88085 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

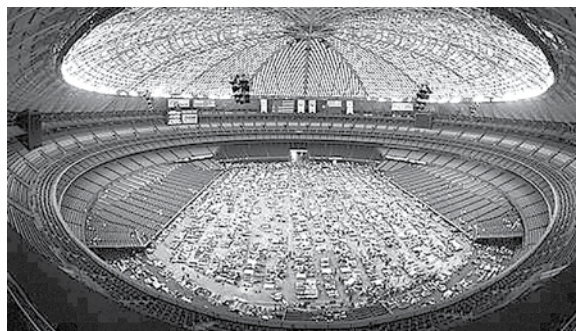
10/9/1385

Ngày 10 tháng 9 năm 1385, là ngày sinh của vua Lê Thái Tổ, nhà sáng lập Nhà Hậu Lê. Tên thật là Lê Lợi, lớn lên tại Lam Giang hay Lam Sơn, huyện Lương Giang, phủ Thanh Hóa (nay là thị trấn Lam Sơn huyện Thọ Xuân, tỉnh Thanh Hóa). Năm 1418, Lê Lợi tổ chức khởi nghĩa Lam Sơn chống lại quân Minh.

5/9/2005

Ngày 5 tháng 9 năm 2005, Houston Astrodome (sân vận động thể thao có mái vòm, đa năng đầu tiên trên thế giới, ở Houston, Texas) đã mở cửa đón nhận 25,000 nạn nhân do cơn bão Katrina ập vào tiểu bang Louisiana ngày 29 tháng 8 năm 2005. Bão Katrina có tốc độ cao nhất là 280 km/giờ (175mph). Gây thiệt hại gần 200 tỉ Mỹ kim và lấy đi khoảng 1,500 nhân mạng. Dấu vết điêu tàn của Katrina, đến nay vẫn còn in dấu khắp tiểu bang LA.

BÁNH BÈO

Đây chắc hẳn là chim cánh cụt?

"QUÂN ĐỘI VÀ CÔNG AN NHƯ HAI CÁNH CỦA MỘT CON CHIM."

Lương Tam Quang
Bộ trưởng Bộ Công an CSVN

Đa số đường cao tốc ở Việt Nam hiện chỉ có 2 làn xe, không có làn dừng xe khẩn cấp... nếu so sánh thì đường cao tốc ở VN đã thua xa đường cao tốc ở Sing, Thái Lan, Mã Lai, chưa nói tới các trạm dừng/nghỉ ven đường (để tài xế/hành khách nghỉ ngơi, ăn uống, vệ sinh). Vậy mà...

"TRẠM DỪNG NGHỈ CAO TỐC Ở CHÂU ÂU, MỸ CÓ GÌ, VIỆT NAM SẼ CÓ ĐỦ."

Nguyễn Văn Thắng
Bộ trưởng Bộ Giao thông vận tải CSVN

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thược ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu "Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm". Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như "thước đo" về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Yêu nước mà thành phong trào thì bị bắt nhốt hết rồi, chỉ có phá nước nhưng yêu Đảng mới thành phong trào...

"PHONG TRÀO THI ĐUA YÊU NƯỚC HỢP THÀNH SỨC MẠNH NỘI SINH CỦA DÂN TỘC."

Phạm Minh Chính
Thủ tướng CSVN

Người ta "có tật giật mình", ĐCSVN có tật thì đổ thừa thế lực thù địch...

"KHÔNG KHÓ ĐỂ BẮT GẬP KHI VÀO QUÁN NƯỚC VÍA HÈ, TIỂU THƯƠNG BUÔN BÁN Ở CHỢ CHO ĐẾN XÍ NGHIỆP, NHÀ MÁY, CƠ QUAN NHÀ NƯỚC, ĐÂU ĐÂU CŨNG NÓI CHUYỆN VỀ CHÍNH TRỊ, CÔNG TÁC NHÂN SỰ CỦA ĐẢNG NHIỀU NHƯ THỜI GIAN QUA."

NGUYÊN NHÂN DẪN ĐẾN TÌNH TRẠNG NÀY PHẦN LỚN LÀ DO THẾ LỰC THÙ ĐỊCH THÔNG QUA KHÔNG GIAN MẠNG THƯỜNG XUYÊN RÊU RAO, XUYÊN TẠC CUỘC ĐẤU TRANH PHÒNG CHỐNG THAM NHŨNG."

Vũ Văn Tiến
Trưởng ban Tuyên giáo Ủy ban TU Mặt trận Tổ quốc CSVN

(PHẦN 2)

Có người nói cà phê quán Ba Lù là cà phê kho, có người nói là cà phê rang, riêng tôi thấy đây là cà phê xào.

DU UYÊN
SÀI GÒN, VN

Cà phê xào

Công thức để xào cà phê và nguyên liệu đi kèm được Ba Lù công khai mấy chục năm nay: Cà phê rang tay và bơ Bretel (bơ Đồng Tiền), muối, rượu. Ai cũng học được, học được rồi thì cũng không phải ai cũng làm được vì... cực quá. - NGUỒN: DU UYÊN

Chẻ củi và nhóm lửa, công việc nặng nhọc nhất trước khi xào cà phê. Vì phải chặt đủ củi cho hai mẻ xào cà phê. Mẻ đầu tiên quay đều, xào đều trong vòng 60 – 90 phút, mẻ thứ 2 thì tắt 45 phút. - NGUỒN: DU UYÊN

Đổ cà phê tươi, hột đều vào chảo, quay đều tầm 10 vòng thì đảo chiều một lần, đến khi cà phê dậy mùi khen khét của cà phê thì bỏ một hũ bơ đồng tiền vào, muối và rượu bỏ sau cùng khi hột cà phê chuyển màu nâu đen. Muối sẽ giúp giảm đi vị chát của cà phê, còn bơ giúp cà phê thêm độ bóng, thơm hơn và rượu giúp loại bỏ hoàn toàn mùi chát, tất cả hòa quyện....- NGUỒN: DU UYÊN

Mẻ thứ nhất rồi tới mẻ thứ hai, từ lúc chẻ củi tới lúc xào xong hai mẻ cà phê là gần 2 tiếng, tất cả đều làm thủ công. Quá trình này rất nặng nhọc và nhàm chán, nhưng...
- NGUỒN: DU UYÊN

Mỗi lần hai ngài “đầu bếp” của quán Ba Lù xào cà phê là một lần trình diễn nghệ thuật cho cả xóm lẫn các nhà nhiếp ảnh, nhà báo lẫn bạn trẻ, bạn già, khách du lịch... gần xa tới chứng kiến. Khác với các “fan” trung thành của quán, đa số các bạn trẻ và khách du lịch tới cà phê Ba Lù không phải vì uống cà phê mà là để chiêm ngưỡng “công nghệ” xào cà phê rồi quay phim, ghi hình. Có người tới vài lần để được coi tận mắt phương thức này vì mỗi tuần quán chỉ “xào cà phê” một-hai lần.

- NGUỒN: DU UYÊN

Cũng có người quyến luyến hình ảnh cũ của một ngôi chợ người Hoa và thích thú trước “view” xung quanh quán Ba Lù như Du Uyên - NGUỒN: DU UYÊN

DU

Mục Di Trú và Thăng Tiến Đời Sống do Văn Phòng tham vấn di trú Robert Mullins International đảm trách hằng tuần, nhằm cập nhật tin tức và phát huy kiến thức di trú, rất hữu ích cho quý vị quan tâm đến việc bảo lãnh thân nhân. Chủ đề trên đây cũng được thảo luận trực tiếp trên trang nhà www.rmiodp.com vào mỗi tối thứ Tư, từ 7:00-8:00 giờ, hoặc phát thanh và phát hình 24/24 trên www.facebook.com/rmiodp

Nhập quốc tịch nhanh hơn

LÊ MINH HẢI
SAN JOSE, CA

Một báo cáo mới của công ty Boundless cho thấy có 9 triệu người di dân đủ điều kiện trở thành công dân Hoa Kỳ. Thời gian duyệt xét nhập tịch trung bình hiện nay là dưới 5 tháng, vì vậy một số người trong số họ có thể có quốc tịch kịp thời để bỏ phiếu trong cuộc bầu cử tổng thống vào tháng 11.

Báo cáo cho thấy năm 2023 Sở Di Trú đã đạt được tiến bộ trong việc giảm gần 50% lượng hồ sơ tồn đọng.

4 tiểu bang hàng đầu có số lượng thường trú nhân hợp pháp đủ điều kiện trở thành công dân Hoa Kỳ lớn nhất là California, New York, Texas và Florida; và đến cuối tháng 5 năm 2024, thời gian duyệt xét trung bình cho đơn xin nhập quốc tịch đã giảm xuống còn 5 tháng.

Vào năm 2023, gần 12% trong tổng số đơn xin nhập quốc tịch đã bị từ chối. Những lý do điển

hình khiến người nộp đơn xin quốc tịch có thể bị từ chối bao gồm:

- Đường đơn nộp đơn quá sớm trước khi họ đủ điều kiện
- Không đáp ứng được yêu cầu về cư trú (sống ở nước ngoài hoặc du hành ở nước ngoài quá lâu), và
- Không đáp ứng được yêu cầu về tư cách đạo đức tốt (các vấn đề về tội phạm hình sự, các vấn đề về thuế v.v.)

Các văn phòng Sở di trú địa phương trên khắp Hoa Kỳ thụ lý các đơn xin nhập quốc tịch theo các cách khác nhau, với thời gian duyệt xét rất khác nhau. Tại Charleston, Nam Carolina, thời gian duyệt xét trung bình vào tháng 5 năm 2024 là 13 tháng, trong khi ở San Jose, đơn có thể được duyệt xét trong 5.5 tháng.

Trong năm 2023, các quốc gia hàng đầu được chấp thuận nhập tịch là Mexico, Ấn Độ, Philippines, Cộng hòa Dominica, Cuba và Việt Nam.

Sở Di Trú đã giảm được số lượng đơn tồn đọng khổng lồ trong những năm gần đây:

1. Bắt đầu từ năm 2022, Sở Di Trú ưu tiên các đơn xin nhập tịch, dẫn đến thời gian duyệt xét giảm đáng kể.

2. Phần lớn các đơn xin cấp quốc tịch hiện được duyệt xét thông qua hồ sơ trực tuyến thay vì bằng giấy. Đây là nỗ lực định dạng số (digitalization) thành công nhất của Sở Di Trú.

3. Tổng thống Biden đã hủy bỏ các hạn chế của Tổng thống trước về việc miễn lệ phí, giúp những người di dân có thu nhập thấp dễ dàng đủ điều kiện nhận hỗ trợ tài chính khi nộp đơn xin nhập quốc tịch.

Khi Sở Di Trú không có đủ nguồn lực, tình trạng tồn đọng có thể vượt quá tầm kiểm soát, từng xảy ra vào năm 2020. Năm 2023 Sở Di Trú, tăng nhân sự nên lượng hồ sơ tồn đọng giảm đáng kể trong vòng một năm.

LMH

I Suy Đi Ngẫm Lại I

Con thuyền an toàn nhất là con thuyền nằm tại bến. Chuyến tàu đi xa nhất là chuyến tàu dám mạo hiểm.

DALE CARNEGIE

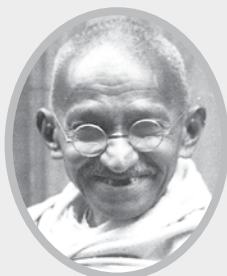
Hãy tin vào bản năng của bạn. Ít nhất sai lầm của bạn có thể là của bạn thay vì của người khác.

BILLY WILDER

Sức mạnh không đến từ thể chất. Nó đến từ ý chí.

MAHATMA GANDHI

MINH HẢI

Giao tiếp thường ngày

Trong đời sống hàng ngày, chúng ta thường gặp nhiều tình huống buộc phải ứng xử đúng cách để đời sống chung được dễ dàng, thoải mái. Sau đây là một vài cách ứng xử áp dụng chung, bất luận là nam hay nữ.

- **Giữ cửa cho người đến sau.** Khi mở cửa đi vào một căn phòng hoặc đi ra, bạn nên để ý xem có ai đi sát đằng sau mình không để giữ cửa mở cho người ấy.

- **Đi thang máy.** Người đến trước sẽ vào trước và đứng vào phía trong hay nép mình một bên để dành chỗ cho người khác. Khi thang máy dừng, người đứng gần cửa sẽ ra trước.

- **Giúp mang áo khoác hay áo len.** Bất cứ ai gặp khó khăn lúng túng khi khoác áo choàng hoặc áo len lên người cũng cần được giúp đỡ, bất luận đó là nam hay nữ.

- **Trả tiền một bữa ăn.** Nguyên tắc chung là ai mời người ấy sẽ trả tiền, trừ khi có hẹn trước là sẽ chia đều.

- **Đứng lên chào đón người mới vào.** Đây là phép lịch sự trong đời sống hàng ngày - nhất là người bước vào là bậc trưởng thượng hay có chức vụ cao trong hành chính, kinh doanh.

- **Đi bên ngoài sát lề đường.** Đáng nam nhi nên thực hiện điều này để che chở người nữ bạn mình.

- **Một người mang một gói hàng** hay sách vở cũng cần được bạn giúp đỡ, nếu bạn đứng gần hay đi cùng.

MH- THEO EMILY POST

BẢO HUÂN

Túi xách

Chiếc túi xách là một phụ tùng không thể thiếu với phái nữ, nhiều bạn có những chiếc túi rất đắt tiền, như một vật trang sức. Nhưng nếu bạn không biết chăm sóc nó đúng cách, người chủ chiếc ví đắt tiền kia sẽ kém sang. Có vài điều bạn cần lưu ý:

- Chiếc túi mang bạn ngày thường lớn hơn chiếc túi xách bạn mang đi ăn tối.
- Dù trong bất kỳ dịp nào, việc đặt túi xách của mình lên bàn được coi là “lúa”, thậm chí còn bị xem là thô lỗ cho dù chiếc túi có đắt tiền hay đẹp đến đâu.
- Không nên đặt chiếc túi trên quầy bếp, ghế dài, nó thể hiện sự “hai lúa” của bạn.

Vậy đặt túi ở đâu?

- Đối với những chiếc túi xách dùng vào ban ngày lớn hơn, bạn nên đặt túi xách của mình trên một chiếc ghế trống bên cạnh (với điều kiện là còn chỗ trống), hoặc treo nó ở góc ghế, nếu loại ghế không có chỗ để móc, bạn có thể phải đặt nó sát bên cạnh trên ghế của bạn.
- Trong những không gian chật hẹp như quán cà phê nhỏ, bạn cũng có thể đặt nó cạnh chân ghế của mình. Tính xa hơn, là bạn nên mua một chiếc móc ví (purse hook). Móc ví là một vật nhỏ mà bạn có thể mang theo trong túi xách, nó có thể mở ra và móc vào mép bàn để treo túi xách của bạn, nếu bạn không muốn để ví của bạn chạm đất.
- Với túi xách dùng cho buổi tối, thường là loại ví nhỏ, ví cầm tay, bạn có thể đặt nó ngay phía sau lưng ghế của bạn, hoặc nằm thẳng trên đùi bạn.
- Do kích thước nhỏ nên không thể đặt nó trên sàn vì có thể bị người đi ngang qua đá văng. Tốt nhất treo vòng phía sau ghế. Thật tốt, nếu bạn có một chiếc túi xách đeo chéo nhỏ, bạn dễ treo hơn.
- Khi dự một đám cưới hoặc một buổi họp mặt, nên mang một chiếc ví cầm tay ở bên tay trái. Điều này cho phép bạn chào hỏi người khác và bắt tay dễ dàng hơn nhiều, nếu cần thiết.

BẢO HUÂN MICROSOFT AI

Tranh tài lướt sóng

US Open 2024

TRÌNH THANH THỦY
ORANGE COUNTY, CA

Cũng như hàng năm, những cuộc tranh tài nảy lửa giữa các tuyển thủ lướt sóng trên toàn thế giới đã được tổ chức ở bãi biển thành phố Huntington Beach của Quận Cam, California, Hoa Kỳ. Giải Lướt Sóng Hoa Kỳ mở rộng năm nay được tổ chức từ ngày 3 đến 11 tháng Tám, năm 2024. Nhà tài trợ lớn nhất năm nay là hãng Lexus.

Cuộc thi năm nay được chia làm hai phần: phần đầu dành cho Ván dài WSL Longboard Tour và phần hai là WSL US Open Challenger Series.

Sự kiện này sẽ bao gồm môn

lướt sóng đẳng cấp thế giới, môn Trượt ván(skateboard) X Games Vert Pro và nhạc sống hàng ngày tại sân khấu Beach Bar. Có bán cả vé vào xem buổi hoà nhạc buổi tối với ban nhạc trẻ nổi danh Sublime. Khách viếng thăm được thưởng thức đồ ăn thức uống cũng như được giới thiệu những sản phẩm với các giải thưởng và trò chơi từ các thương hiệu trong ngành thể thao vận động. Ngoài ra còn có các hoạt động diễn ra trong ngày như lớp học yoga, trình diễn nghệ thuật trực tiếp và khách được các tuyển thủ yêu thích của mình ký tên..

Quang cảnh bãi biển.

Quán quân giải Ván dài Cổ điển (Long board Classic) năm nay là Rachael Tilly người Hoa Kỳ và Taylor Jensen người Hoa Kỳ.

Cuộc chạy đua đáng kinh ngạc trong Ngày Chung Kết đã dành cho người chiến thắng là cô Rachael Tilly (Hoa Kỳ). Năm nay cô đụng độ với toàn những nhà vô địch trượt ván WSL như Honolua Blomfield (HAW), Natumi Taoka (JPN). Cô đã giành chức vô địch Thế giới vào năm 2018. Giờ đây, Tilly ghi tên mình vào danh sách những người chiến thắng quan trọng trong lịch sử lướt sóng của Huntington Beach với chiến thắng lớn đầu tiên ở Surf City USA trước người đồng nghiệp Nam California và đương kim

Nhà vô địch ván trượt WSL, Soleil Errico (Hoa Kỳ).

Taylor Jensen (Hoa Kỳ) đã có mặt ngay tại vùng biển Nam California và thể hiện mạnh mẽ trong suốt Ngày Chung Kết.

Phong độ của Jensen không thể phủ nhận kể từ trận đấu đầu tiên trong ngày của anh ấy. Anh đấu với Taka Inoue (JPN), Chase Lieder (Hoa Kỳ) và kết thúc với Giải trượt ván dài

Một tuyển thủ Nam

Huntington Beach lần thứ hai sau 3 năm.

Riêng giải Lướt Sóng, năm nay, 2 quán quân giành được giải nam và nữ là Alan Cleland Jr. người Mỹ Tây Cơ và Sally Fitzgibbons xứ Úc Đại Lợi.

Trong trận chung kết, ngày Chủ Nhật 11 tháng 8, 2024, Alan Cleland đã đánh bại Marco Mignot của Pháp trong một trận giao đấu đầy cam go vì tuyển thủ không có cơ hội trở tài. Trận đấu kéo dài 35 phút mà không có con sóng nào ập đến. Khổ thay hôm đó không có sóng, mực nước lại

giảm từ 4 đến 6 feet ngày thứ Bảy chỉ còn 2 đến 3 feet vào Chủ Nhật. Ngay lúc Alan vừa nghe tiếng reo hò của mọi người “có sóng”, anh liền bắt đầu bơi và chụp lấy cơ hội hiếm có đó để thể hiện khả năng lướt sóng của mình. Đó là khoảnh khắc quan trọng nhất trong cuộc đời anh. Làn sóng không lớn, nhưng Cleland đã tận dụng tối đa nó, rẽ sóng, nhảy cao, lượn vài vòng đủ để cười lên lưng nó, phi về phía bờ biển.

Ngay khi Alan vào đến bờ với số điểm chiến thắng, người hâm mộ đã vây quanh, trao cho anh chiếc mũ rơm rộng vành, tiêu biểu của xứ Mỹ Tây Cơ và lá cờ quốc gia anh được trưng ra bay phất phơ trong gió.

Chiến thắng thậm chí còn có giá trị hơn với giải thưởng 20,000 USD được trao cho người chiến thắng. Đối với Cleland, chiến thắng lên tới 10,000 điểm trong Challenger Series, đưa anh từ vị trí

Quán quân Giải Long Board Classic.

Quán quân Giải US Open Surfing.

thứ 51 lên thứ 9 trong bảng xếp hạng. Top 10 sẽ đủ điều kiện tham gia Championship Tour năm tới, với 2 cuộc thi còn lại.

Sally Fitzgibbons của Úc đã giành chiến thắng trong cuộc thi dành cho nữ cùng giải thưởng 20,000 USD. Fitzgibbons, 33 tuổi, đã đánh bại Bella Kenworthy, 17 tuổi của San Clemente trong trận chung kết, 12.06-11.96, lấy cúp vô địch US Open lần thứ hai. Cô là một cựu tuyển thủ đã giành chiến thắng vào năm 2011 ở tuổi 20. Cô đã kết thúc một tuần đầy năng động ở Huntington Beach và được vinh danh trên Đại lộ Danh Vọng Lướt Sóng (The Surfing Walk of Fame). Fitzgibbons đã tham gia Championship

Tour từ năm 2009 và đã 12 lần lọt vào top 8 thế giới, bao gồm cả vị trí thứ hai 3 lần và vị trí thứ ba

3 lần, nhưng chưa bao giờ giành được danh hiệu thế giới cuối cùng.

Một tuyển thủ Nam

TTT

Một tuyển thủ Nữ

BẢO HUÂN MICROSOFT AI

NG. T. THANH DƯƠNG
ARLINGTON, TX

Xin lỗi Cún

Chị Bông hấp tấp lái xe đến văn phòng bác sĩ. Cái hẹn 4 giờ chiều nay vậy mà 4 giờ chị mới nhớ ra. Từ nhà đến phòng khám cũng mất 20 phút.

Cũng may chị sẽ đi trên những con đường nhỏ vắng xe trước khi ra tới đường lớn để đến văn phòng bác sĩ nên chị Bông có thể chạy nhanh theo ý muốn.

Chị Bông đang chạy tốc độ nhanh trên con đường Carter hai bên là khu apartment thì bỗng đâu một con chó con từ bên này đường phóng qua bên kia đường khi chiếc

xe của chị vừa đến gần, chị tức tốc thắng lại ngay, chiếc xe đang đà nhanh bị đột ngột dừng lại làm chị Bông như muốn tung người ra khỏi dây seat-belt thế mà dường như vẫn không kịp.

Chị Bông cảm nhận thấy bánh xe vừa đụng phải thân mềm của con chó, nó sợ hãi chạy ra khỏi nơi nguy hiểm với một chân cà nhấc còn quay đầu lại nhìn cái xe như nhận dạng thủ phạm và luôn miệng kêu lên ăng ăng, tiếng kêu đau đớn và cũng như tiếng mắng mỏ oán hờn kẻ đã vội vàng chạy nhanh chạy

ẩu gây tai nạn cho nó.

Chị Bông bàng hoàng nhìn theo con chó con, đó là con chó nhỏ cỡ bằng trái dưa hấu loại dài với lông màu nâu nhạt, dù chân đau cà nhấc nó vẫn cố phóng nhanh sang phía bên kia apartment cho an toàn và mất hút vào một ngõ nhỏ.

Chị Bông muốn quẹo vào khu apartment, vào ngõ nhỏ ấy để xem tình hình con chó thế nào nhưng thời gian không cho phép. Chiếc xe lại lao đi cho khỏi muộn màng..

Những cuộc hẹn dù ở tầm quan trọng hay không chị Bông đều tôn trọng,

đúng giờ đúng giấc không muốn làm phiền kẻ khác. Hôm nay chị Bông trễ hẹn bác sĩ cả nửa tiếng lòng đã không vui, lại thêm chuyện vừa làm con chó bị thương lòng chị càng thêm áy náy lo âu. Chị chỉ mong mau chóng rời văn phòng bác sĩ để quay lại tìm con chó.

Lái xe về trên con đường Carter đến đúng đoạn đường lúc này chị Bông quẹo vào khu apartment, vào ngõ nhỏ mà con chó đã vào, là dãy nhà mang số thứ tự B.

Chị lái xe chậm chậm loanh quanh từ dãy B sang những dãy lân cận để tìm con chó nhưng chẳng thấy đâu. Chắc nó đâu đang.... nằm nghỉ ngơi trong nhà.

Con đường Carter quá quen thuộc với chị Bông suốt bao nhiêu năm nay, đường dẫn ra đường chính Pioneer để đi bất cứ nơi đâu trong thành phố.

Mỗi lần đi qua chỗ “kỷ niệm” lòng chị Bông lại gợn lên một niềm đau, hình ảnh con chó hốt hoảng bỏ chạy và tiếng kêu ăng ẳng nào lòng vẫn còn dư âm đâu đây. Chị luôn đi xe chậm lại và chờ đợi, hy vọng thấy con chó con lại tung tăng chạy từ khu apartment bên này sang khu apartment bên kia để chị được người ngoài giầy vò ân hận.

Có lúc rảnh chị Bông lại quẹo vào khu apartment,

đến dãy nhà B tìm kiếm nhưng vẫn chưa tìm ra dấu vết con chó.

Chị Bông lo sợ tưởng tượng ra những điều ghê gớm và rung rung nước mắt. Con chó đã... lia đời oan uổng vì bị hit and run bởi một kẻ chạy nhanh chạy ẩu? con chó bị ... chấn thương cột sống hoặc nó phải cưa mất một chân đang tàn phế nằm liệt ở một xó nhà. Trời ơi, tội của chị to lớn quá...

Xong chị Bông lại ...vùng lên an ủi chính mình. Không, không thể nào, con chó không thể nào tàn phế hay chết được vì sau khi bị xe đụng nó vẫn chạy nhanh và tiếng kêu vẫn to khỏe cơ mà.

Chị luôn cảm thấy mình mang tội với con chó ấy và muốn tìm nó nói một lời xin lỗi.

Xưa, ở Việt Nam nhà chị Bông có nuôi một con chó, chị thương yêu nó lắm mà cũng có lúc “vũ phu” với nó.

Chị Bông hàng ngày ra nhà ngoài mặt tiền đường bán hàng đến chiều tối mới về căn nhà trong xóm, con chó luôn mừng rỡ chạy ra đón chủ, nó quấn quýt luẩn quẩn bên chân chị Bông để chờ được vuốt ve âu yếm lên đầu lên cổ nó mới thôi. Hôm ấy sẵn bụng mình, chị cảm thấy bị nó bám riết vướng víu quấy rầy nên đã lấy chân hất nó tránh xa, thế mà nó

không hiểu vẫn cứ sấn sỏ vào, cuống quýt mừng rỡ làm chị Bông điên tiết lên đá một cú thô bạo, nó bị đau kêu ăng ẳng bỏ chạy xuống bếp.

Lát sau chị Bông cảm thấy hối hận. Chị sáng đi chiều về chứ có ngàn trùng xa cách gì đâu mà con chó mỗi ngày đều thương nhớ mừng rỡ đón chị đến thế. Tình cảm này chắc gì người đời có được. Chị xuống bếp tìm con chó, cảm động xoa đầu nó và nựng nịu:

- Cho chị xin lỗi Cún nhé. Lúc này chị bận rộn quá nên bức mình.

Con chó nhìn chị bằng đôi mắt đen ướt, trong đôi mắt ấy chị Bông thấy con chó của chị hiền dịu bao dung với cô chủ biết bao.

Nó còn thè lưỡi ra liếm vào tay chị bày tỏ tình thân và như muốn nói rằng: “Tôi không chấp cô đâu. Nhưng lần sau cô đừng thô lỗ với tôi như thế nha”

o O o

Con chó nhà nuôi năm xưa và con chó xa lạ hôm nay chị đều làm tổn thương nó dù là ngoài ý muốn, dù là vô tình.

Đã một tháng qua rồi.

Chiều nay rảnh chị Bông lại quẹo vào khu apartment, chị lái xe vòng vòng qua nhiều dãy nhà, thấy những con chó chạy chơi ngoài sân nhưng không thấy con chó nào

giống con chó ấy.

Chị Bông đậu xe và đi bộ thong dong hy vọng sẽ tìm thấy dễ dàng hơn, giống chó thường thích rong chơi trong khu xóm.

Chị vừa đi đến dãy B thì một con chó con từ trong ấy chạy ra, nó đang chạy về phía chị, cổ nó có dây dài lòng thông, chắc chủ nhân vừa bị lỡ tay nên con chó xổng ra và phóng đi.

Đúng thế, chị Bông thấy một bà Mỹ mập đang ỉ ạch đuổi theo và luôn miệng gọi:

- Buddy hãy đứng lại, Buddy hãy quay về nhà..

Chị Bông hiểu ra, đợi chó đến gần chị vội nhanh chân giẫm lên chiếc dây lòng thông làm con chó bị níu lại không thể chạy được nữa.

Bà Mỹ chạy đến nắm chắc sợi dây và vui mừng rối rít với chị Bông:

- Cảm ơn chị, cảm ơn chị. Buddy của tôi hư quá...

Bây giờ chị Bông mới nhìn kỹ con chó. Chị ngạc nhiên và cảm xúc bồi hồi, có thể nó chính là con chó nạn nhân của chị hôm nọ, cũng size to dài như quả dưa hấu này, màu lông nâu nâu này và nhất là một chân đau đi cà nhắc. Chỉ khác chút là hôm ấy cổ nó không bị cột dây.

Bà Mỹ kể:

- Buddy của tôi ham vui lắm, nó thường chạy sang khu apartment bên

kia đường rong chơi, một lần xe ai đó tông vào bị thương một chân. Bây giờ nó đi cà nhấc mà vẫn không chữa, cứ xổng ra là nó sẽ chạy sang bên kia chơi. Vì vậy tôi phải cột dây cổ để chặn giữ nó mà có lúc cũng vượt khỏi tầm tay tôi như hôm nay...

Lời bà Mỹ nói đã xác định những gì chị Bông suy nghĩ. Chị Bông ngại ngừng hỏi:

- Vậy bà có trách móc hay giận ... kẻ nào đã đụng xe vào Buddy và gây thương tích cho nó không?

Bà Mỹ cười hiền hòa:

- Tôi biết lỗi tại Buddy của tôi mà. Nó cứ phóng sang đường như thế có ngày mất mạng luôn. Bị thương tật một chân là nó còn may mắn lắm.

Chị Bông cảm thấy nhẹ hẫng cả lòng, chị ngồi xuống nệm nịu vuốt ve con chó và thì thầm:

- Buddy ơi tha lỗi cho chị nhé. Hôm ấy chị làm Buddy đau lắm mà, chị thấy Buddy chạy cà nhấc, chị nghe tiếng Buddy kêu ăng ẳng mà chẳng giúp được gì.

Con chó ngồi im đón nhận sự trìu mến âu yếm của chị Bông, nó nhìn chị Bông, đôi mắt cũng đen ướt và bao dung hiền dịu như con chó của chị năm xưa.

Chị Bông tin là con chó

đã quên đi tai nạn suýt chết ấy và nó không còn sợ hãi hay giận hờn kẻ đã gây đau thương cho nó nữa.

Chị nói với bà Mỹ:

- Con Buddy của bà thật xinh và dễ thương.

Bà Mỹ hài lòng:

- Tôi yêu Buddy.

Chị Bông vui vẻ:

- Tôi cũng yêu Buddy của bà.

Chị Bông chào bà Mỹ và xoa đầu Buddy lần nữa để tạm biệt.

Chị đã gặp lại con chó, nó vẫn bình yên

Chị đã nói lời xin lỗi với nó.

Và chị biết bà chủ của con chó không hề oán trách kẻ gây tai nạn cho nó.

Chị Bông lái xe trên con đường Carter để trở về nhà với cõi lòng thanh thản nhẹ bỗng như đám mây chiều nay trên bầu trời xanh êm dịu.

Chị tự nhắc nhở từ nay hãy lái xe cẩn thận trên con đường Carter này. Biết đâu con Buddy hay bất cứ con chó ham vui nào từ apartment bên này bằng mình phóng qua đường sang apartment bên kia, chị sẽ không gây ra tai nạn lần nữa.

NTTD

KỶ NIỆM NOV. 04, 2019

NGUYỄN THỊ THANH DƯƠNG

Màu tím

*Màu tím dịu dàng đến từ đâu nhỉ,
Mà áo tôi đã tím cả mấy mùa,
Một sắc màu làm lòng tôi ngẩn ngơ
Một sắc màu làm nhân gian thổn thức.*

*Màu tím đẹp giữa bộn bề cuộc sống,
Chốn cao sang hay dân dã nhà quê,
Ai đã đem màu tím gởi vào thơ
Ai đã làm buổi chiều hoàng hôn tím .*

*Lục Bình trôi sông dập dềnh theo sóng,
Hoa lục bình buồn tím một dòng sông,
Hoa Oải Hương nở bát ngát cánh đồng,
Chân mây cuối trời ngập màu hoa tím.*

*Những loài hoa làm sao tôi kể hết,
Nở làm chi sắc tím đến nao lòng,
Bất ngờ gặp chân bước đi không đành,
Hồn tôi đổ xin cùng hoa ở lại.*

*Màu tím thủy chung một tình thân ái,
Màu tím bí ẩn như trái tim yêu,
Màu tím lãng mạn gợi nhớ thương nhiều,
Màu tím buồn khi đôi hồn thất vọng.*

*Màu mực tím được học trò ưa chuộng,
Đến lớp với bình mực tím thân thương,
Nắn nét ngồi viết từng chữ trang nghiêm,
Màu mực tím đỏ loang trên sách vở.*

*Màu tím đã vào đời tôi như thế,
Màu tím học trò dù đã xa xôi,
Chưa biết yêu mà tôi đã yêu rồi,
Yêu màu tím thời bắt đầu đi học.*

*Màu tím mộng mơ cho tôi biết khóc,
Thấy lòng mình cũng tím biết bao nhiêu,
Màu tím sẽ theo tôi những buồn vui,
Như vết mực loang một thời thơ dại.*

NTTD

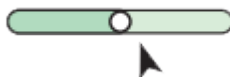
Để có hình ảnh TV đẹp nhất

Chỉ cần 5 phút để điều chỉnh 3 settings (cài đặt) này sẽ làm cho bạn thích thú hơn khi coi TV / hình ảnh trên đó rõ và đẹp hơn.

TẮT 'NOISE REDUCTION' (Giảm nhiễu)

Nhiều TV mới, khi xuất xưởng đã được bật cài đặt giảm nhiễu "on". Nhưng bạn có thể thấy hình ảnh rõ nét hơn nếu tắt tính năng này. Nhiễu hình ảnh -- visual noise, đôi khi được gọi là "snow - tuyết" do các chấm đen trắng trong hình ảnh -- là một vấn đề lớn đối với loại TV analog cũ. Nó vẫn có thể xảy ra trên một số TV nếu bạn đang stream (truyền phát) nội dung từ nguồn có phẩm chất thấp, nhưng phần lớn TV hiện đại đã cung cấp cho bạn nội dung có phẩm chất cao rồi. Vì vậy, ngày nay, điều này là quá mức cần thiết vì nó làm mịn các chi tiết, khiến hình ảnh trông không sắc nét.

GIẢM SHARPNESS SETTING (Cài đặt Độ sắc nét)

Việc tăng cài đặt độ sắc nét trên TV thực sự không làm cho hình ảnh sắc nét hơn. Nó làm nổi bật các cạnh của hình ảnh nhưng lại che mất các chi tiết nhỏ và trong tiến trình này có thể tạo ra quang sáng (halo) chung quanh các vật thể. Các nhà sản xuất thường bật cài đặt này trên TV mới. Vì vậy, hãy giảm cài đặt độ sắc nét trên TV của bạn xuống mức thấp nhất hoặc tắt hoàn toàn. Một số TV có cài đặt số không ở giữa nút điều khiển, trong khi một số khác có thể có cài đặt 50 ở giữa. Nhắm đến điểm chính giữa đó, nó tương đương với "off - tắt". (Đừng hạ thấp quá điểm chính giữa đó nếu không bạn có thể làm cho hình ảnh càng bị mờ hơn.)

HÃY THỬ FILMMAKER MODE (Chế độ Nhà làm phim), nếu có

Các sản phẩm mới của Hisense, LG, Vizio và Samsung... cung cấp cài đặt này, nhằm giúp bạn có được hình ảnh ở cấp độ như ở rạp chiếu phim. Chế độ Filmmaker Mode điều chỉnh các cài đặt màu sắc và tắt hiện tượng motion blurring (nhòe do chuyển động). Cài đặt mới này đã được nhiều đạo diễn nổi tiếng như James Cameron, Patty Jenkins và Christopher Nolan khen ngợi. Đúng vậy: Bật chế độ này khá gần với các khuyến nghị của chuyên gia về cách tối ưu hóa hình ảnh TV. Điều cần để ý: Bạn sẽ cần tăng brightness (độ sáng) của TV nếu xem vào ban ngày.

Thời buổi kỹ thuật số hiện nay, sự giao tiếp của con người với nhau cũng thay đổi rất khác xưa. Ngày xưa, nếu ai đó ẩn cư ở nơi thâm sơn cùng cốc như Trúc Lâm Thất Hiền thì coi như “biệt tích giang hồ” luôn, không ai thấy mặt mũi, mà cũng không có cơ hội tiếp xúc, nói chuyện với ai. Người xưa nói rằng người ở ẩn lâu năm chầy tháng sẽ tách biệt hẳn với thế giới loài người, quên đi ngôn ngữ, khi gặp lại người khác thì không biết nói làm sao, giống như nhân vật Tarzan vậy.

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

“Bác sĩ” online

Thời nay thì khác, mỗi người chỉ cần có một cái computer/laptop, máy tính bảng (tablet,) hoặc smartphone là ngồi một mình ở nhà có thể kết nối trò chuyện với khắp năm châu bốn biển. Nào là đọc/xem tin tức, phim ảnh, học hành, mua sắm, biết hết chuyện gì đang xảy ra trên thế giới chính xác tới từng giây từng phút, mà không cần phải bước chân ra khỏi cửa phòng của mình.

Trong 2 năm đại dịch bị cấm túc, cư dân tiểu bang Cali còn được “hưởng thụ” dịch vụ khám bệnh online, giao thuốc chữa bệnh tận nhà. Quả là khoa học kỹ thuật càng tân tiến thì con người càng lười biếng di chuyển ra khỏi “cái ổ” của mình. Tất nhiên, khám bệnh

online ở đây được thực hiện bởi các bác sĩ có đầy đủ bằng cấp và giấy phép hành nghề, làm việc đúng quy định của Sở Y Tế, vẫn có dịch vụ cấp cứu (emergency) và bệnh viện thật (không ảo) khi cần thiết.

Trong bài viết này, tôi đề cập tới dạng “bác sĩ” đậm ngang hông, mà ngôn ngữ dân gian gọi là “lang băm,” thậm chí còn chưa bao giờ có được tới một nửa chữ “lang,” nhưng vẫn mạnh miệng lên mạng xã hội “chữa bệnh” và ra “toa thuốc” cho bệnh nhân. Vì vậy, tôi dùng chữ “bác sĩ” (trong ngoặc kép, để phân biệt với những bác sĩ thực thụ.)

Tôi cũng không đề cập tới những kẻ lừa đảo chuyên nghiệp trên mạng YouTube, TikTok,

Facebook suốt ngày ra rả “Nhà tôi ba đời gia truyền chữa bệnh,” những kẻ khoác áo blouse trắng giả bác sĩ quảng cáo thần dược, hoặc những nghệ sĩ lợi dụng lòng hâm mộ nghệ thuật của khán giả mà quảng cáo thuốc xương khớp dỏm, quảng cáo được thảo, thực phẩm chức năng giả (hoặc kém phẩm chất.)

Trong thời gian đại dịch, thằng em tôi (ở Sài Gòn) đã mua thuốc chữa “viêm khớp gia truyền” theo quảng cáo của một lang băm tận Hà Nội, với cam đoan “Không hết bệnh không lấy tiền.” Uống một tháng thuốc, viêm khớp vẫn còn y nguyên, và được “khuyến mãi” thêm triệu chứng viêm loét bao tử. Nó sợ quá không uống nữa, đòi lại tiền thì “thầy lang gia truyền” kia trả lời phải

uống thuốc vài “liệu trình” mới hết bệnh. Hỏi một “liệu trình” là bao lâu? Y ta trả lời “Một liệu trình là một năm.” Vậy là không trả lại tiền và blocked số điện thoại, blocked Facebook với thằng em tôi luôn. Nhắc chữ “liệu trình” thì tôi lại nhớ tới mấy spa hành nghề không phép “chữa trâu lành thành trâu què” làm mất mũi các bà các cô giống như Hà Bá. Thiệt là chuyện nọ xọ chuyện kia kể hoài không hết, nên bây giờ tôi nghe hai chữ “liệu trình” thì tôi rất là dị ứng và có cảm nhận xấu.

Phần lớn khán giả online đã biết quá nhiều, đã từng bị lừa, và đã “cách mặt” lang băm, nghệ sĩ quảng cáo rồi. Tôi cho rằng tại thời điểm này họ không “chộp” được “con mồi” nào sa bẫy nữa đâu.

Nhưng các “bác sĩ” online kiểu “bất cứ ai” nhân danh sự “giúp đỡ vô tư,” “nói để làm phước” mới nguy hiểm cho sức khỏe của người bệnh, dù các “bác sĩ” này không trực lợi, không mong muốn điều xấu xảy ra, nhưng việc “bốc thuốc” vô tội vạ có thể gây hại cho bệnh nhân.

Tôi càng ngạc nhiên hơn khi có những người đang sống ở Quận Cam nhưng không đi bác sĩ khám khi có triệu chứng bệnh, mà lên Facebook hỏi “mọi người” nên làm cách nào? Các câu hỏi đại loại như: “Bị sạn thận uống thuốc

gì hết hả anh chị em?” “Bị đau lưng thì uống thuốc gì mọi người ơi?” “Bị đau bao tử lâu ngày thì uống thuốc gì?” v.v. Tôi đọc thấy rất nhiều trên các trang Facebook. “Mọi người” là những người không có bằng cấp và giấy phép hành nghề Y, tức là tay ngang như tôi với quý vị đây, nếu có “chất lượng” hơn chút nữa là có “kinh nghiệm đau bịnh” của bản thân suốt mấy chục năm, đã từng uống hết “vài xe tải” thuốc chữa bệnh, và sẵn sàng “ra toa bốc thuốc làm phước” cho bất cứ ai dám lên mạng Facebook “cầu cứu.”

Tôi để ý mỗi lần có ai đó đăng bài nội dung “Tôi đang bị bệnh (mô tả triệu chứng) thì uống thuốc gì?” lập tức có ngay hàng đồng comments trả lời “mách thuốc,” phần lớn là thuốc Nam, thuốc Bắc, thậm chí “chữa mẹo” (Đau Nam chữa Bắc) theo dân gian truyền miệng. Thí dụ, có người hỏi “Sạn thận uống thuốc gì?” sẽ có rất nhiều câu trả lời khuyên uống rau ngò om với nước dừa, uống trái khóm xay chung với đường phèn, uống Kim Tiên Thảo, uống lá mã đề, uống cây chó đẻ ...

Lác đác được vài comments khuyên bệnh nhân nên đi gặp bác sĩ sớm, xét nghiệm coi tình trạng bịnh như thế nào rồi mới có cách điều trị thích hợp. Thật là kỳ

lạ! Nếu nói bệnh nhân vì thiếu tiền trả bác sĩ nên ngại đi khám bệnh là không đúng. Ở Cali ai mà không có bảo hiểm Y tế, thậm chí di dân lậu không giấy tờ vẫn được cấp thẻ bảo hiểm Y tế (MediCal.)

Ông ngoại tôi, lúc sinh thời vốn là Y sĩ Đông y chuyên hốt thuốc Nam làm phước ở trong chùa gần nhà. Ngay từ nhỏ, tôi đã uống thuốc Nam (cây cỏ) nhiều tới sanh ghien như uống trà vậy, không cảm thấy thuốc Nam quá đắng hay khó uống. Tôi hơn 10 tuổi thường đi lang thang ngoài đường, ngoài ruộng, nhổ các loại cây thuốc Nam rồi vác vô chùa, người chế biến sẽ rửa, phơi, chặt nhỏ ra cất vô bao chất trong phòng thuốc. Cách vài ngày tôi lại vô chùa giả bộ ho, cảm, nóng để được Y sĩ bắt mạch, lấy vài thang thuốc miễn phí đem về nấu uống. Vì vậy mà tôi biết rõ tính dược liệu trong cây cỏ Việt Nam nếu dùng để bồi bổ thân thể, uống thay trà thì được, nhưng chữa bệnh thì hiệu quả kém lắm, thậm chí không có tác dụng. Tôi bị ho dai dẳng từ nhỏ, ho suốt mấy chục năm, và bây giờ tôi đã giảm ho được 95% nhờ bác sĩ ở Quận Cam chữa, không phải nhờ uống thuốc Nam hay kinh nghiệm đau ốm và tự mình kê toa bốc thuốc ở các tiệm thuốc Tây.

Thật ra, thuốc Nam muốn công hiệu phải

dùng phối hợp với nhiều loại cây khác nhau. Nếu quý vị muốn tìm hiểu thì đọc cuốn “Những Cây Thuốc và Vị Thuốc Việt Nam” là cuốn sách về dược liệu có uy tín nhất hiện nay của Giáo sư - Tiến sĩ Đỗ Tất Lợi. Ở Mỹ không có đủ cây dược liệu thuốc Nam, nên tác dụng điều trị bằng thuốc Nam vô cùng hạn chế. Vì vậy, việc lên Facebook hỏi bài thuốc chữa bệnh nếu có cũng không áp dụng được. Nếu cứ kéo dài thời gian chữa bệnh thì việc người bệnh gặp nguy hiểm rất lớn. Điều này tương tự như dùng thuốc giả, thuốc giả không làm chết người, nhưng không có tác dụng chữa được bệnh, người bệnh không được điều trị trong thời gian dài thì bệnh càng ngày càng nặng thêm. Khi bệnh nhân vô tới bệnh viện chữa bằng thuốc thật thì bệnh đã quá nặng, khó chữa.

Từ kinh nghiệm bản thân, tôi biết các “bài thuốc” được “mách nước” trên Facebook chúng rất vô thưởng vô phạt, chưa dám nói tới chuyện tác dụng ngược là bệnh không khỏi mà sanh thêm bệnh khác vì “ngộ độc thuốc.” Sức khỏe con người là tài sản quý nhất, đành rằng “có bệnh thì vái tứ phương,” nhưng “vái” không đúng chỗ thì hậu quả rất là tai hại.

TPT

IAN BUI
DALLAS, TX

Phong trào 9-giờ

Hầu hết các quốc gia trên thế giới ăn mừng Lễ Lao Động vào ngày 1 tháng 5 hàng năm, còn gọi là International Workers Day. Chỉ riêng ở Mỹ và Canada ngày lễ lớn này lại diễn ra vào thứ Hai đầu tiên của tháng 9. Có một điều ít ai biết, Canada là khởi điểm của Phong trào 9-Giờ – “Nine Hour Movement”, bảo vệ người lao động vào thập niên 1870, để từ đó lan sang Mỹ và dẫn đến Labor Day như ta biết ngày nay.

Cư dân Toronto xuống đường mừng Lễ Lao Động năm 2022. (TIJANA MARTIN / CANADIAN PRESS)

Phong trào Lao động (Labor Movement) ở Bắc Mỹ được các sử gia đánh dấu bằng cuộc xuống đường vĩ đại ngày 15 tháng 4 năm 1872, buộc chính quyền Canada phải thả vô điều kiện 24 nhà lãnh đạo của công đoàn thợ in bị bắt trước đó vài tuần vì họ đình công để đòi hỏi giảm giờ làm việc xuống 9 giờ một ngày, 54 giờ một tuần. Thời ấy Canada vẫn còn đang dùng một đạo luật cổ xưa của Anh quốc cấm thành lập công đoàn, cho nên việc đình công này bị coi là phi pháp.

Labor Day Parade tại Toronto năm 2023
(FLICKR)

Tháng Sáu năm 1872 một cuộc biểu tình lớn khác lại diễn ra ngay tại thủ đô Ottawa. Không những vậy, đoàn người còn cố tình tuần hành ngang phủ thủ tướng. Chiều hôm đó, Thủ tướng Canada là Sir John Macdonald xuất hiện trước đám đông và hứa sẽ bãi bỏ đạo luật cấm thành lập công đoàn. Chỉ vài ngày sau Nghị Viện Canada thông qua một đạo luật mới, và sang năm 1873, liên đoàn lao động chính thức đầu tiên của Canada ra đời.

Labor Day Parade tại Toronto năm 1908
(UNIVERSITY OF ALBERTA LIBRARIES)

Nhưng mặc dù công nhân Canada được phép thành lập công đoàn, điều kiện làm việc vào các thập niên cuối thế kỷ 19 vẫn còn rất tệ. Trẻ em và phụ nữ là hai thành phần bị bóc lột nhiều nhất. Vì thế cho nên các liên đoàn công nhân vẫn phải tiếp tục tạo áp lực hòng cải thiện môi trường làm việc cho hội viên của họ. Trong khi đó thì ở bên Mỹ, phải đến 1887 Oregon mới là tiểu bang đầu tiên dành riêng một ngày nghỉ cho dân lao động, tức Lễ Lao Động ở cấp tiểu bang. Tuy nhiên dân Mỹ cũng rất ủng hộ chuyện này. Tính đến năm 1894 đã có hơn 25 tiểu bang với những đạo luật tương tự.

Cỗ xe chữa lửa từ thế kỷ 19 được phục chế cho buổi diễn hành ở Toronto năm 1923 (TORONTO STAR ARCHIVES)

Tháng Sáu năm 1894, Quốc Hội Hoa Kỳ thông qua một đạo luật đặt ngày thứ Hai đầu tiên trong tháng 9 làm Lễ Lao Động trên toàn quốc. Lý do Mỹ không chọn ngày 1 tháng 5 là vì Tổng thống Grover Cleveland không muốn dính líu đến phong trào lao động quốc tế do các nhóm tả khuynh lãnh đạo. Một tháng sau Canada cũng chính thức dùng ngày này cho Lễ Lao Động của họ. Kể từ đây hàng năm dân Mỹ và Canada ăn mừng lễ này vào cùng ngày nhưng khác với thiên hạ.

Liên đoàn Công nhân Toronto ăn vận theo thế kỷ 19 để đánh dấu 75 thành lập tại buổi diễn hành năm 1969. (TORONTO STAR PHOTOGRAPH)

Ngay cả trước khi được chính thức công nhận, Lễ Lao Động luôn thu hút đông đảo người tham gia vì đa số người dân thuộc thành phần lao động – nhất là vào thời điểm cuối thế kỷ 19 bước sang thế kỷ 20, giai đoạn u ám của thời kỳ hậu cách mạng công nghiệp. Một khi Labor Day trở thành ngày lễ quốc gia, các cuộc tuần hành và diễn hành gọi là Labor Day Parade ngày càng sáng tạo và quy mô hơn. Tại New York nó còn để ra thêm lễ hội Carnival của dân gốc đảo Caribe, gọi là West Indian Day Parade, diễn ra cùng ngày tại Brooklyn với màu sắc và trang phục sặc sỡ. ẢNH: PAUL MARTINKA

Khi nhắc đến liên đoàn công nhân, ít ai nghĩ tới những người bị sa thải hay thất nghiệp. Nhưng thật ra họ cũng có quyền lập hội như bao người khác. Trong ảnh là hội viên Hội Thất Nghiệp đang xuống đường ở Toronto năm 1982. Những người này cho biết họ lập hội với mục đích chia sẻ khó khăn và tương trợ lẫn nhau, đồng thời giúp những người thất nghiệp khác không cảm thấy bị lãng quên hay cô lập. Cần nói thêm, lương trợ cấp cho người thất nghiệp cũng là một quyền lợi đến từ những đòi hỏi của các liên đoàn lao động. NGUỒN ẢNH: TORONTO STAR PHOTOGRAPH

Chúng ta ngày nay đã quá quen với chuyện làm 40 giờ một tuần, mỗi ngày tối đa 8 giờ, nếu làm hơn phải được trả overtime. Rồi còn thêm nào là lương tối thiểu, bảo hiểm sức khỏe, quỹ hưu trí, vacation v.v. và v.v. Tất cả những thứ đó đều không tự trên trời rơi xuống hay do lòng hảo tâm của các chủ nhân ông, mà đến từ nỗ lực bên bỉ của các liên đoàn công nhân cùng người lao động, bắt đầu từ “Phong trào 9-giờ” ở Canada. Vì vậy cho nên nói gì nói, ta phải biết ơn những người đi trước đã lót đường để ta có được môi trường làm việc tốt như hôm nay, tuy vẫn chưa thể gọi là hoàn hảo.

Labor Day Picnic tại vườn bách thảo bên hồ White Rock ở Dallas (NGUỒN: DALLAS ARBORETUM & BOTANICAL GARDEN)

Đồ cũ không nên mua

HOÀNG HƯƠNG

Có những món đồ cũ nếu bạn ham rẻ mà mua về chỉ tốn tiền và rác nhà. Dưới đây là những món đồ như vậy

■ **Đồ nội thất bọc vải. Nệm giường, ghế vải...** là những món đồ dễ mang theo mặt bụi (dust mite), rệp giường (bed bug) hay các loài côn trùng gây hại khác như gián, mối mọt... tùy vào nơi món đồ được sử dụng hoặc cất trữ trước đó. Sẽ rất tốn kém và phiền phức để loại bỏ các loài gây hại này một khi chúng xuất hiện trong nhà bạn

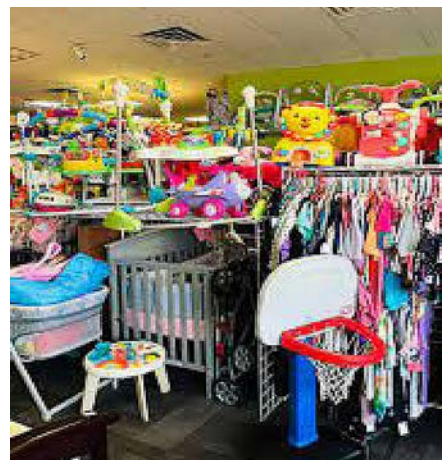
■ **Đồ gia dụng (appliances).** Việc mua một chiếc máy pha cà phê hay máy hút bụi cũ cũng giống như đánh cược vậy. Bạn không thể biết liệu món đồ có bị hỏng hay chứa vi khuẩn có thể lây truyền qua quá trình sử dụng hay không.

■ **Gối và chăn.** Cho dù những món đồ này trông có thời trang và giá rẻ đến cỡ nào thì cũng không nên mua chúng ở cửa hàng đồ cũ, ghế sofa và ghế vải cũng vậy. Ngay cả khi chúng có thể được giặt sạch.

■ **Nôi (crib) và ghế ngồi trong xe hơi (car seat) cho trẻ.** Vì sự an toàn của bé, đừng mua những món đồ này ở cửa hàng cũ. Điều quan trọng là những món đồ này phải được lắp ráp đúng cách, đáp ứng các tiêu chuẩn an toàn hiện hành và cần được biết rằng nhà sản xuất chưa thu hồi sản phẩm.

Một con phố ở Yaletown

Phố cổ Yaletown & Gastown

TIỂU LỤC THÂN PHONG
(bài và hình)
GEORGIA, USA

Vùng đất Bắc Mỹ ban đầu do ông Columbus khám phá ra, kể từ đó về sau người Châu Âu lần lượt kéo nhau đến đây để khai thác, lập nghiệp, định cư... Những thành phố và thị trấn dần dần mọc lên, dĩ nhiên là kiến trúc, nghệ thuật đều đậm nét Châu Âu. Hai phố cổ Yaletown và Gastown ở Vancouver cũng không là ngoại lệ.

Yaletown được hình thành từ 1889, khi mà xây dựng và phát triển hệ thống đường sắt Thái Bình Dương (CPR), sau đó khu phố này được đặt theo tên của một thương nhân, đó chính là ông James Murray Yale. Ông là người có công lớn trong việc hình thành và phát triển thành phố. Yaletown phát triển mạnh trong thời kỳ thịnh vượng của ngành đường sắt, thời

kỳ khai thác gỗ. Yaletown là trung tâm khu công nghiệp nặng, kho bãi, nhà ga xe lửa. Sau hội chợ thế giới 1986 mới chuyển đổi thành khu dân cư. Ngày nay Yale vẫn còn nguyên những tòa nhà to lớn bằng gạch và đá học granite. Yaletown từng bị bán cho tỷ phú Hồng Kông Li Ka Shing. Yaletown cũng bị sự đe dọa phá hủy bởi sự phát triển kinh tế đòi hỏi phải xây dựng xa lộ, văn phòng, cao ốc... Rất may

Bộ mặt phố cổ Gastown

nó được bảo vệ, mọi sự xây dựng đều xem xét nghiêm ngặt.

Ngày nay Yaletown nằm mở màng trong nắng sớm, yên ả thanh bình từ hoàng hôn đến bình minh. Yaletown rất đẹp, đầy những di tích trên đường phố, nhất là những con đường Hamilton, Mainland, Pacific Boulevard... Những tòa nhà hai thế kỷ qua mà gạch vẫn đỏ au, đá granite vẫn hiện rõ vân đá. Những nhà kho, nhà ga xe lửa... Ngày nay đã chuyển đổi mục đích sử dụng nhưng kiến trúc vẫn giữ nguyên nét xưa. Yaletown còn trưng bày bàn xoay đầu máy xe lửa ở round house, đầu máy xe lửa chở khách có từ 1887 ở Vancouver

Gastown lấy tên của

ông “Gassy” Jack Deighton... một thủy thủ người Yorkshire đến đây vào năm 1867 để lập nghiệp, mở quán bar, tiệm rượu đầu tiên ở đây. Ông Jack có thói quen nói dai, nói dài, nói lòng thông nên mọi người đặt cho ông ấy nick name là “Gassing”, cũng vì từ đó mà khu phố cổ này mang tên Gastown. mang tên.... Ban đầu Gastown là khu phố đầu tiên ở Vancouver, là trung tâm của Vancouver chứ không phải khu trung tâm Vancouver ngày nay. Gastown phát triển mạnh trong thời kỳ khai thác gỗ và công nghiệp đường sắt tới hồi thịnh vượng, là trung tâm thương mại ở vùng vịnh Burrard. Năm 1960 có nguy cơ bị phá bỏ, rất may đã được nhiều người yêu văn hóa và lịch sử đã

đấu tranh quyết liệt để giữ gìn nó. Ông Henk.F. Vanderhorst, một người định cư gốc Hòa Lan đã mở triển lãm nghệ thuật Exposition Gallery tại con đường Water Street, việc này kéo theo nhiều doanh nghiệp trẻ phát triển theo. Ông Henk F Vanderhorst đứng ra vận động giữ gìn Gastown. Tiếng nói và việc làm của ông đã gây được tiếng vang lớn, nhiều người trong mọi giới và chính quyền ủng hộ, nhờ thế những kế hoạch phá bỏ phố cũ bị hủy bỏ và Gastown được tuyên bố là một di tích lịch sử, được bảo vệ là một di sản. Ông đã được thành phố tri ân và trao tặng chìa khóa công dân danh dự của Gastown.

Gastown còn có một địa điểm rất nổi tiếng, tất

cả du khách đến đây đều ghé thăm. Đồng hồ chạy bằng hơi nước – Steam Powered Clock. Đây không phải là di tích cũ vì nó mới được thiết lập từ 1977. Đồng hồ chạy được nhờ tận dụng hơi nước từ hệ thống sưởi ấm bằng hơi nước của thành phố. Quả là một công hai việc. Chiếc đồng hồ rất đẹp, tọa lạc ngay tại ngã tư đường Cambie và Water street. Con đường Water Street có thể nói là trục chính của Gastown, những tòa nhà xưa, những tiệm buôn, những nhà hàng, quán nước, quán bar... đều tập trung ở đây. Cả quãng đường dài cấm xe chỉ để cho khách bộ hành. Con đường rất đẹp, khu phố rất quyến rũ, du khách dập dìu, nam thanh nữ tú, ông già bà cả... đều

tha hồ ngắm cảnh, mua quà lưu niệm, chụp hình, quay phim... dâng mạng xã hội. Cứ mỗi 10 phút thì đồng hồ hơi nước lại trỗi một hồi còi (không phải đổ chuông), có lẽ vì bến tàu ngay sau lưng đấy! Trên đỉnh đồng hồ hơi nước bốc khói suốt ngày đêm. Tuy không phải đồ cổ nhưng với cách thiết kế cổ điển và chạy bằng hơi nước nên nhìn đồng hồ làm cho ta liên tưởng đến những chiếc đồng hồ trong truyện cổ tích Beauty & the Beast những phim hoạt hình của Walt Disney.

Hai phố cổ Yaletown và Gastown không xa trung tâm của Vancouver là mấy,

Tòa nhà cổ bên bến tàu

Đồng hồ hơi nước nổi tiếng của Gastown

Phố cổ dành cho khách bộ hành

lái xe chỉ chừng 15 phút. Hai nơi này thu hút một lượng khách du lịch rất lớn, phần nhiều là khách du lịch từ các nước Nam Mỹ. Quả thật hai phố cổ này rất quyến rũ, rất đẹp, rất lãng mạn. Những cặp đang yêu nhau mà đến đây đi dạo thì còn gì bằng.

Bản thân tôi cũng thấy mê đắm luôn, đi loanh quanh để nhìn, ngắm... sờ vào những bức tường gạch cổ mà lòng thấy run lên vì những viễn cảnh xa xưa của khu phố hiện ra trong tâm trí.

TLTP
VANCOUVER, 0724

TRIỆU MINH

Protein là một chất dinh dưỡng quan trọng đối với người lớn tuổi, cần bổ sung đủ để ngừa bệnh teo cơ (sarcopenia) do tuổi tác. Tuy nhiên, vì không thèm ăn và khó nhai, nên không dễ đạt được mục tiêu là ít nhất 0.55 gram protein cho mỗi pound trọng lượng cơ thể mỗi ngày (khoảng 83 gram đối với người nặng 150 pound). Do đó, người ta dùng bột protein và đồ uống đóng chai, như Boost, Ensure, Muscle Milk và Owyn, để bổ sung.

Nhưng bổ dưỡng như vậy có tốt hay không? Đôi khi đồ uống protein có thể hữu ích, như khi bạn vừa được giải phẫu và cần thêm protein để phục hồi, hoặc khi cảm thấy không khỏe và chán ăn. Còn đa số mọi người không cần phải bổ sung protein hàng ngày. Và có nhiều lý do tại sao nên ăn protein thay vì uống.

Những gì chúng chứa

Protein trong thực phẩm đóng gói kèm với các chất dinh dưỡng khác. Các protein này được chiết xuất từ thực phẩm trong phòng thí nghiệm. Chất béo và carbohydrate (bao gồm cả chất xơ) bị loại bỏ. Protein sau đó được trộn với các thành phần khác có thể không tốt cho bạn:

CHẤT TẠO NGỌT. Đồ uống protein có thể chứa nhiều đường. Ví dụ, có 46 gram đường trong một ly Naked Chocolate Protein Smoothie (gần 12 muỗng cà phê). Đồ uống không đường thường được làm bằng chất tạo ngọt không chứa calorie như stevia và sucralose. Tiêu thụ thường xuyên những chất này có thể làm tăng nguy cơ mắc bệnh tiểu đường loại 2, ung thư và bệnh tim.

GUMS VÀ CHẤT NHŨ HÓA. Chúng được sử dụng để tạo cho đồ uống protein có kết cấu đặc hơn và giữ cho các thành phần không bị tách ra, nhưng có thể gây khó tiêu, hoặc viêm ruột mãn tính có thể dẫn đến viêm loét đại tràng. Một nghiên cứu cho thấy cứ tiêu thụ mỗi 0.1 đến 1 gram các chất phụ gia như carrageenan, xanthan gum, và guar gum, thì nguy cơ tiểu đường loại 2 tăng từ 3 đến 15 phần trăm.

Đồ uống protein

Bột có tốt hơn không?

Khi sử dụng bột protein, bạn có thể kiểm soát nhiều hơn các thành phần khác trong đồ uống của mình vì bạn tự làm. Tuy nhiên, protein trong bột có cùng một nguồn trong đồ uống pha sẵn, và một số có chứa đường hoặc chất tạo ngọt khác.

Các lựa chọn lành mạnh hơn

Tuy nhiều loại đồ uống protein, đặc biệt là Ensure và các loại khác dành cho người lớn tuổi, được coi là lành mạnh và cần thiết, nhưng bạn có nhiều lựa chọn tốt hơn nếu cần nhiều protein hơn lượng protein nhận được từ thực phẩm. Đồ uống sữa chua, kefir, sữa đậu nành hoặc sữa bò đều giàu protein, chứa khoảng 7 đến 10 gram mỗi cup. Chỉ cần kiểm tra thông tin dinh dưỡng để biết lượng đường đã thêm vào và chọn loại đồ uống có 8 gram hoặc ít hơn.

Đồ Thu dễ mặc

■ Quần ống rộng vẫn phong cách và đẹp cho mùa Thu này. Cạnh đó là sự trở lại của xu hướng quần ôm dáng, ống lửng hơn. Cắt may tinh tế cổ điển với các tông màu sẫm như đen, xanh hải quân ... Quần ống lửng dáng ôm dễ đẹp, dễ mặc với áo blazer quá khổ hay vừa vặn, áo len, phụ kiện ...

■ Phong cách ăn mặc đồng quê English country club thịnh hành với vải tuyết, vải sọc plaid, áo blazer vừa vặn, quần legging ống lửng. Áo khoác dã chiến “field jacket” cũng đang trend trở lại, như áo khoác Barbour vải bông phủ sáp để chống nước và giữ ấm, bền bỉ, dễ mặc cho nhiều dịp dã ngoại mùa thu. Cổ áo jacket, áo coat mùa này cao hơn, có cấu trúc đẹp. Áo len, áo nỉ thường có kiểu cổ rủ mông, cổ thuyền rộng hay cổ lệch vai.

■ Màu sắc mùa này là những màu đậm như đỏ burgundy, đỏ anh đào đậm (dark cerise) đẹp mắt, dễ mặc với nhiều màu khác. Xám đơn sắc hoặc xám đơn sắc nhấn đỏ burgundy. Ngoài ra, màu khaki, xanh ô liu, nâu sô-cô-la đang là xu hướng, kết hợp dễ với màu trung tính khác.

■ Bốt ăn theo phong cách “country club” đồng quê nhiều kiểu cao thấp và gót giày khác nhau, từ kiểu bốt cưỡi ngựa riding boot hay bốt tối giản. Những màu sẫm cổ điển như đen, nâu, đỏ burgundy sẽ dùng được lâu dài. Giày thuyền boat shoes, giày lười loafers nhiều lựa chọn hợp thời, kiểu dáng đơn giản hơn với tông đen hay nâu đậm. Giày bệt lựa chất liệu tốt, có chút xù gót để mang, hợp nhiều dịp hơn giày bệt thường.

■ Hai xu hướng phụ kiện chính là chunky metal khối kim loại như bông tai, trâm cài tóc barrette, vòng tay hay vòng bracelet kim loại cũng dày dặn hơn. Xu hướng thứ hai là khăn, dù là khăn cài tóc, khăn đầu, khăn túi hay khăn quàng cổ cũng thịnh hành như một phần của phong cách boho chic.

Như Quỳnh de Prelle, hiện đang sống tại Brussels, vương quốc Bỉ.

Thơ đã đăng trên Tạp chí Da màu, tạp chí Hợp lưu, Văn nghệ Boston... Quỳnh Iris de Prelle đã xuất bản 5 tập thơ và 1 cuốn tiểu thuyết, cô thường đọc thơ và trình diễn tại các liên hoan văn hoá và thi ca tại Bỉ.

Thi phẩm *Song Tử* của Quỳnh đã gây được tiếng vang. Thi ca với Như Quỳnh là tình yêu của nghĩa rộng. Chữ nghĩa cứ dẹt dẹt mang đến cho nhà thơ những cảm xúc ngọt lịm với tình yêu văn chương vô điều kiện, không biên giới và đầy cá tính, với tiếng thơ trầu tượng, không theo nếp cũ.

Cô là tác giả bài thơ *Nỗi buồn trên cây*, chuyển thể thành kịch bản phim 30 phút, đạo diễn Hoàng Trần Minh Đức đồng thời là nhà sản xuất phim *Nỗi buồn trên cây*, phim được lựa chọn trình chiếu tại Liên hoan phim Cannes 2014. **SAO KHUÊ**

thơ gợi vy

Ngủ đi con
mẹ chạy ra ngoài làm việc
với các ông các bà các cô các chú
mẹ sẽ về
con cứ ngủ ngoan
bố luôn bên con
chở che và ấm áp

Con là tổ quốc của mẹ
chứ không phải lá cờ
hay tổ chức nào
hay bất kỳ ai là lãnh tụ

Tổ quốc của mẹ
là hòn đảo ngoài khơi xa bình yên
là hòn đất của chúng ta trồng trọt
là những con người thật thà và dũng cảm
là những người bạn đấu tranh

Là buổi sáng an lành con trên tay mẹ
không ai có thể bắt chúng ta đi

Mẹ không bao giờ sợ nhà tù và song sắt
Mẹ không bao giờ sợ vành móng ngựa và vòng số
8 còng tay

Mẹ sẽ ra đi
có một ngày
lớn lên con sẽ hiểu
Cuộc đời này vì 2 chữ CON NGƯỜI
Bình đẳng và Tự do
Không sợ hãi
Không bao giờ sợ hãi

Ngủ đi con
Ngủ đi con
Con sẽ lớn lên thành người dũng cảm của Tự do

trong vườn nhật

Những cây hoa hồng thấp dưới chân ai
nhiều tên khác nhau
em không thể nhớ
không thể
em chỉ tìm hoa hồng màu tím trong vườn nhật
Quý bà violet
của anh
và hoa hồng trắng dành riêng anh

thời gian đi qua
dưới những viên sỏi màu nâu
hoa hồng lặng lẽ
giữa giá rét và nắng mai
mùa tháng 6
hoa hồng tràn ngập hương hoa
sắc màu của chúng ta
tình yêu và tuổi trẻ đang đi qua
từng ngày một
còn lại gì những dấu son
và những giọt máu hồng
nước và không khí
thành mưa
trong vườn nhật
tháng 6
ngát mùi hương

bởi vì mùa hè của chúng ta

Những đồng cỏ xanh nhấp nhô gợn sóng
Những cánh rừng chưa đổi sang mùa lá chín
Những lâu đài cổ bên cạnh những dòng sông
trên những ngọn đồi

Mùa hè của chúng ta đang đi qua
nàng đã gặp anh
và chạm vào đôi bàn tay ấy
trái tim đang rung lên từng nhịp điệu
trong một giấc mơ
họ chạy cùng nhau trên những con đường
trên từng góc phố
nô đùa
người đàn ông bay lên
nâng đỡ người đàn bà

họ hôn nhau
chạm vào tà áo mỏng
họ làm tình trong chớp nhoáng
giữa quảng trường
giữa những lớp người xa lạ
lấp loáng bóng người quen

Bởi vì mùa hè của chúng ta
đang qua mau qua mau
vội vã

Người đàn ông khóc
khi tro hoa hồng như lụa
lặng im lặng im

Họ chớp nhoáng yêu
rồi chớp nhoáng quên đi
và mùa hè biến mất
còn ai nhớ nhưng

Biết ơn tờ báo giấy tiếng Việt

TÂM NGUYỄN

Cảm giác thân quen đầu tiên khi bước chân vào tiệm Coffee Factory tại Quận Cam, tiểu bang California, Hoa Kỳ, là hình ảnh tờ báo giấy trên chiếc bàn nhỏ phía dưới quầy nước, một vị trí dễ thấy. Cảm giác ấy thân thuộc như thuở còn nằm nôi, được nghe lời mẹ ru êm theo tiếng văng vẳng đưa kéo kẹt giữa trưa hè nóng bức.

Thời chưa có điện thoại di động, chưa có Internet, chưa có các trang mạng xã hội, thật khó để hình dung ra có ngày con người tạo ra trí thông minh nhân tạo (AI). Cho đến thời điểm bài viết này được viết xong, trang Wikipedia tiếng Việt vẫn còn bản dịch tiếng Việt của “artificial intelligence” (AI)

là “trí tuệ nhân tạo”(*). Cách dịch “trí tuệ nhân tạo” có thật sự chính xác? Phải chăng chỉ có con người với nhịp tim đều đặn và hơi thở từ tốn mới có năng lực kỳ diệu vươn tới sự uyên bác tử tế được gọi là trí tuệ, rồi từ trí tuệ đó mới có “trí thông minh nhân tạo”? Làm gì có “trí tuệ nhân tạo” khi đó chỉ là phương tiện khéo do con người tạo ra và tự thân nó không thay thế được trái tim đầy tình yêu thương và tâm hồn mẫn cảm của con người!?

Tờ báo giấy cũng vậy, khó lòng được thay thế hoàn toàn bởi báo mạng. Ngặt một nỗi là bây giờ mọi thứ đều nhanh hơn, thuận tiện hơn và có lẽ vì thế nên viên thuốc bổ khoa học công nghệ đang cho thấy tác dụng phụ của nó. Bên cạnh thông tin thật và có ý

nghĩa được chia sẻ nhanh hơn thì thông tin chưa được kiểm chứng hoặc có ảnh hưởng không tích cực cũng được lan truyền với cùng tốc độ. Người đọc và người nghe dễ phản ứng nhanh hơn, dễ so sánh nhanh hơn và dễ phán xét nhanh hơn. Đôi khi ai đó chột chạnh lòng tủi thân nghĩ về mình vì sao đang vất vả làm việc mà những người bạn trên trang Facebook cá nhân của mình đang chu du ở miền biển xanh, cát trắng và nắng vàng, mà quên rằng đó có thể chỉ là một lát cắt của cuộc đời họ hoặc thậm chí chỉ là một lát cắt AI!

Trong thời buổi các trang mạng xã hội phát triển vượt bậc và nhu cầu giải trí của con người được nuông chiều tới mức tối đa để đẩy mạnh sự kết nối thì việc kiểm chứng nguồn thông tin trước khi chia sẻ hay đăng tải là điều thiết yếu như không khí để thở. Có quá chủ quan khi nghĩ rằng báo giấy làm công việc này cần trọng hơn báo mạng?

Mới hôm trước, trong lúc gửi bài thơ qua tin nhắn cho một vị giáo sư Việt ngữ, người viết bài đã mắc lỗi chính tả, “ngã đường” thay vì “ngã đường”, và được Thầy hướng dẫn. Người viết bài giải thích với Thầy: “Em có xem trang Wiktionary để kiểm tra dấu ngã hay dấu hỏi cho từ “ngã đường” trước khi gửi bài thơ đến Thầy, vậy mà vẫn sai “ngã đường” như

thường” (**). Như thấu hiểu tâm lý bối rối của người học trò, Thầy an ủi một cách hóm hỉnh: *“Trên mạng sai chính tả nhiều lắm, ông ơi!”* Chức năng tìm kiếm của Google tạo ra một thế giới phẳng tuyệt vời để giúp con người kết nối và học hỏi lẫn nhau nhanh hơn và thuận tiện hơn. Chỉ là biết trang nào, nguồn nào là đúng, trang nào, nguồn nào là chưa đúng!? Người viết bài đang mơ hồ nghĩ đến lời của ai đó từng nói: *“Những điều sai nói hoài, làm hoài cũng thành đúng!”*

Giữa những hối hả của đời sống hiện đại và tiện nghi ngày nay, chỉ một ngón tay chạm nhẹ vào màn hình là chúng ta nhìn, đọc và nghe được một phần thế giới từ màn hình điện thoại thông minh của mình. Vậy thì sẽ còn có bao nhiêu người Việt hải ngoại, nhất là thế hệ sau này ít có điều kiện được học Việt ngữ, được cầm tờ báo giấy tiếng Việt mà trải lòng mình trên trang giấy, chú tâm dành vài phút thông thả bên tách trà hoặc ly cà phê để ngón tay được chạm vào từng trang giấy báo phẳng phất nhẹ mùi mực đặc trưng với những dòng chữ được in theo khuôn khổ thuận theo tầm mắt. Cảm giác này báo mạng dường như khó thay thế được. Ấy là chưa kể khi đọc những đoạn văn, truyện ngắn, tùy bút, bài thơ, hay lời nhạc mà được lật nhẹ từng trang từng trang, rồi đôi khi lật đi lật lại để đọc lại một vài dòng hay

vài chữ, để được đắm mình vào dòng hồi tưởng hay suy tư về một kỷ niệm nào đó cứ lưu luyến trong tim. Đây có phải là một trong những cách đón nhận và thưởng thức chân-thiện-mỹ giúp khơi nguồn trí tuệ mà báo mạng không làm được tốt như báo giấy? Người viết bài không có ý đề cao báo giấy và xem nhẹ báo mạng vì tờ báo giấy và trang báo mạng vốn dĩ đều có cùng chung mục đích và ý nghĩa, đó là đưa tin một cách chính xác, trung thực và khách quan, qua đó góp phần thúc đẩy xã hội phát triển tốt đẹp hơn.

Người viết bài có một mong ước sau khi đọc bài viết “Đọc báo hay không đọc báo?” của tác giả Nina Hòa Bình Lê được đăng trên tờ báo giấy Việt Báo khi tình cờ nhìn thấy tờ báo này được đặt ngay gần tại Coffee Factory, tiệm cà phê lâu đời của người Việt tại Quận Cam. Ước gì tất cả những tiệm cà phê, tiệm ăn hay các cơ sở thương mại khác của người Việt tại hải ngoại vẫn tiếp tục dành cho những tờ báo giấy tiếng Việt một góc nhỏ để lọt vào tầm nhìn của thực khách (nếu điều kiện không gian và diện tích cho phép) để khuyến khích họ cầm tờ báo giấy trên tay, chậm lại một chút để được lắng nghe hơi thở và trái tim mình đang rung cảm theo từng con chữ, để được cảm nhận niềm hạnh phúc làm người mà chỉ có trí tuệ “tự nhiên” mới tạo ra và không thể thay thế được.

Cuộc sống càng nhanh thì những đổi thay bất ngờ càng dễ làm chúng ta lo lắng, hụt hẫng, hay hoảng hốt. Cũng vì lẽ đó, những điều đáng quý có thể dễ dàng mất đi như tờ báo giấy cầm trên tay, như hơi thở nhẹ nhàng và đều đặn từ lồng ngực, càng cần được trân trọng và giữ gìn. Xin biết ơn tất cả những người làm báo giấy vẫn miệt mài không ngại khó, không ngại khổ và đôi khi còn có cảm giác “lạc lối” giữa dòng đời trôi nhanh như chớp để người đọc được tìm về với những gì xưa cũ mà không hề cũ xưa. Xin biết ơn tất cả thân chủ vẫn ủng hộ quảng cáo trên báo giấy và dành không gian cho báo giấy tại các cửa tiệm của mình. Xin biết ơn những người bỏ báo thăm lắng đọng góp công sức để những tờ báo giấy vẫn còn trên tay người đọc ở hải ngoại đến tận bây giờ.

Có bao giờ cái máy ru em bé với tiếng ru được thâu âm sẵn, dễ dàng mua được ở tiệm Walmart hay từ trang mạng Amazon, thay thế được lời mẹ ru con giữa trưa hè nóng bức? Có bao giờ trí thông minh nhân tạo thay thế được trí tuệ con người? Có bao giờ trang báo mạng thay thế được những xúc cảm trí tuệ đến từ tờ báo giấy? Xin biết ơn những tờ báo giấy, những trang giấy ẩn chứa tình cảm và tri thức của người tạo ra và cả người đón nhận.

TN

(HOA KỲ, THÁNG 8 NĂM 2024)

(*) <https://vi.wikipedia.org/wiki/Tr%C3%AD>

Phim

Thuyền nhân Hành trình 50 năm

của đạo diễn Thanh Tâm đến Âu Châu

TAM VAN
ĐỨC QUỐC

Đạo diễn Thanh Tâm đang chuẩn bị mọi thứ chu toàn trước giờ chiếu phim

Ngày 30 tháng Tư năm 1975, miền Nam Việt-Nam bị cưỡng chiếm bởi những người cộng sản đến từ phương Bắc. Những người may mắn và nhanh chân đã kịp di tản trên những chuyến bay cuối cùng trước ngày Sài-Gòn hấp hối. Hàng trăm ngàn quân, cán, chính còn kẹt lại bị lừa vào những trại tù nơi những vùng sơn lam chướng khí và chịu đựng những đòn thù hủy hoại tuổi thanh xuân. Vì không thể chấp nhận chế độ cộng sản hà khắc, hàng triệu người đã liều mình đi tìm tự do trên những chiếc ghe mong manh, bé nhỏ. Từ sự kiện lịch sử đó, cuốn phim tài liệu “Thuyền Nhân: hành trình 50 năm” của đạo diễn Thanh Tâm, do Ethnic Channels Group và Lunar Village Production sản xuất với một phần tài trợ của chính phủ Gia-Nã-Đại (Canada Media Fund) được ráo riết thực hiện trong khoảng thời gian 2 năm và ra mắt lần đầu tiên ở Toronto từ mùa Xuân năm 2024.

Những câu chuyện có thật cùng với những nạn nhân may mắn thoát chết trên đường vượt biển đã lần lượt kể lại những tháng ngày giông bão mà họ đã trải qua. “Tự do hay là chết” là tâm nguyện của người ra đi không hẹn được ngày về và cũng không thể nào biết được tương lai mình rồi sẽ về đâu. Những tâm sự đau thương, tủi nhục được giữ kín mấy chục năm trời giờ đây được phơi bày trước ống kính, không phải kể lễ mà muốn nhắc nhở cho thế hệ mai sau, vì sao người Việt-Nam phải lưu vong và có mặt trên khắp mặt địa cầu.

Ra đi là chấp nhận hy sinh và mất mát nhưng mấy ai ngờ được rằng nước mắt của người vượt biển không làm cho nước biển mặn hơn nhưng máu của người Việt-Nam sẽ không bao giờ phai trong màu nước biển. Hòn đảo quỷ Ko Kra còn vang vọng những tiếng hét hãi hùng của nhóm thuyền

nhân tội nghiệp. Bãi biển Tha Sala vẫn còn nhuộm máu đồng bào mình với những cái chết oan khuất trên đường đi vượt biển. Chúa, Phật ở trên cao còn phải ghen ngào rơi lệ trước cảnh máu lệ chan hoà bởi những bàn tay man rợ của bọn người đầy thú tính. Đường đi không đến, ước mộng không thành vì những nhân chứng không bao giờ tới được bến bờ đã gửi thân vào lòng biển lạnh hay không may qua đời nơi các trại tị nạn.

Trong phút giây thập tử nhất sinh, trong số họ gặp được những tấm lòng bác ái cùng những bàn tay nhân đạo đã vươn ra và cứu vớt kịp thời. Trên đất mới, người tị nạn bắt đầu xây dựng lại cuộc đời và theo thời gian cuộc sống đã âm thầm bén rễ. Cây xanh đơm trái, chồi quế trở thêm bông. Thế hệ con cái rồi đến cháu nội, ngoại được sanh ra và lớn lên trong bầu không khí tự do. Dù dễ dàng hội nhập

giữa xã hội nhưng các em, cháu thuộc thế hệ sau này, nào ai biết được tại sao mình khác màu da, gương mặt mà lại ở tận chốn này. Thắc mắc đó cũng là câu hỏi của người bản xứ nhưng ai sẽ là người đứng ra giải thích những khúc mắc giữa cuộc sống vô cùng vội vã này. Hơn thế nữa, nhiều người tị nạn năm xưa vì cuộc sống bộn bề đã quên rồi những ngày trốn chạy và lên dềnh trên biển.

Trong ý nghĩ đó, đạo diễn Thanh Tâm đã thực hiện cuốn phim “Thuyền Nhân: hành trình 50 năm” với hy vọng truyền đạt cho thế hệ tương lai, cũng như người dân bản xứ thông hiểu hơn về những người tị nạn gốc Việt. Sự hy sinh của những người vượt biển, vượt biên trên đường tìm tự do cần phải được nhắc nhở và trân trọng. Dù không muốn khơi gợi lại nỗi niềm đau thương một thời đã phai phai theo ngày tháng, cũng

như không dấy lên niềm hận thù nhưng hệ lụy này không thể tái diễn lần nữa trong lịch sử của dân tộc Việt-Nam và hơn bao giờ hết, nguyên nhân của nó cần phải xóa bỏ vĩnh viễn.

Sau đợt ra mắt ở các thành phố đông người Việt cư ngụ ở Gia-Nã-Đại, phim được tiếp tục trình chiếu ở Hoa-Kỳ, Úc Châu rồi đến Âu Châu. Buổi chiếu phim nào cũng thu hút đông đảo khán giả tham dự và lấp kín khán phòng dù thời tiết nắng mưa bất chợt hay giữa khi Xuân tàn, Hạ tới. Đó là một món quà yêu thương vô giá dành cho cô đạo diễn xinh đẹp đã bỏ nhiều tâm sức, thời gian, tiền của và hy sinh hạnh phúc cá nhân để thực hiện cuốn phim mang tính thời sự đầy nhân ái này.

Gần nửa thế kỷ đã trôi qua, cuộc sống nơi quê nhà dần đã ít nhiều thay đổi nhưng người dân vẫn đắm chìm trong nỗi niềm tuyệt vọng và tìm mọi cách để thoát khỏi cuộc sống u ám, lầm than. Chiến tranh dù đã rất xa nhưng hòa bình chưa về trong ánh mắt trẻ thơ hay trên môi trầu của ngoại. Người đi xa vẫn nhớ thương về chốn cũ và thậm chí hỏi trời cao, ai đã gây ra thảm cảnh chia ly khiến cho thuyền ghe lạc hướng, dòng nước buồn đã đục một màu sông.

Bài và hình TV (31.07.2024)

Vịnh Thái-Lan, tháng 9.1981

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Sức khỏe của Delon đã suy yếu nhiều trong những năm gần đây sau khi ông bị đột quỵ vào năm 2019. Bao quanh ông là 3 người con và gia đình, Alain Delon, tài tử điện ảnh người Pháp, vừa qua đời trong tình yên vào sáng sớm ngày 18 tháng 8 năm 2024 tại nhà riêng ở diên trang tại Douchy, vùng Val de Loire, Pháp, thọ 88 tuổi.

Tổng thống Pháp Emmanuel Macron đã nói: “Trầm mặc, nổi tiếng, bí ẩn, Alain Delon không chỉ là một ngôi sao màn bạc mà còn là một biểu tượng của nước Pháp.”

Alain Delon đã được phong cấp bậc Sĩ quan trong Đoàn Quân Danh dự Pháp (Légion d'Honneur) vào năm 2005, cấp bậc này đứng thứ hai trong hệ thống xếp hạng của tổ chức, sau cấp bậc Chevalier (Kỵ sĩ) và trước

cấp bậc Commandeur (Chỉ huy). Đoàn Quân Danh dự Pháp (Légion d'Honneur) được Napoléon Bonaparte thành lập vào năm 1802, là tổ chức vinh danh những cá nhân có đóng góp đặc biệt cho nước Pháp trong nhiều lĩnh vực, bao gồm quân sự, văn hóa, khoa học, và các hoạt động xã hội.

Sinh ngày 8 tháng 11 năm 1935 tại Sceaux, ngoại ô phía nam Paris, Pháp, tên thật dài xộc là Alain Fabien Maurice Marcel Delon, ông bị ảnh hưởng bởi cuộc ly hôn của cha mẹ nên trải qua một thời thơ ấu bất an, Alain Delon bỏ học và làm các công việc vặt vãnh năm 14 tuổi. Năm 1952, khi mới 17 tuổi, ông gia nhập hải quân và tham chiến tại Đông Dương. Vì vô kỷ luật trong quân đội, ông bị bỏ tù một năm và bị đuổi khỏi quân ngũ vào năm 1956.

Alain Delon được nhà sản xuất phim Hollywood David O. Selznick phát hiện tại Cannes (Pháp). Vai diễn đầu tay của ông là trong bộ phim “Quand la femme s'en mêle” (1957), tên tiếng Anh là “Send a Woman When the Devil Fails”, với kịch bản của Jacques Sigurd dựa trên tiểu thuyết của Jean Amila, và do đạo diễn Yves Allégret chỉ đạo.

Alain Delon đã giành giải César của Pháp, tương đương với giải Oscar của Mỹ, cho nam tài tử xuất sắc nhất vào năm 1985 với vai diễn trong phim “Our Story” của Bertrand Blier. Ông cũng được đề cử giải Quả cầu vàng với vai diễn Tancredi trong phim “The Leopard” (1963).

Delon còn xuất hiện trong nhiều bộ phim tiếng Anh như: “The Yellow Rolls-Royce” (1964) và các phim miền Tây như “Texas Across the River” (1966) và “Red Sun” (1971). Dù thành công ở Châu Âu, ông không thể lặp lại thành công đó ở Hollywood.

Sự nghiệp của ông mờ nhạt hơn trong những năm cuối đời, dù ông đã xuất hiện trở lại trên truyền hình vào đầu thế kỷ 21, vào vai các thám tử kỳ cựu trong phim truyền hình 2 tập: “Fabio Montale” (2002) và “Frank Riva” (2003-04).

Alain Delon kết hôn với Nathalie Delon từ năm

Vai diễn đầu tiên của Alain Delon trong bộ phim “Quand la femme s'en mêle” (1957)

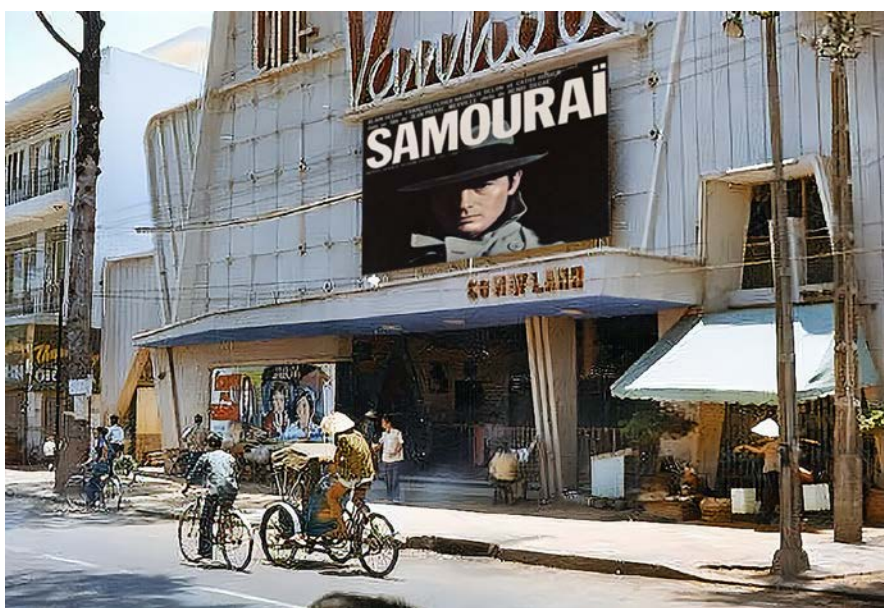
1964 đến 1969 và có một người con, Anthony Delon. Ông còn có 3 người con khác: một con trai, Christian Boulogne, với ca sĩ kiêm tài tử Nico, và 2 người con, Anouchka Delon và Alain-Fabien Delon, với nữ tài tử người Hòa Lan Rosalie van Breemen.

Dù là biểu tượng của điện ảnh Pháp và Châu Âu, Alain Delon có cuộc sống cá nhân đầy biến động, với nhiều xì-căng-đan (scandal), trở thành tâm điểm của sự tranh cãi. Ông bị chỉ trích vì quan điểm chính trị và thái độ đối với phụ nữ, đặc biệt là mối quan hệ gần gũi với Jean-Marie Le Pen, lãnh đạo đảng cực hữu Mặt trận Quốc gia của Pháp, người mà Delon cho biết có "mối quan hệ bạn bè 50 năm."

Khi được trao giải Palme d'Or danh dự tại Liên hoan phim Cannes vào năm 2019, các nhóm bảo vệ quyền phụ nữ với bản kiến nghị thu thập được hơn 25,000 chữ ký yêu cầu không vinh danh ông bằng cách trích dẫn những phát biểu của ông khi thừa nhận đã tát tai một người phụ nữ.

Dẫu biết rằng sinh ký tử quy, sống gỏi thác về, Alain Delon sống tới 88 tuổi cũng đã là thọ vì tuổi thọ trung bình của đàn ông Pháp chỉ khoảng 79 tuổi thôi. Nhưng khi nước Pháp mất Alain Delon, tui

Rạp
Văn Hoa
Đa Kao

cũng buồn ngủi vì chính tui cũng mất đi một thời trẻ trai mới lớn.

Tui nhớ phim "Le Samourai" (1967), do Jean-Pierre Melville viết kịch bản và làm đạo diễn. Nhân vật nữ chính là Jane Lagrange, do Nathalie Delon, vợ của Alain Delon vào thời điểm đó, thủ vai. Trong phim "Le Samourai", Alain Delon vào vai Jef Costello, một sát thủ chuyên nghiệp. Sau khi bị bắn trọng thương, Jef Costello phải đối mặt với nhiều khó khăn để hoàn thành nhiệm vụ của mình và tìm cách sống sót, cố gắng trở về gặp lại con gái mình.

Vai Jef Costello đã giúp Delon khẳng định vẻ đẹp bí ẩn và phong thái lạnh lùng và chính trực như một 'samurai' trong văn hóa Nhật Bản. Những yếu tố đó đã biến ông thành biểu tượng quyền

rũ và định hình sự nghiệp trong thể loại phim hình sự và tội phạm.

Tui nhớ tháng 3, hoa dầu nở, rồi kết trái. Tháng 5, trái dầu khô, gặp gió sẽ rơi xuống, xoay tít bay bay dọc đường Trần Quang Khải. Tui nhớ xem phim "Le Samourai" ở rạp Văn Hoa trên đường Trần Quang Khải, Tân Định, gần Cầu Bông với người con gái đầu đời hò hẹn. Em ở xóm Vạn Chài, Tân Định, là nữ sinh trường Huỳnh Khương Ninh. Em bên lén theo tôi chui vào cái rạp Văn Hoa tối hù có gắn máy lạnh để hai đứa ngồi chung một ghế dù tui đã phải bỏ ra tới 30 đồng (đau lắm chỗ) để mua 2 vé. Tui nhớ cạnh rạp Văn Hoa là một quán cà phê cũng tên Văn Hoa. Quán có dàn âm thanh nổi tôi tâm 'chất bùm bum' nhạc ngoại quốc.

Tui nhớ em yêu uống sữa tươi, còn tui, tui uống chanh rum, môi phì phèo thuốc Captain, mặt đỏ dẫn nghe nhạc Tây "La plus belle pour aller danser" với Sylvie Vartan; dù tui không hiểu gì vì tiếng Pháp tui học là sinh ngữ hai.

Xem "Le Samourai", nên tui cứ xử như một 'hiệp sĩ mù'. Dù thích gái, khoái em gần chết, tôi vẫn cố gắng giữ vẻ anh hùng mã thượng. Tui nhớ em yêu nói nhỏ vào tai tui: "Nếu vào rạp hai đứa ngồi chung một ghế chỉ để xem phim thì anh nên xuống lớp Nhứt trường tiểu học Tân Định mà học; chớ đừng học lớp Đệ Nhứt trường Petrus Ký." Em mãi mãi xa tui từ độ đó. Ồi ông Alain Delon ơi! Ông đi rồi, ông mang theo tình thơ một thuở của tui.

ĐXT

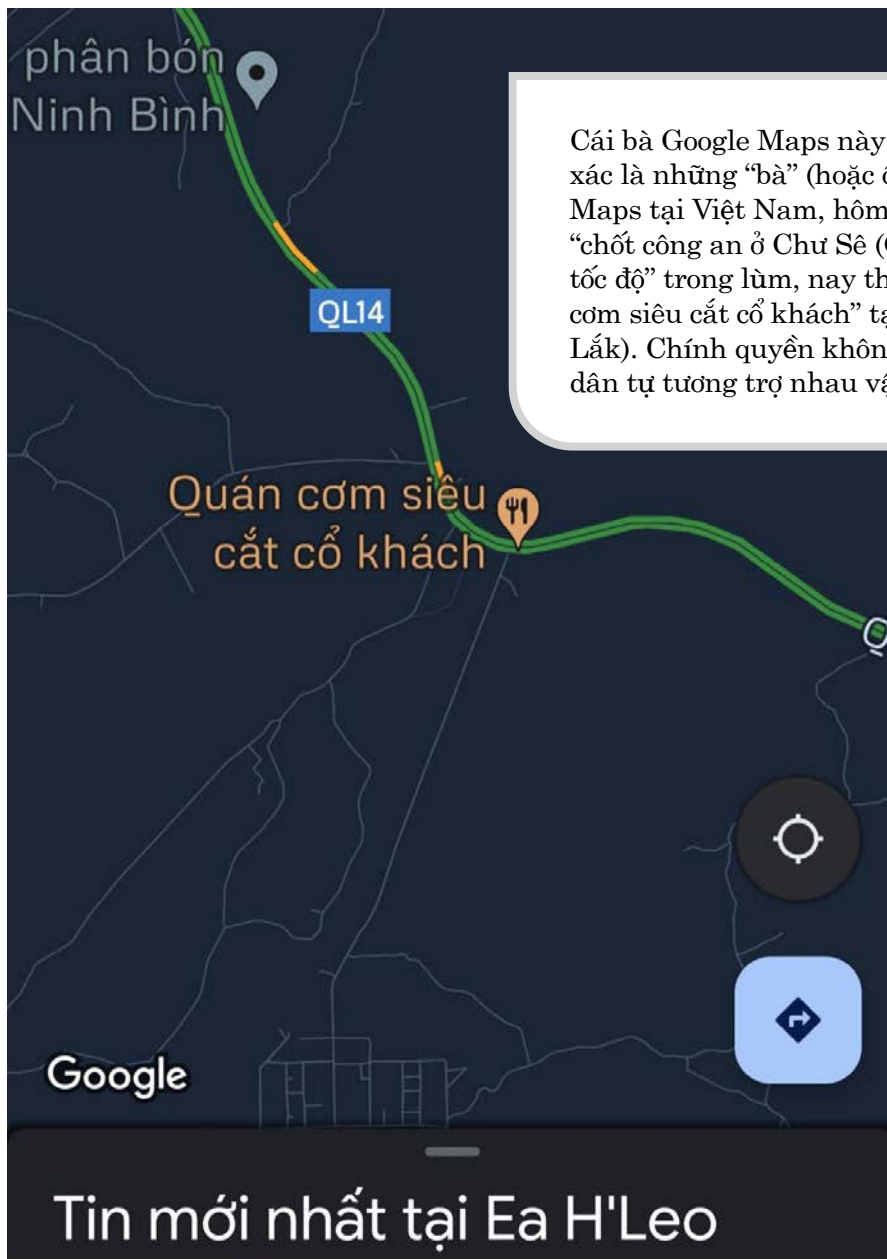
DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỢ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

“Quán cơm siêu cắt cổ khách” - FACEBOOK PHẠM THÀNH NHÂN

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhấc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ờ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Cần gạt nước xui xẻo

Năm 1902, khi đi trong thành phố New York, người nông dân trồng nho Mary Anderson thấy thỉnh thoảng tài xế lại phải dừng xe, dùng khăn để lau hơi nước và tuyết phủ trên mặt kính. Khi quay về Birmingham, bà đã vẽ ý tưởng của mình về một cái cần gạt nước, đồng thời trình bày cơ chế hoạt động của nó. Bản vẽ này được ghi danh bằng sáng chế vào 18-6-1903 với tên gọi “Thiết bị lau cửa sổ” và cấp bằng sáng chế vào năm 1905.

Ý tưởng của Mary Anderson miêu tả một cần gạt vận hành bằng tay cầm bên trong xe và có thể dễ dàng tháo lắp, nhờ thế không gây cản trở tầm nhìn của người lái trong những ngày thời tiết đẹp. Bà đã cố gắng thuyết phục các hãng xe cá nhân sử dụng sáng chế trên nhưng không được chấp nhận vì “không có giá trị thương mại xứng đáng (với số tiền họ bỏ ra mua bằng sáng chế)”. Gần một thế kỷ sau, vào năm 2011, tên của Mary Anderson mới được ghi danh trên Đại sảnh danh vọng nhà sáng chế vì đã có phát minh giúp mọi người lái xe an toàn hơn, nhưng bà không được hưởng đồng nào từ thiết kế của mình.

Năm 1917 khi mô tơ điện được đưa vào ứng dụng, một nhà sĩ người Hawaii là Dr. Ormand Wall đã dùng mô tơ điện gắn cần gạt nước này cố định phía trên và nằm chính giữa của kính lái. Sau đó, cần gạt

nước của Mary trở thành được gắn cố định trên tất cả loại xe ở Mỹ.

Buổi chiều mưa tầm tã năm 1962, Robert Kearns (một kỹ sư cơ khí, nhà giáo dục và nhà phát minh người Mỹ) cảm thấy khó chịu khi đang lái xe vì cái gạt nước cứ đóng đưa liên hồi trước mắt. Về nhà, Robert Kearns lên ý tưởng về một hệ thống gạt nước có thể gạt một lần rồi ngưng, đồng thời cho phép người lái điều chỉnh tần suất và tốc độ gạt.

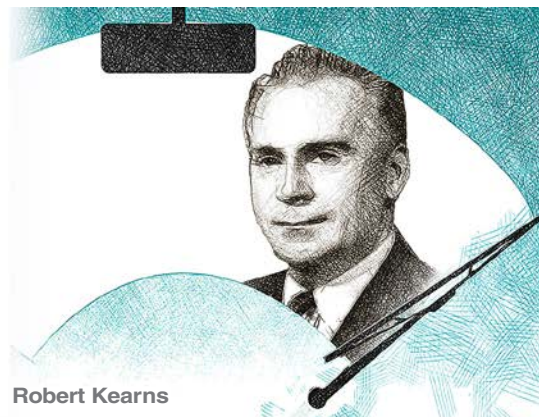
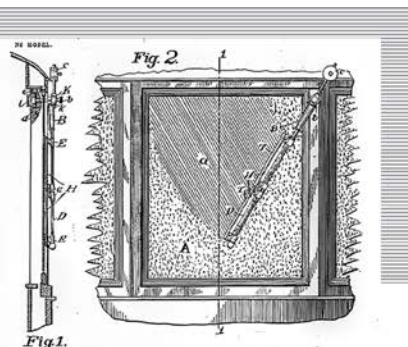
Sau khi tạo ra hệ thống gạt nước gián đoạn đầu tiên, Robert Kearns thành công hợp tác với Ford - hãng xe thần tượng thời thơ ấu. Hai bên vui vẻ hợp tác được... 5 tháng thì Ford sa thải Robert Kearns và cướp ý tưởng của ông.

Từ năm 1978 tới năm 1990, Robert Kearns theo đuổi đơn kiện hãng Ford về việc vi phạm bản quyền sáng chế. Sau khi thắng Ford, ông trở lại tòa án trong một vụ kiện tương tự với bị đơn là hãng xe Chrysler và thắng kiện.

Ông qua đời năm 2005, khi gạt nước gián đoạn trở thành trang bị tiêu chuẩn trên hàng triệu chiếc xe hơi khắp thế giới. Dầu được xem là người hùng của những nhà sáng chế vì đã đứng lên chống lại thói “ăn cắp trước, bồi thường sau” của các tập đoàn lớn, nhưng Robert Kearns không thể đòi lại bản quyền sáng chế mang tên ông.

Mary Anderson

Robert Kearns

HỒ ĐẮC VŨ

Aleeza

HỒ ĐẮC VŨ
MELROSE, MA

Nhìn bản đồ bay trên màn hình ở lưng ghế trước, chuyến bay B-115 Paris-Boston của hãng Emirates vạch một đường đỏ, đã 1 giờ khuya tại Boston, vậy là

4 tiếng nữa mới đáp. Tôi bấm đèn gọi tiếp viên.

- Chào anh!

- Chào cô!

Nhìn người đàn ông Ả Rập, râu bờm, quần trong đóng vải trắng đã ố vàng, đang ngáy khò

bên ghế phải.

- Gr... ừ! Gr... ừ! Gr... ừ!

Tôi nhún vai, quay qua cô tiếp viên.

- Tôi cần uống một ít bia để qua cơn động đất này

- Ông có thể uống 1 lần 1 lon, cho tối trước khi

hạ cánh.
 - Cảm ơn.
 Cô tiếp viên vô phòng, mang ra lon Corona lạnh, đặt xuống khay.
 - Còn 4 lon, tôi để ở tủ lạnh...
 Cô chỉ tay.
 - ... Trong kia, sau tấm màn, ông tự do vô lấy khi hết bia... Chúc ông ngủ được!
 Ăn hết bao đậu phụng, 4 lon bia, tôi ngáp dài, ngả ghế ra sau, cố đóng đôi mắt mở, tìm giấc ngủ.
 - Grrrr...ẹ ẹ ẹ ẹ... ttttt... ít!... ít!
 Tắt ngang.
 - Gr... í í ít...Tít!
 Nín.
 - Grrrr...ẹ ẹ ẹ ẹ... ttttt... ít!... ít!
 Nín.
 Tôi hồi hộp chờ tiếng ngáy tiếp...
 - Grrrr...ẹ ẹ ẹ ẹ... ttttt... ít!... ít!
 Tôi quay phắt, mở mắt nhìn hàm râu bờm của cha Ả Rập rung rung trong tiếng ngáy với âm điệu mới, ngậm tiếng chửi thề trong miệng. Thôi đành! Tôi đứng dậy, bước vô, vén tấm màn.
 - Ông cần thêm bia?
 Tôi lấy lon bia trên tủ lạnh
 - ... Và tôi cũng cần đứng đây đợi cho qua cơn động đất mới của gã Alibaba ngoài kia.

Cô tiếp viên đang ngồi đọc tờ Times, cười, đứng dậy.
 - Ông có thể tị nạn ở đây.
 - Cảm ơn... À! Cảm ơn cô...
 Tôi liếc nhìn bảng tên.
 - ... Aleeza! Tôi là H.
 - Anh đi công việc hay nghỉ Hè?
 - Thăm 2 đứa con gái ở Paris, tới Barcelona, trở về Boston.
 Tụi tôi nói chuyện về thời tiết, mưa nắng, âm nhạc, tôi được biết cô là dân Afghanistan, cùng gia đình qua Pháp 15 năm trước. Aleeza gọi vài mẩu chuyện về chiến tranh Việt Nam, cô có vẻ châm biếm vụ bỏ chạy khỏi Sài Gòn của người Mỹ.
 Tôi vén màn, nhìn vô gã Alibaba đã tắt ngáy.
 - Xong! Tôi đi ngủ, chào! Mong sẽ gặp lại, khi nào cô đáp xuống Boston xin gọi! Sẽ rất hân hạnh mời Aleeza buổi tối tại nhà hàng của tôi.
 Tôi đưa danh thiếp cho Aleeza, đôi mắt đen dịu dàng của cô gái nháy mắt.
 - Cảm ơn anh, sẽ gặp... Và không có mặt gã Alibaba.
 Tôi cười.
 Về tới Boston, tôi bù đầu dọn dẹp căn nhà mới, nhỏ hơn nhà cũ, nhưng xây dựng theo kiểu Tudor của Anh, với tường đá, đà gỗ, đúng gu

xưa của mình.
 Đầu tháng 7 tôi dọn vô, sắp xếp hết mọi thứ và bắt đầu cuộc sống độc thân lần thứ 3.
 Chris từ Montreal qua chơi, nên chiều thứ 7
 - Hello! Jim, qua đây làm bữa nhậu mở hàng!
 - Mở hàng? Cha mở nhà hàng?
 - Không! Nhà mới! Tao ly dị, chưa có hàng ... Nên mở hàng.
 - Hello! K.
 - Ủ! Chú dọn nhà xong rồi! qua nhậu khai trương.
 Tôi chạy ra khu VN, mua bê thui, nai nướng, lẩu gà hầm sả.
 Bàn nhậu dọn ngay căn nhà trông cây.
 - Ê! H... Cái này là thịt bò?
 - Không! Bò con...
 - Tao muốn thử.
 - Ok!
 Tôi cúi xuống thùng lấy bia, Jim gấp 2 miếng bê thui lớn, nhúng vô nồi lẩu gà hầm sả.
 - Ngon!
 Jim khen.
 - Nhúng với nước gà quá ngon!
 - Cái gì? Nhúng bê thui vô lẩu gà?
 Tôi để 6 lon bia xuống bàn.
 - ... Giống như cha ăn spaghetti với burger!
 Cả bàn cười, cụng lon.

- Tính tong! Tính tong!
 Chuông cửa kêu. Mắt tôi đứng trông, miệng há ra.
 - Ai? Bạn tui chưa có ai biết tui dọn về đây! Vậy là không phải bạn!...
 - Hay là hàng xóm khiêu nại vì tụi mình cười lớn?
 Jim xoa râu cằm.
 - Hoặc là cảnh sát... Đi thu thập tin tức?
 K tần ngần, vô duyên.
 - Chẳng lẽ sở thuế tìm?
 - Tính tong! Tính tong!
 Tôi chụp tay nắm cửa, mở mạnh....
 Mắt tôi lại đứng trông, miệng lại há ra lớn hơn.
 Cả một vùng sáng tràn vô, trước mặt tôi là Aleeza, trong bộ đồ lụa đen bó sát người, nhón miệng cười.
 - Hello anh H!
 - Hello Alaaazi!
 - Không! Aleeza.
 - Mời cô vô.
 Tôi giới thiệu.
 - Đây là Aleeza, tiếp viên hàng không của hãng Emirates, bạn.
 Quay qua.
 - Jim, K, Chris... bạn kinh niên.
 Tôi đưa Aleeza lon bia mới khui.
 Mấy cái miệng cùng la.
 - Cheer!
 - Em đã làm việc cho hãng American Airlines ở Boston 2 tháng rồi, muốn nhà ở Medford,

gần đây, hôm nay nghĩ... Ghé thăm anh.

- Tụi anh đang uống bia, mời em luôn, 8 giờ anh đưa em đi ăn tối ở nhà hàng của anh, gần đây.

Những ngày độc thân của tôi mới bắt đầu, đã có triệu chứng chấm dứt cấp kỳ sau bữa ăn tối ở nhà hàng Saigon (của em tôi).

Đưa Aleeza vô phòng khách, tôi làm 2 ly whiskey với đá, tắt bớt đèn, Aleeza đưa tay mở đèn.

- Em không muốn bóng tối ... Vì em sinh ra trong bóng tối của đất nước em.

Tôi nhìn đôi mắt đen, có hàng lông mi dài, nhắm lại.

- Đất nước nào?

- Đất nước cùng khổ, luôn bị những người da trắng giày xéo...

- Afghanistan? Đất nước mà cha mẹ em đã bỏ sau lưng, chạy đi tìm cuộc sống khác ... Tại một quốc gia thù địch của mình...

Tôi đưa ly rượu cho Aleeza, cô cụng ly.

- Xin lỗi! làm anh mất hứng cho một đêm vui.

Aleeza đứng dậy, bước tới, tay mở nút áo, bộ ngực nở, màu da nâu, lộ ra, tôi đưa tay chực ôm, cô xoay người, bước tới ghé dài, tôi theo, đẩy vai cô nằm xuống, hôn nhẹ vô đôi mắt vừa nhắm,

lần xuống má, tới cổ, tôi kéo, chiếc áo bật nút, Aleeza vùng đứng dậy, áo tuột ra trong tay tôi, cô cười.

- Hello!

Aleeza vô phòng ăn, tôi chạy theo, cô đứng lại, chống 2 tay vô cạnh bàn, ngửa người ra, tôi bước tới, hôn nhẹ vô bộ ngực nhô cao, phập phồng nhịp thở mạnh, đôi môi lướt xuống bụng, lớp da nâu đồng rần lên những đốm nhỏ như da gà, lướt qua hông, bật nút quần, Aleeza đứng dậy, chạy vô phòng tắm, tôi theo, cô bước vô bồn, hai tay ôm bộ ngực trần, mắt nhắm nghiền, tôi bước tới, kéo cô sát vô người, đưa tay mở nước, vòi hoa sen tóe ra, màn nước ấm tỏa đầy, những giọt nước trong như thủy tinh chảy dài trên mặt, trên môi, trên bộ ngực màu nâu mịn, lần lần chạy xuống dưới...

Mỗi tháng, Aleeza đều ghé chơi, thường thì 2 ngày cuối tuần.

- Em muốn xuống phố?

- Không anh, ở nhà yên tĩnh hơn.

Aleeza sống rất yên lặng, kín đáo, cô không bao giờ muốn ra đường, chỉ lẩn quẩn trong nhà, nghe nhạc, uống rượu, cô có năng khiếu kể chuyện vui, rồi 2 đứa ôm nhau cười, lăn ra sàn, làm tình. Một hôm, sau khi Aleeza đi, tôi dọn dẹp nhà, lúc bỏ rác vô

thùng, thấy 3 cái phone tay, đây là loại phone trả tiền trước, chắc Aleeza xài tiết kiệm, nên tôi không quan tâm gì lắm.

Lần đó ghé, Aleeza có vẻ mệt mỏi, cô lăn vô giường, không kịp thay đồ, ngủ một giấc và thức dậy làm bữa rượu xé chiều.

- Em nấu món trầu nướng nhà quê của dân vùng núi Afghanistan, anh có thể làm món măng tây với dầu Ô liu tỏi.

- Anh chỉ có thể làm dầu ô liu... Măng tây tỏi nướng, chịu thua.

- Em chỉ cho, lấy bao măng tây ra... Bao màu xanh... Đúng!

Tôi xé bao măng tây.

- Rửa sạch... Ok! Cắt bỏ phần cứng...

- Không phải đâu.

- ...

- Phần đuôi

- Xong!

- Mở lò nướng nhỏ, độ nóng 250, để timer 3 phút...

Aleeza mở tủ lấy ra bao tỏi khô,

- Lấy một củ... Đúng rồi, đưa em.

Cô xoay ngang lưỡi dao đập mạnh, củ tỏi đập ra từng mảnh.

- Anh bỏ lớp vỏ...

Cô quay qua rắc muối, trộn mù tạt vô thau sườn trầu

- ... Cắt tỏi thật nhỏ.

Aleeza sắp những miếng sườn vô khay nhôm, đóng nắp lò nướng.

- Xong em.

- Tắt lò, lấy măng tây, sắp đều vô đĩa lớn.

Tôi đưa 2 tay.

- Hoàn tất!

- Chưa! Em làm phần cuối, dầu ô liu tỏi nướng, đợi trầu chín...

Aleeza chồm tới, kéo cổ tôi, hôn thật nồng nàn.

- Tụi mình có bữa tối ngon lành.

Tôi dọn bàn ăn, khui 2 chai Caymus, đúng lúc Aleeza mang đĩa trầu nướng thơm lừng tới, cô gấp 4 miếng sườn cho mỗi đĩa, chia măng tây cho 2 người. Tôi rót 2 ly rượu.

- Em lên phòng thay đồ, xuống liền.

5 phút... 10 phút, 15 phút.

Tôi nóng ruột, lên lầu, cửa phòng không đóng.

- Hello! Aleeza.

Tôi bước vô.

- Ủa? Em khóc?

Cô cười.

- Nhỏ em dưới Texas lại mất việc... Không trả tiền nhà đã 2 tháng, má em vô nhà dưỡng bệnh...

- Em cần anh giúp?

- Không! Cám ơn anh, em lo được

Cô đứng dậy.

- Em phải đi ... Có chuyện gấp!

Aleeza lấy vali, gọi taxi, điều ngạc nhiên là xe tới ngay trong 2 phút, anh tài xế nhìn giống như người Afghanistan, nhanh chóng bỏ hành lý của Aleeza vô xe.

- Em xin lỗi! Đã không có bữa tối ngon lành với anh... Bye.

Chiếc xe chạy nhanh, quẹo rít bánh ngay ngã tư.

Tôi vô nhà ăn mấy miếng sườn, nốc 3 ly Caymus, ngồi xuống ghế dài làm thêm ly Scotch, nhắm mắt...

Xao xuyến nhớ Aleeza...

Cuối tháng 8, Boston đã lốm đốm mùa Thu sớm dọc hàng cây sau vườn, các con sóc nâu không còn rượt nhau trên dây rào gỗ và những cơn gió nhẹ mang cái hiu lạnh 40 độ luồn qua khe cửa mỗi khuya.

Chiều thứ 2, ra khỏi văn phòng, tôi với mấy người bạn ghé Bar, làm châu nhậu bí tử mừng sinh nhật Jim. 10 giờ đêm tôi về tới nhà, xe vô bãi đậu, đèn tự động bật sáng, tôi giật mình.

Aleeza đứng khuất sau cánh cửa nhà xe mở sẵn.

Tôi chạy tới ôm cô, khuôn mặt xanh xao, cặp mắt mi dài nhắm kín, giọt nước mắt lăn xuống bờ má hốc hác, tôi hôn đôi môi nhạt, run run lạnh.

- Em ngồi.

Tôi rót 2 ly Scotch, cùng ly.

- Mừng em trở lại.

Aleeza uống hớp rượu thật chậm, cô đứng dậy, tay mở nút áo, bộ ngực nở màu da nâu lộ ra, tôi bước tới, hôn nhẹ vô bộ ngực nhô cao, lên xuống theo nhịp thở, hôn xuống bụng, lần qua hông, Aleeza bật ngồi dậy, chạy vô phòng tắm, tôi chạy theo, cô bước vô bồn, hai tay ôm bộ ngực trần, mắt nhắm nghiền, tôi ôm sát cô, đưa tay mở nước, vòi hoa sen tóe ra, màn nước ấm tỏa đầy, những giọt nước trong như thủy tinh chảy dài trên mặt, trên môi, trên bộ ngực màu nâu mận, lăn tăn. Bỗng Aleeza tắt nước, ôm chặt, ngã đầu ... Cô khóc, những giọt nước mắt ấm, lăn trên ngực tôi.

Aleeza ra khỏi bồn, lau qua loa, mặc đồ.

- Em có việc gấp, phải đi

ngay.

Tôi đưa cô ra cửa, đứng lúc chiếc xe taxi trở tới, Aleeza quay lại.

Lần đầu tiên, cô nói.

- Em yêu anh!

Cô vô xe, đóng cửa, chiếc taxi chạy đi, tôi thấy khuôn mặt xanh xao của Aleeza quay lại trong xe.

Từ hôm đó, Aleeza không trở lại nữa.

Tháng 9, vụ khủng bố ngày 11 xảy ra.

Bản tin của CNN.

"19 kẻ khủng bố lén lút đưa dao cắt hộp và dao nhỏ qua cửa an ninh tại 3 phi trường phía Đông, phi trường Quốc tế Logan ở Boston, phi trường Quốc tế Dulles ở Washington, D.C. và phi trường Quốc tế Newark ở New Jersey. Họ đã chọn 4 chuyến bay sáng sớm đi California của American Airlines để hành động, bởi vì những chiếc máy bay này đã được đổ đầy nhiên liệu cho chuyến bay xuyên bang. Ngay sau khi cất cánh, những kẻ khủng bố đã chiếm 4 chiếc máy bay và nắm quyền điều khiển, biến các máy bay chở khách thông thường

thành hỏa tiễn, và tấn công vô 2 tòa tháp đôi ở New York, Ngũ Giác Đài ở Washington DC cùng Pennsylvania..."

Jim gọi.

- Hello H, tui có mail cho ông danh sách phi hành đoàn American Airlines bị tử thương trong 3 chuyến bay ngày 11-9 vừa qua.

Tôi mở mail.

"Danh sách phi hành đoàn của chuyến bay American 767 từ phi trường Logan, Boston..."

Karen Martin, tiếp viên hạng nhất.

Kathleen, tiếp viên.

Betty Ong, tiếp viên.

Dianne Snyder, Tiếp viên.

...

Aleeza, tiếp viên hạng thương mại.

Người cung cấp và dàn cảnh để chuyển 2 thùng dao cắt và dao nhỏ tại phi trường Boston. Cô tiếp viên gốc Afghanistan, đã chết theo vụ nổ"

...

Tôi lịm người.

Bây giờ thì tôi hiểu.

HDV

giữ trẻ ...
sang tiệm ...
share phòng ...
tìm thợ ...

cái gì cũng có, mà
sao thiếu món
chuột rang muối
vậy ta?

tre

PHƯƠNG TIỆN TÌM KIẾM TỐT NHẤT...

Ngôi nhà của Steinbeck ở Salinas

Dây là nơi văn hào John Steinbeck chào đời và sống qua thời thơ ấu. Ngôi nhà theo phong cách thời Nữ Hoàng Victoria. Nó được xây vào năm 1897 ở Salinas, California và được tổ chức The Valley Guild mua và trùng tu lại. Năm 1974 nó biến thành nhà hàng ăn mà vẫn giữ y nguyên các kỷ vật của gia đình John Steinbeck. Đó đây là thủ bút của nhà văn qua các thư từ, bản thảo. Nhiều vật dụng, áo quần mà người dân dùng trong thời gian đó như mũ, nịt, áo khoác, hộp thư, hàng rào gỗ, xe ... cũng như nhiều tranh phong cảnh thuộc khu vực Salinas được trưng bày xen lẫn với tranh ảnh của những người thân trong gia đình và cả những cuốn sách mà nhà văn có trong tủ sách thời niên

thiếu. Nhà hàng mở cửa từ Thứ Ba đến Thứ Bảy từ 11:30 sáng đến 2 giờ chiều để khách vào ăn trưa.

John Steinbeck House là nơi hấp dẫn khách yêu văn chương.

Ngày nào Đỗ Trung Quân từ Việt Nam cùng với vợ chồng nhà văn Hoàng Ngọc Biên đã có ngồi ăn ở đây. Đỗ Trung Quân ghi lại: “Chúng tôi ăn trưa trong ngôi nhà sinh thời J.Steinbeck sống và viết. Những người phục vụ cực kỳ nhã nhặn. Họ đều là “tình nguyện viên” của thành phố, phục vụ không lương. Số tiền thu được từ du khách sẽ được sử dụng cho việc bảo tồn ngôi nhà mà khi bước vào ta có thể ngửi thấy mùi gỗ sồi đặc trưng.”

Và nhà văn Trần Doãn Nho cũng đã một lần đến thăm và ghi lại: “Sau khi thăm Viện bảo tàng, chúng tôi đi bộ đến “The Steinbeck House” để ăn trưa. Đây chính là ngôi nhà của gia đình Steinbeck, nơi nhà văn sống thời nhỏ từ năm 1900, chỉ cách Viện Bảo Tàng chừng vài phút đi bộ. Vào năm 1973, ngôi nhà được tổ chức The Valley Guild mua lại và chuyển thành một tiệm ăn. Tất cả hiện vật trong căn nhà được giữ hầu như nguyên vẹn. Ăn xong, khách được các hướng dẫn viên dẫn đi từng phòng giới thiệu các kỷ vật cũng như những sinh hoạt của nhà văn và gia đình lúc sinh thời. Khách gần như được sống lại cuộc sống điển hình của một gia đình điển hình Hoa Kỳ vào những thập niên đầu của thế kỷ 20.”

Riêng Nguyễn cũng có thơ:

camille ơi

chiều. vẫn chiều lệ đá xanh

trong ngôi nhà steinbeck ở salinas
thoảng mùi gỗ sồi. và mùi oải hương

cùng với những bông hồng tây
ban nha

ngôi nhớ camille

ôi camille

em ở đâu giờ này (NXT)

Ước mong một ngày nào đó sẽ được đến ăn ở John Steinbeck House và hít thở mùi gỗ sồi, ngấm những bông hồng Tây Ban Nha.

DH

Ngôi nhà của John Steinbeck ở Salinas - NGUỒN STEINBECK HOUSE

Khi danh hài lấy vợ Việt

Diễn viên hài John Mulaney vừa chia sẻ trên sô truyền hình "Late Night with Seth Meyers" về kinh nghiệm anh ta lấy một người vợ gốc Việt rất... dễ thương. John bảo đi đâu thế nào cũng có người trong gia đình đi theo và người nhà rất "thẳng thắn", chẳng ngần ngại hỏi đủ mọi chuyện, kể cả việc "có bao nhiêu tiền" hay "sao mà ồm nhách vậy". John nói, "làm rở trong một gia đình Việt Nam đông đúc là một trong những điều thú vị nhất tôi trải qua". Không rõ John nói hài hay nói thiệt.

VIP

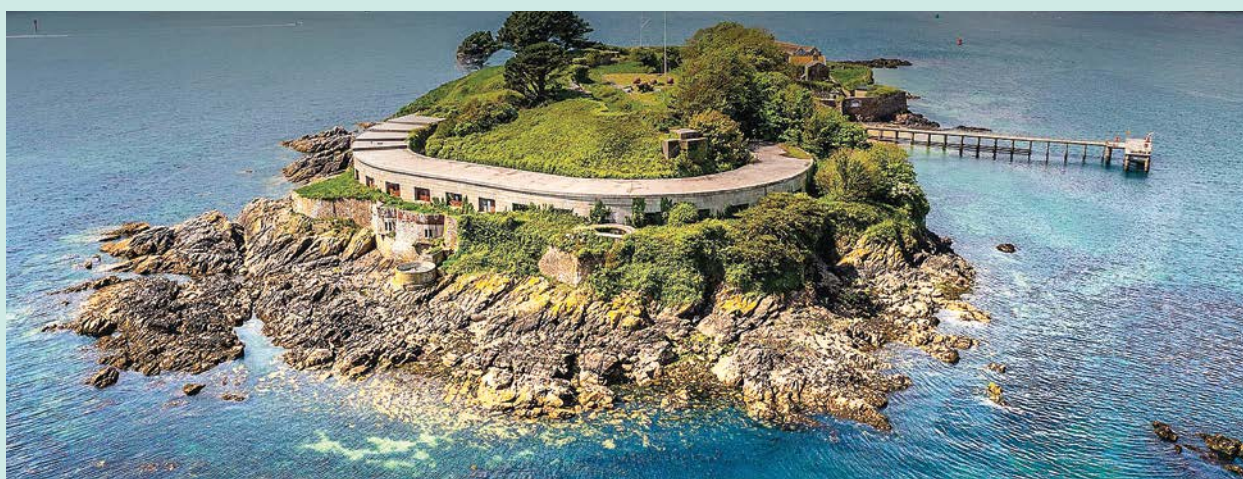
Khách đi tàu hỏa từ Nha Trang vào Sài Gòn vừa một phen cảm ơn rồi rít về dịch vụ của nhà ga Nha Trang. Chuyến tàu bị trễ một tiếng đồng hồ, hành khách phải chờ đợi nên được được phát cho chai nước lọc. Sau đó nhà ga đã "phụ thu" thêm 20 ngàn đồng VN, theo lời giải thích của nhà ga là "có máy lạnh và nước suối" nên mỗi hành khách được hưởng theo tiêu chuẩn VIP. May chỉ mới trễ tàu một tiếng, nếu trễ vài tiếng chắc "phụ thu VIP" gấp vài lần.

DỊCH VỤ PHÒNG ĐỢI TÀU VIP

ĐỐI TƯỢNG	TIỀN THU (1 Lượt)	GHI CHÚ
* Khách có thẻ VIP; * Khách có thẻ khách hàng thân thiết hạng: Vàng, Bạc	Miễn phí	Miễn phí 01 chai nước
Khách có vé tàu đã mua kèm dịch vụ sử dụng phòng VIP		
Khách chưa có vé sử dụng dịch vụ phòng VIP, vui lòng liên hệ tại quầy bar		

Đảo ma

"Ai mua ma không, tôi bán ma cho...", nếu đổi lời bản nhạc "Hàn Mặc Tử" để rao bán thì sẽ rao kiểu như vậy. Đảo hoang Drake's Island tại Plymouth có giấy phép xây khách sạn đang được rao bán. Đảo tư này vốn là một vị trí phòng thủ quân sự từ vài trăm năm trước, nơi đây còn nhiều vết tích của các khẩu thần công và trại lính từ thế kỷ 18. Theo lời nhân viên địa ốc thì đảo này còn có 15 hồn ma đang sinh sống và bảo vệ hòn đảo lẫn chủ nhân mới. Không rõ chủ nhân mới cần cúng cô hồn mỗi năm hay mỗi ngày?

Go Công?

có gì mà đi hoài

Ở Sài Gòn, có hai nơi đầu tiên tôi nghĩ đến mỗi khi thấy cần phải đi đâu đó nạp năng lượng là Cần Giờ và Gò Công. Mỗi nơi một vẻ đủ cho tôi tiếp tục chuỗi suy ngẫm về cuộc sống, lịch sử, địa lý, cái hồn, cái cốt...

ĐÀO THỊ THANH TUYÊN
SÀI GÒN, VN

Phố nhỏ nhà xưa

Thị xã nhỏ nhắn êm đềm nằm ở phía Đông tỉnh Tiền Giang khi tôi đến lần đầu tiên vẫn còn nhiều nét xưa của thời không xa lắm. Ký ức tôi lui về nguyên vẹn khu phố tuổi thơ với những ngôi nhà cổ mái ngói âm dương, ngói vảy cá, những ngôi nhà kiến trúc Pháp hay kiến trúc của thập niên

60-70 bề mặt tô đá rửa hoặc đá mài, những ngôi nhà 3 gian có những cây cột vuông nhỏ, nét thanh và những ô gạch thông gió với hoa văn rất quen thuộc...

Những con đường nhỏ, những cửa tiệm của người Hoa, chùa, một Hội quán có kiểu kiến trúc 2 tầng mái dạng trùng thiềm điệp ốc (1) đẹp quá khiến tôi ngất ngây say sưa. Bên kia là Đình Trung,

tôi và cái máy hình tò mò đảo khắp bên trong, không có gì đặc sắc ngoại trừ bên “cánh gà” có một bàn hớt tóc, chiếc xe đạp, xe máy... Chúng tôi đi ra.

Văn Thánh Miếu năm ấy vừa quét vôi lại nên màu vàng còn mới. Phố sạch sẽ, gọn gàng, đường như những chôn rộn của đời sống đô thị nhộn nhịp không ảnh hưởng đến nơi đây. Nhà xưa, phố nhỏ êm đềm, nhiều

đó đủ cuốn hút rồi!

Di tích Dinh Tỉnh trưởng Gò Công, một kiến trúc Pháp đẹp trong khuôn viên rộng có nhiều cây xanh núp chân tôi hơi lâu. Nhìn ngắm, suy nghĩ, trầm trồ, tưởng tượng, hình dung một thời phồn thịnh, quyền uy, sang trọng...

Ghé vào Đền thờ Trương Định, ngồi trên ghế đá chúng tôi ôn lại bài học lịch sử thời trung học. Và đến Lăng Hoàng Gia, cách trung tâm thị xã Gò Công khoảng 2km lại có dịp nói với nhau về đất và con người Gò Công.

Lăng Hoàng Gia được xây trên gò Sơn Quy năm 1826. Qua cổng tam quan là ngôi nhà thờ những người trong dòng tộc Phạm Đăng, phía trước có hàng chữ “Đức Quốc Công Từ”.

Đây là khu lăng mộ và đền thờ Phạm Đăng Hưng, ông ngoại của vua Tự Đức và là thân phụ của bà Từ Dụ Thái Hậu

Di tích Dinh Tỉnh trưởng Gò Công - Hình chụp năm 2017

(vợ vua Thiệu Trị). Ông Phạm Đăng Hưng sinh năm 1764 tại Gò Rùa (nay là ấp Lăng Hoàng Gia, xã Long Hưng, Gò Công). Năm 1784 ông thi đỗ tam trường. Sau được bổ về Kinh làm “Lễ Bộ Thượng Thư”. Ông đã qua các chức vụ cao quý như: Chuông Trưởng Đà Sự (trông coi dê điều), Lập Xã Thương (lo cứu đói cho dân), Quản Khâm Thiên Giám (giám đốc đài thiên văn) và Quốc Sử Quán Tổng Đài (chỉ

huy viết sử). Ông có 4 người con đều làm quan to triều Nguyễn. Do tính tình trung thực và có tài đức nên vua Minh Mạng rất khâm phục, kết thông gia - gả công chúa cho con trai của ông là Phạm Đăng Thuật và phong tước Phò Mã Đô Úy. Đồng thời vua cho thái tử Miên Tông kết hôn cùng con gái của ông là Phạm Thị Hằng (Tự Dũ (2)) sinh năm 1810 tại Giồng Sơn Quy, Gò Công. Về sau Miên Tông

lên ngôi lấy niên hiệu là Thiệu Trị. Ông Phạm Đăng Hưng mất năm 1825, được đưa về Sơn Quy chôn cất. Năm 1849 ông được vua Tự Đức truy phong tước “Đức Quốc Công”.

Đi Gò Công từ Cần Giò

Lần thứ hai tôi đến Gò Công 4 năm sau đó. Hôm ấy tôi không có ý định đi Gò Công và hoàn toàn không thể hình dung có thể đi Gò Công từ Cần Giò. Có nhiều người không biết cách đi này. Qua phà Bình Khánh, tôi xuống xe ở ngã ba Long Hòa (Cần Giò) và đón xe buýt số 77 vào Đông Hòa chơi. Thấy có đồ đi Vàm Láng, tôi leo lên. Lênh đênh trên biển khoảng 45 phút là đến nơi. Từ Vàm Láng đến Gò Công khoảng 15 km rất dễ dàng để đi xe ôm.

Và tôi đã có một buổi chiều lang thang ở Gò Công, ngắm phố nhỏ

Văn Thánh Miếu Gò Công

êm đêm. Ghé qua Đình Trung, ông thợ hớt tóc vẫn còn. Một kỷ niệm nhỏ khó quên là khi tôi xin chụp một tấm hình ông đang hớt tóc cho khách, giọng ông nghe rất dăm dẳng, khó chịu làm tôi cụt hứng phải nói câu xin lỗi: *“Đây là chỗ thờ tự, chị chụp hình rồi đưa lên mạng, người ta nói không nghiêm túc”*.

Tôi ghé vào quán hủ tít đã ăn một lần 4 năm trước. Bà chủ rất dễ thương, mến khách và thích chụp hình khi tôi xin bà chụp tấm hình. Đưa tôi hũ củ cải trắng xắt hạt lựu ngâm giấm bà nói với tôi: *“Món đặc biệt của Gò Công”*.

Tại Ao Trường Đua có trạm xe buýt về Bến xe quận 8. Kỷ niệm thật khó quên một ngày đi Gò Công vừa đường thủy vừa đường bộ lại qua từ một vùng đệm khác (ngõ cụt) là Cần Giuộc.

Vài lần đến Gò Công bằng xe máy

Có những ngày thời tiết Sài Gòn mát mẻ tôi lại thêm trở lại Gò Công. Tôi rủ con trai chạy xe máy đi về 120 cây số chỉ để lạng một vòng phố cũ, qua cầu Trương Định có khu phố

Đình Trung Gò Công

Đình Tân Đông - Gò Công Đông

mới quy hoạch với những dãy nhà lầu liên kế hai bên mà tôi đoán nó nằm trong kế hoạch chuẩn bị lên thành phố. Tôi mua về mấy cái bánh giá, không phải thêm ăn mà vì câu ca dao: *“Một mai em gái theo chồng / Còn đâu bánh giá chợ Giồng mời anh?”*.

Có hôm, chúng tôi đi một lèo đến Gò Công Đông, lòng vòng những con đường làng. Đình Tân Đông nằm giữa cánh

đồng cũng là nơi đặc biệt khi trên nóc có 2 cây bồ đề buông rễ ôm toàn bộ ngôi đình tạo nên một vẻ đẹp hiếm có.

Một ngày lang thang

Phải đến Gò Công lần thứ 7 tôi mới vô được nhà Đốc Phủ Hải, một di tích có kiến trúc độc đáo cuối thế kỷ XIX đầu thế kỷ XX. Bên trong ngôi nhà quá đặc sắc với những cột gỗ chạm trổ hoa văn cầu kỳ, những bức tranh

kính, vật dụng, giường, tủ toàn cẩn xà cừ; những chiếc bàn, hai cái divan có mặt là đá cẩm thạch mát rượi...

Chuyện kể rằng, năm 1860, bà Trần Thị Sanh (vợ hai của ông Trương Định) xây dựng ngôi nhà chữ đình 3 gian lợp lá. Năm 1864, Trương Định tuần tiết, bà vào chùa quy y và giao quyền trông nom quán xuyến ngôi nhà cho Dương Thị Hương (con

Sông Vàm Cỏ chụp từ trên cầu Mỹ Lợi trước khi vào tp. Gò Công

Nhà Đốc
Phủ Hải,
Gò Công

Bên trong
nhà Đốc
Phủ Hải

riêng của bà) và rể là Tri Huyện Trường Bình, nên thường gọi là nhà Bà Huyện.

Năm 1880-1885, Huyện Ngươn (Tri Huyện Trường Bình) chán cảnh quan trường về trí sĩ và cho tôn tạo lại ngôi nhà khang trang, thoáng mát để dưỡng già. Khi ông bà qua đời, ngôi nhà để cho con gái là Huỳnh Thị Diệu và chồng là Nguyễn Văn Hải làm chức Đốc Phủ Sứ nên có tên là nhà Đốc Phủ Hải.

Từ năm 1895-1900, ông Nguyễn Văn Hải đã xây dựng thêm tiên sảnh, kiểu kiến trúc Pháp và 2 nhà vuông 2 bên để người làm công ở.

Đến năm 1909-1917 ngôi

nhà được tu bổ thêm, xây tường rào sắt tây ba mặt và phần sau xây thêm lẫm lủa to lớn...

Tôi ghé lại Đình Trung thấy gọn gàng, không còn bàn ghế của ông hốt tóc. Hỏi ra mới biết ông

đã chuyển làm bảo vệ một nơi nào đó. Di tích Dinh Tỉnh trưởng đang đóng cửa trùng tu.

Lăng Hoàng Gia đã được làm mới, bàn thờ bà Từ Dũ có tượng để ngay cửa vào chính.

Cổng
vào Lăng
Hoàng
Gia

Chúng tôi bắt taxi đi biển Tân Thành. Con đường từ Trung tâm đến Gò Công Đông mở rộng khang trang. Người tài xế taxi nói với chúng tôi rằng Gò Công là thành phố (3) ít thay đổi nhất so với các thành phố khác trong khu vực dù có ưu thế biển: Tân Thành, Rạch Bùn, Vàm Láng.

Gò Công cũng như vài nơi ở miền Tây tôi đã đến có sự thăng trầm về địa lý tách ra nhập vào; về lịch sử, Gò Công gắn liền với tên vị anh hùng Trương Định, vùng đất có hai bà Từ Dụ Thái Hậu và Nam Phương Hoàng Hậu... Di tích vẫn còn nhiều và đẹp nhưng ngay cả người hiện sống ở Gò Công chưa chắc đã quan tâm, tìm hiểu.

ĐTTTT

(1) Trùng thiêm điệp ốc là một kiểu kiến trúc nhà kép hai mái trên một nền.

(2) Đúng ra tên hiệu của bà là Từ Dụ, theo nghĩa chữ Hán là "nhân từ" và "độ lượng". Nhưng về sau, không hiểu do một sự lầm lẫn nào đó, người ta viết chữ "Dụ" thành "Dũ" và trở thành thói quen không thay đổi...

(3) Thị xã Gò Công lên thành phố thuộc tỉnh Tiền Giang vào ngày 1/5/2024

Lỗi thiết kế phòng tắm

Sửa chữa hay xây mới một phòng tắm không hề dễ, vì vậy bạn muốn chắc chắn rằng nó mang lại hiệu quả. Dưới đây là những lỗi cơ bản dễ mắc trong thiết kế phòng tắm mà bạn nên tránh.

NGUỒN: SHOWTILE.COM.AU

■ Dùng những món đồ

quá lớn. Không nên đặt một bồn tắm dài 60 inch trong căn phòng có kích thước 70 inch. Bồn tắm trong không gian như vậy là quá lớn. Bồn rửa (vanity) và vòi hoa sen cũng rất dễ bị dùng sai kích thước. Một bồn rửa quá cỡ đối diện với bồn tắm trông không đẹp mắt và khó lau chùi. Thay vào đó, hãy chọn bồn rửa nhỏ hơn và chừa một khoảng trống nhiều nhất có thể với bồn tắm. NGUỒN: THE SPRUCE.

■ **Cửa phòng tắm nhìn thẳng vào toilet khi mở.** Cách sắp đặt này không hợp phong thủy và thiếu thẩm mỹ. Thay vào đó, đặt toilet phía sau cánh cửa hoặc ở một bên không nhìn thấy rõ khi mở cửa phòng tắm. NGUỒN: THE SPRUCE.

■ **Thiếu không gian lưu trữ.** Đôi khi, gia chủ chú trọng quá nhiều vào tính thẩm mỹ mà bỏ quên công năng, khiến phòng tắm không có đủ nơi trữ đồ dùng cần thiết. Việc cất giữ đồ ngang tầm mắt khá quan trọng trong phòng tắm. Nếu chỉ có không gian nhỏ, thay vì gắn một chiếc gương trên tường, có thể chọn tủ gương gắn chìm vào tường để lưu trữ những vật dụng cần thiết hàng ngày. NGUỒN: SCHROCK.

■ **Kích thước tiêu chuẩn cho tủ thuốc (medicine cabinet) và bồn rửa trong phòng tắm:**

- Tủ thuốc lắp trên bồn rửa phải có cùng chiều rộng với bồn rửa hoặc nhỏ hơn một chút.
- Chiều dài của bồn rửa tùy thuộc vào kích thước của căn phòng. Tuy nhiên, thường trong khoảng từ 36 đến 48 inch.
- Bồn rửa đôi sẽ cần mặt bàn dài ít nhất 60 đến 72 inch.
- Độ sâu lý tưởng của bồn rửa là 21 inch và cần bảo đảm có đủ không gian để làm sạch bồn và vòi nước

■ **Thêm chỗ trữ đồ.** Thay vì dùng bồn rửa là nơi trữ đồ duy nhất, có thể dùng tủ treo tường, giá kệ, tủ gương hay thanh treo để lưu trữ đồ dùng cần thiết nhưng vẫn giúp tiết kiệm không gian, giúp phòng tắm trông gọn gàng và thông thoáng. NGUỒN: REAL SIMPLE.

Biết chính phủ Đức có chính sách hỗ trợ đặc biệt cho du học nghề, gần đây một số trung tâm môi giới, công ty dịch vụ tư vấn du học Đức ở Việt Nam, nhất là khu vực miền Trung từ Nghệ An trở vào đến Khánh Hoà đã đua nhau vào cuộc ... xuất cảng nhân lực!

LÊ KUNG DIỄM
(BÀI VÀ HÌNH)
ĐÀ NẴNG, VN

Đua nhau xuất cảng nhân lực!

Du Học NHẬT BẢN
Chi phí trọn gói
CHỈ TỪ 135 - 160 TRIỆU
ĐĂNG KÝ NGAY

Du Học HÀN QUỐC
Chi phí trọn gói
CHỈ TỪ 146 - 199 TRIỆU
ĐĂNG KÝ NGAY

Du Học ĐÀI LOAN
Chi phí trọn gói
CHỈ TỪ 61 - 81 TRIỆU
ĐĂNG KÝ NGAY

DU HỌC NGHỀ ĐỨC
CHỈ TỪ 162 - 175 TRIỆU
ĐĂNG KÝ NGAY

DU HỌC NGHỀ ÚC
CHỈ TỪ 186 - 433 TRIỆU
ĐĂNG KÝ NGAY

XUẤT KHẨU LAO ĐỘNG NHẬT BẢN (DIỆN CŨ 3 NĂM)
▶ Combo ưu đãi Điều Dưỡng **55 TRIỆU**
▶ Các ngành nghề còn lại **89 TRIỆU**
ĐĂNG KÝ NGAY

XUẤT KHẨU LAO ĐỘNG NHẬT BẢN (DIỆN MỚI 5 NĂM)
ĐĂNG KÝ NGAY

Xuất cảng nhân lực là đây

Nghe, hiểu, nói được tiếng Đức đã!

Hôm 29/7/2024, tại sân bay Frankfurt, CHLB Đức, tôi gặp một thanh niên 24 tuổi, quê Gò Vấp, Sài Gòn. Bạn này đang học ngành Quản lý nhà hàng năm thứ hai tại Đức. Bạn về Việt Nam thăm nhà 3 tuần. “Con học ở tỉnh chứ không phải ở thủ đô. Gần 2 năm chưa đặt chân đến Berlin bác ơi”, bạn ấy cười cười. Chọn học ở một thành phố nhỏ, mức chi phí sinh hoạt dễ chịu hơn nhiều, ít áp lực là phương án căn cơ. Nếu ở thành phố Berlin, tiền phòng phải 350 euro đến 400 euro/ tháng nhưng không dễ kiếm thì thành phố khác chỉ từ 230 euro-250 euro/tháng. Có người cùng ở ghép thì giá trọ từng người sẽ giảm hơn nhiều. Còn chưa kể tiền đi lại bằng xe bus, tàu điện, điện nước, gas, lò sưởi... Nếu có việc làm phải với mức lương từ 2,500 euro /tháng trở lên mới gọi là tạm ổn!

Tiện thể tôi hỏi bạn về việc học. Bạn kể: “Nói thiệt, học ở đây mà không nói, không hiểu được tiếng Đức thì chắc chết bác ơi! Con có hai đứa bạn phải bỏ học giữa chừng, oải chề đậu vì ngán tiếng Đức. Một bạn gái xin về nước sớm, một bạn trai bỏ lên Berlin. Nghe đâu đang phụ việc dọn dẹp cho một nhóm người Việt chuyên dọn rác xây dựng nhà ở,

nhà hàng, quán xá gì đó. Hấn ồm nhách mà mang vắc gì nổi không biết!", bạn trẻ cảm thán. Nhân chuyện trình độ tiếng Đức của du học nghề cũng đáng bàn! Ở Việt Nam có nhiều trung tâm đào tạo tiếng Đức cho du học sinh từ 6 tháng đến 8 tháng. Ngữ pháp, câu cú tiếng Đức khá là phức tạp khiến không ít người ngã bệnh... lười. Người nào chịu khó, nỗ lực lắm cũng có được bằng B1 (tối thiểu nói, viết tàm tạm chứ nghe hiểu thì phải trải qua đàm thoại, tiếp xúc nhiều với người bản địa). Người nào có vốn tiếng Anh bằng B hoặc C trong nước thì đỡ. Người nào học chiếu lệ, học cốt để đẹp hồ sơ giấy tờ xuất cảnh thì gay go khi đối diện với thực tế. Nó phũ phàng chứ không tươi đẹp một chút nào! Muốn hội nhập phải hiểu về văn hoá, phong tục nước sở tại. Chỉ có thành thạo tiếng Đức khi học ở Đức rồi con đường mới rộng mở...

Cẩn thận “chọn mặt gửi vàng”!

Tốt nghiệp đại học trong nước chưa chắc có việc làm. Việc làm đâu sẵn vậy? Có khi việc làm sẵn nhưng không đến lượt mình. Trường hợp tốt nghiệp đại học sư phạm mà làm ... công nhân may mặc hoặc giày da đã là may mắn lắm rồi. Đó, đây học sinh tốt nghiệp cấp 3, cao đẳng nghề hay đại học chạy xe ôm công

Có lộ trình bài bản

nghệ, chuyển phát hàng nhanh, thức ăn nhanh, chạy xe taxi đầy đường nhìn thì biết. Gia đình có ít vốn nhờ bán đất, cầm cố nhà cho ngân hàng lo kiếm chỗ tư vấn, môi giới con đi du học nghề ở nước văn minh, tiên tiến đang già hoá dân số, thiếu nhân lực lại được nhiều ưu đãi như Đức thì tốt quá còn gì? Du học nghề được miễn học phí, nhận lương khi học, có việc làm sau khi tốt nghiệp và nhất là có cơ hội định cư, nhập tịch Đức đúng là thanh nam châm hút ước mơ của nhiều bạn trẻ. Một số ngành nghề như Cơ khí, Điều dưỡng, Nhà hàng... được đông đảo cô, cậu tú, cử nhân chọn lựa. Đi học mà được nhận

lương trang trải các chi phí ăn ở, sinh hoạt, được làm thêm kiếm tiền thì còn gì sướng bằng. Sau 3 năm, tốt nghiệp lại có việc làm. Thật sự nếu trở thành người lao động hợp pháp (có đủ giấy tờ) ở Đức thì sống được, tất nhiên việc làm phải ổn định kèm điều kiện là phải vượt lên chính mình mới... thở nổi!).

Nhiều công ty, dịch vụ hoạt động tư vấn đã giúp định hướng nghề, vạch lộ trình, đồng hành với du học sinh nên tạo được uy tín. Tuy nhiên cũng có một vài công ty xuất khẩu lao động, công ty trách nhiệm ... có hạn trong lĩnh vực du học nghề tại Đức... đội lốt, tổ chức đưa người

sang Đức trái phép là chính. Đúng là “đem con bỏ chợ” còn “tiên thầy bỏ túi”! Không ít gia đình bị lừa, không ít học sinh bị mắc bẫy. Đau!

Thôi cố dành quên!

Một lao động quê Nghệ An lên một trang mạng tại Đức bày tỏ...phân vân: “Em sẽ qua Đức theo diện du học nghề ngành Điều dưỡng. Em đang học tiếng Đức. Sau khi thi đỗ B1 là xếp lịch lên đường ạ! Thấy nhiều người nói không nên đi khiến em hoang mang quá ạ!”, Hàng chục người vào bình luận: “Khuyến một câu chân thành, khỏi đi mất công, mất sức, tốn tiền” (Dung Nguyen), “Phải đi chuẩn trung tâm thì mới ổn

LỘ TRÌNH DU HỌC NGHỀ ĐỨC

bạn nhé! Coi chừng chứ gặp trung tâm với công ty lừa thì ôm nộ” (Phạm Huynh Sang), “Khéo khéo mất mấy trăm triệu qua làm ăn mà đây! Đây bạn trẻ Việt bên này không có việc làm. Học nghề không nổi nhưng giỏi nhậu nhẹt, chơi bóng cưỡi, đi bar... Rồi đành đi tàu lậu, tôi về tỉnh lẻ, hoang vắng tìm chỗ ngủ. Ở Berlin, cảnh sát nó lượn đầy đường. Không có giấy tờ mà gặp nó kiểm tra là nó bắt trả về nơi sản xuất phát một. Đừng qua đây làm phiền bố mẹ!” (Quốc Anh Trương)... Nghe người trong cuộc chia sẻ mà não lòng!

Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình là các địa phương có đông người đang ở Đức. Dù các dạng từ du học nghề, xuất cảng lao động sang một nước Đông Âu hoặc dưới dạng du lịch... trốn ở lại. Người cần cù, chịu khó học tập, làm ăn (có giấy tờ hợp pháp) nên trụ được. Họ sống tiện tặn dành dụm tiền gửi về nhà trả nợ, chuộc giấy tờ nhà đất cầm cố... Không ít gia đình có người thân ở Đức đã xây nhà to, mua xe mới. Có địa phương đến cả làng hầu hết nam, nữ thanh niên đều đi xuất cảng lao động! Do vậy rất nhiều người mơ ước bên đầu tư cho con em qua bên ấy. Hy vọng vài năm sau chắc chắn sẽ có tiền đồ (tiền và đồ)! Từng có người nói vui “Làng tôi ai mà chết thì chẳng có người khiêng!”.

Một học sinh của một

KHI LỰA CHỌN DU HỌC NGHỀ ĐỨC

 ĐƯỢC MIỄN 100% HỌC PHÍ TẠI ĐỨC Chính phủ Đức tài trợ 100% do thiếu hụt nguồn lao động	 ĐI HỌC CÓ LƯƠNG Trợ cấp khi đi học lên tới 30tr/tháng, đủ chi phí sinh hoạt - gia đình không phải chu cấp
 CAM KẾT VIỆC LÀM SAU TỐT NGHIỆP 100% có ngay việc làm tới 80tr/tháng, chưa tính làm thêm	 NHẬP QUỐC TỊCH ĐỨC SAU 5 NĂM Nhập quốc tịch Đức sau 3 năm đi học + 2 năm đi làm (song tịch)

Những ưu đãi khi du học học nghề Đức

trường THPT T. Nghệ An nói với phóng viên đài truyền hình: “Cháu thấy các anh chị khoá trước chọn thi đại học. Thi rồi học đại học bị áp lực, chật

vật đủ thứ... Cháu chọn du học nghề Đức bởi phù hợp với thực tế của mình và gia đình”. Năm 2024, nhu cầu du học nghề ở

Nghệ An tăng nhanh. Có trường từ 30% đến 50% học sinh, có lớp đến 70% học sinh, chọn du học nghề Đức, Nhật Bản và Australia. Một trường trung cấp nghề ở thị xã H, năm học 2022-2023 có 28% học sinh chọn du học nghề, năm học 2023-2024 tăng lên 35%. Một giáo viên kể, học sinh thi đại học chỉ có 25-30%, còn lại 60% sẽ định hướng cho các em du học nghề sang Đức. Không ít phụ huynh cả tin vào những lời ngon ngọt, truyền miệng từ một số người, bạn bè, trung tâm, công ty là sẽ được đi nhanh. Nộp hồ sơ kèm cả trăm triệu đồng. Nhanh đâu không thấy, gần 2 năm mòn mỏi đợi chờ. Thấy quanh mình, nhiều nhà cao tầng mọc lên, có người sắm cả xe hơi mà quỳnh! Rồi những lời hẹn dợt này chưa đi sẽ có đợt sau cứ bộp vào tai khối người. Đến chán nản, một mỗi nên “nạn nhân” lơ luôn! Thế là một số công ty cổ phần, trung tâm môi giới, tư vấn du học nghề cứ tiếp tục phát triển...hoạt động lừa. Công tác quản lý nhà nước trong lĩnh vực này dường như không quản nổi!

LKD

(ẢNH TRÊN MẠNG INTERNET)

Với mục tiêu và sứ mệnh tạo ra nguồn nhân lực Việt Nam tiêu chuẩn toàn cầu, [Logo] **CAM KẾT:**

- ✓ Thuộc tập đoàn [Logo], nền tảng 21 năm vững chắc, đáng tin cậy
- ✓ Đầu tư tối đa cho chất lượng đào tạo bằng B1 - học thật, thi thật, ứng dụng thật (NÓI KHÔNG VỚI HỌC TỬ, HỌC MẸO)
- ✓ Cam kết việc làm 100% cho Du học sinh và 100% việc làm sau tốt nghiệp
- ✓ Quy trình tài chính rõ ràng, minh bạch, chỉ chuyển tiền vào tài khoản của công ty [Logo] không chuyển tiền vào tài khoản bất kỳ [Logo] nhân nào
- ✓ Giữ liên lạc, đồng hành, hỗ trợ học viên và gia đình trong suốt quá trình tại Việt Nam và tại Đức (bảo hành trọn đời)

Cam kết của một công ty về hoạt động du học nghề Đức

BIỂN CÁT

Vàng khúc thu rơi

TRẦN ĐÌNH CƯỜNG

Ru em

Lời gió thầm thì

Một tà áo lụa

Ghì quanh chân người

Nắng nghiêng

Nghiêng xuống

Nửa vời

Động vào đâu

Thoáng môi cười

Bâng khuâng.

Bàn tay

Nắm vội ngại ngần

Có hương hoa nhẹ

Tan thắm trong tay

Vàng thu

Vương lá vàng bay

Áo người trắng quá

Như mây

Lưng trời.

Rồi ngày qua

Tháng năm trôi

Chỉ còn nỗi nhớ

Rã rời

Trong nhau

Nghe mùa

Trở gió xôn xao

Rơi trong hồn

Chút cơn đau

Ngậm ngùi.

BC

Đây là món ngon của người nhà quê, nếu nhà quê miền Bắc hoặc Bình Định, miền Trung, gần thành Đồ Bàn sẽ có món lươn sốt sấu, nếu các miền khác sẽ có món lươn sốt me. Và theo kinh nghiệm của tôi, món lươn sốt sấu ngào ngon hơn các món còn lại. Cách chế biến cũng khá dễ và nếu sốt me thì quá dễ, còn sốt sấu ngào phải có sấu ngào đường trước, hơi khó kiếm. Nhưng thời bây giờ, những thứ càng hiếm càng dễ có mặt nơi siêu thị.

Lươn

sốt sấu ngào

PHI KHANH

Nhớ thời làm ruộng tập thể, hồi đó tôi còn rất nhỏ, nhưng dấu ấn của thời đó là khó phai, buồn, nhưng lại có gì đó dung dị, gần gũi, nó khác xa bây giờ. Thời đó lúa không được mùa nhưng hạt lúa thơm, hạt gạo ngon, ngọt vì không dùng thuốc trừ sâu, không dùng phân bón hóa học, mỗi khi

lúa trổ bông thì cả cánh đồng thơm ngát mùi sữa lúa. Những anh chị lớn tuổi hơn tôi một chút thì đi bắt đằm (rạm, cua con) trong các hang đất, họ biết phân biệt đâu là hang cua, đâu là hang rắn, (thường thì miệng hang cua xù xì, miệng hang rắn trơn tru), câu cá. Chỉ cần thả lưới câu cho lọt vào giữa đám lúa trổ bông thì cách gì cũng

có được con rô bằng hai, ba ngón tay. Cá rô mùa lúa trổ bông là món cực ngon của người nghèo, vì lúc này thịt cá thơm lắm.

Riêng món lươn thì đặt ống trúm, chỉ cần một chỗ nào đó có bùn lâu ngày đọng lại như ao hồ, lòng mương thủy lợi hay vũng nước ven ruộng chẳng hạn, thì chỉ cần đặt ống trúm, bỏ một ít mồi nhử, sau một đêm,

cách chi cũng có vài con lươn vàng óng (vàng óng da lươn, thời đó người ta không ai ăn lươn đen, vì thấy nó dơ, sợ khí âm của nó, còn bây giờ thì lươn đen hay lươn vàng đều được nuôi và bán ngoài thị trường). Thường thì nấu cháo lươn, nhà nghèo hầu hết xem món cháo lươn là món tấm bổ tốt nhất cho trẻ con.

Làm thịt lươn, rút bỏ hết đường gân máu dọc theo xương sống con lươn, rửa sạch, luộc chín, lấy thịt và tào với dầu phi hành tỏi, các loại gia vị như tiêu, ớt, nước mắm, bột ngọt... thời đó bột ngọt được xem là hàng quý hiếm. Cũng nhờ các loại thực phẩm khác đều sạch, lành tính nên thêm chút bột ngọt lại thấy hay, khác với thực phẩm bây giờ, dù muốn hay không muốn thì vẫn có một chút ít hàm lượng gì đó dư thừa trong đó, cho dù có nuôi trông sạch nhất.

Một nắm đậu xanh, một nắm gạo, một nắm

nếp, vo sạch và đổ đầy nước vào nồi, nấu cháo, khi cháo sôi thì cho nhỏ lửa, vớt bọt, đợi cháo tuế (nhuyễn) thì cho lươn um vào, dùng vá khuấy đều, rắc thêm chút tiêu bột, hành ngò xắt nhỏ nữa thì coi như có nồi cháo lươn ngon, ấm bụng. Món cháo lươn lành tính, bổ dưỡng, nhưng lại ít gây ấn tượng như món lươn um sấu. Nhắc tới sấu, lại nói về sấu miền Bắc và sấu Bình Định.

Sấu miền Bắc thì dễ hiểu, vì đây là bản quán của cây sấu, ngay thành phố Hà Nội, đến nay vẫn còn hàng trăm cây sấu cổ thụ, có tuổi thọ cả vài trăm tuổi và cho trái sum suê. Thế còn sấu Bình Định, một vùng nắng nóng, nằm phía Nam miền Trung Việt Nam thì lấy đâu ra sấu?

Thưa rằng Bình Định có một rừng mai trắng và một rừng sấu do vua Quang Trung trồng (cũng có thể do quan lại dưới quyền của ông

trồng), rừng mai đã bị phá tan nát, riêng rừng sấu thì còn, vì loại cây này không thuộc nhóm danh mộc và cũng không bứng về nhà trồng được. Hằng năm, người ta thu hoạch trái về giảm đường làm sấu ngào. Đương nhiên sấu của Bình Định không ngon và hấp dẫn như sấu của Hà Nội.

Món lươn sốt sấu làm rất dễ, đầu tiên rửa thịt lươn cho sạch, cắt thành đoạn chừng 3, 4 phân, sau đó rửa qua giấm hoặc rượu và để ráo. Việc còn lại là phi một chảo dầu hành tím. Dầu ít thôi, chừng nửa chén (ăn cơm) cho một ký lươn, hành tím lột sạch vỏ, đập dập hoặc thái mỏng và chờ dầu tới thì bỏ vào phi cho chín tái, cho lươn vào chiên. Sắp đều lươn trên mặt chảo, đợi lươn hơi chín vàng (ruộm) mặt dưới thì lật mặt, đổi hướng, đợi chín đều. Sau đó cho một ít xì dầu vào, tiếp tục cho nước mắm và trở đều lươn cho xì dầu,

nước mắm ngấm vào, cho chừng hơn nửa chén sấu ngào đường vào, đảo đều lươn và dậy nắp chừng 2 phút, sau đó mở nắp, cho tiêu bột vào và đảo đều cho đến khi nước hỗn hợp (gồm nước sấu ngào, xì dầu, nước mắm, dầu ăn) trong chảo khô ráo, cho sánh và mùi thơm bay lên thì giảm lửa về mức tối thiểu, chừng 2 phút sau thì tắt bếp.

Món lươn sốt sấu ngào tuy đơn giản, cách làm hết sức dễ dàng nhưng kết quả thì vượt ngoài tưởng tượng. Quý vị thử làm món này, đây là món có thể ăn với cơm, ăn với cháo đậu đỏ, ăn với bánh mì, ăn với bánh tráng, thậm chí nhâm nhi để uống bia. Nếu có rau xà lách và dưa leo, quý vị cắt vài lát dưa leo, vài lá xà lách để ăn cùng lươn sốt sấu thì khó mà tìm món tuyệt hơn.

Kính chúc quý vị có một bữa lươn sốt sấu ngon, bổ, rẻ, tuyệt vời!

PK

✓ DỄ ĐỌC

✓ DỄ THẤY

✓ DỄ CẮT

✓ DỄ TÌM

RAO VẬT

TRÊN BÁO TRẺ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG

TIẾT KIỆM THỜI GIẠN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGÀY · [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://baotreonline.com)

‘Di sản văn hóa miền Nam là lửa, và sẽ mãi phát sáng!’ Đây là nhận định của nhà văn Nguyễn Viện khi được nhà báo Tuấn Khanh phỏng vấn về nền văn học Miền Nam trước 1975. Đúng như vậy. Văn học Miền Nam đã một thời rực rỡ. Và mãi mãi còn tỏa sáng. Ánh sáng của nó đã chiếu rọi tới Miền Bắc và được đón nhận. Đây xin mời đọc tới bài viết của Vương Trí Nhàn, một nhà văn Miền Bắc, để có một cái nhìn sinh động và cụ thể. **NGUYỄN & BẠN HỮU**

Văn học Sài Gòn đã đến với Hà Nội từ trước 1975

VƯƠNG TRÍ NHÀN

Hồi tôi còn học trung học phổ thông, tức là đầu những năm sáu mươi, trong sách giáo khoa văn học trích giảng, vẫn có những phần nhắc lại một cách sơ lược rằng ở các thành thị miền Nam có một nền văn học của mình dù rằng nhắc để phê phán.

Năm 1959, Chế Lan Viên có bài đọc *Hoa Đăng* của Vũ Hoàng Chương, bài viết kèm theo nhiều trích dẫn.

Trước đó, trên báo Văn nghệ, còn thấy in một lá thư, trong đó nhà văn Nguyễn Tuân thay mặt Hội văn nghệ mời các nhà văn miền Nam cùng dự Hội nghị các nhà văn Châu Á tổ chức ở Ấn Độ cuối năm 1956. Lá thư có cái giọng thực sự chân thành và trân trọng.

“Thân gửi các bạn nhà thơ nhà văn miền Nam. Chúng tôi lấy làm sung sướng chuyển vào các bạn lời mời của Ban trụ bị Hội nghị Hội

Văn nghệ Việt Nam trong khi cử 3 bạn nhà văn nhà thơ miền Bắc sang dự Hội nghị cũng rất thiết tha mong mỗi được gặp các bạn để trao đổi những kinh nghiệm sáng tác của chúng ta.”

Bước vào chiến tranh, những thông tin rộng rãi kiểu đó không còn nữa. Tuy nhiên, trong những năm ấy, nhiều tờ báo nhiều cuốn sách bên kia giới tuyến vẫn có mặt, sách báo ở Sài Gòn ở các thành thị miền Nam vẫn len lỏi trở đi trở lại trong câu chuyện của giới viết văn ở Hà Nội. Sự tiếp xúc xảy ra âm thầm lưa thưa lác đác, khi được khi chẳng, nhưng không bao giờ chấm dứt. Và khởi đi từ những năm chống Mỹ, nó sẽ có lúc bùng bật cuộn lên mạnh mẽ (mà cũng là xô bồ tung tóe, nhếch nhác hơn, đầy trắc trở hơn) trong những năm hậu chiến và kéo mãi đến ngày nay.

Tại sao những người viết văn năm ấy đang còn trẻ là bọn chúng tôi lại chú ý đến mảng văn học đó? Nếu có người hỏi như vậy, chính tôi cũng sẽ lúng túng và nói bừa rằng thích thì làm vậy. Rồi người ta có thể kể người này có biết gì đâu, chẳng qua học đòi; người kia lúc nào cũng kín kín hở hở khoe rằng mình đã đọc để làm dáng... Tất cả những cái đó có cả.

Thế nhưng ngồi nghĩ lại ở đây còn có một cái gì sâu xa hơn mà dần dần trong thời gian nó mới bộc lộ. Có thể, vâng, tôi lơ mơ cảm thấy không chừng những con người đó và những cuốn sách đó sở dĩ có sức thu hút với bọn tôi là vì những lẽ vừa xa xôi vừa thiết thực. Trong sự chồn vờn có có không không lẫn lộn, nó giống như một thách thức mà khi nghĩ tới, thúc đẩy chúng tôi làm tốt hơn công việc trước mắt. Bằng cách đưa ra những trang viết khác hẳn chúng tôi đang viết, nó gợi ý về những việc có thể làm, nhớ lấy rồi ra lúc khác sẽ làm. Ấy là không kể -- điều này thì chắc chắn chứ không còn nghi ngờ gì nữa --, nó mở ra cho chúng tôi một chân trời mới về kiến thức văn học và thúc đẩy những ham hố phiêu lưu. Đại loại đó là sự tò mò của tuổi trẻ hoặc cái khao khát được sờ vào những trái cấm. Mà tuổi trẻ bao giờ chẳng thế, trách chúng tôi thì trách cả nhân loại !

Hồi ấy trên Đài phát thanh Tiếng nói Việt Nam, có cả một chương trình dành cho người nghe ở các đô thị, nhất là văn nghệ sĩ Sài Gòn. Nhiều nhà văn tên tuổi như Tô Hoài, Xuân Diệu và các cây bút loại trí thức như Nguyễn Thành Long thường được mời viết

cho chương trình này.

Muốn người ta viết thì phải có cái cho người ta đọc. Tự nhiên là có nhu cầu phải tìm sách và có sự chuyên tay sách vở.

Trong bọn chúng tôi có anh Trúc Thông làm ở chương trình đô thị của đài. Gần như cả giới văn chương trẻ Hà Nội biết điều đó. Cứ nghĩ rằng nếu lần la tìm đến ngôi nhà 16 Hồng Phúc sẽ được ngó ngang vài số tạp chí từ trong kia mang ra, lòng đã run rẩy và có phải đi xa mấy để đọc cũng chẳng ai thấy ngại.

Mấy năm gần đây một vài anh thích nhắc đến thơ Thanh Tâm Tuyền. Nhưng chính hồi ấy, chúng tôi biết đến nhiều hơn là một Thanh Tâm Tuyền ở văn xuôi. Một lần nào đó đi họp với các cụ nhà văn tiền chiến một bạn trẻ của tôi chợt phát hiện ra Nguyễn Tuân với *Cát Lầy* của Thanh Tâm Tuyền. Vâng chính là nhà văn ấy, đang đọc cuốn sách ấy. Anh về

kháo với anh em chúng tôi. Tự nhiên là chúng tôi cũng bị lôi cuốn bảo nhau mò mẫm đi tìm.

Đến cả Nguyễn Khải cũng tìm. *Cát Lầy*, theo Nguyễn Khải, ăn ở sự ma quái của mình. Cũng như sau này Nguyễn Minh Châu nói rằng thích *Thần Thập Rùa* của Vũ Khắc Khoan vì ở đó có yếu tố tượng trưng. Cả hai nhà văn Hà Nội của tôi viết theo lối thực, nhưng ở chỗ riêng tư, các anh bao giờ cũng nhấn mạnh rằng một thứ văn xuôi thẳng hoa mới là điều đáng ao ước, và chúng tôi cũng học theo các anh mà nói vậy. Ai mà chẳng muốn khác đi một chút so với những gì mình đang có!

Sau Thanh Tâm Tuyền, thấy rõ lên trường hợp Nguyễn Thị Hoàng. Có lúc nghĩ lại thấy hình như truyện chẳng có gì, chỉ ăn ở cái lạ là mối tình của một cô giáo với một học trò, nó quá ư là công, là ngược với thói quen đạo đức còn

nặng chất phong kiến của dân Hà thành. Nhưng nên nhớ hồi ấy, cả Thơ mới và tiểu thuyết Tự lực văn đoàn cũng không ai được đọc. Thì cái chất mùi mẫn kia lại đậm có sức quyến rũ. Và trong sự chăm chú đọc, người ta nhận ra ở nó cả những yếu tố còn lơ mờ, nhưng đã có ở chính mình.

Sở tay tôi còn ghi nhiều cuộc trò chuyện với Nguyễn Minh Châu, trong đó có những nhận xét của anh Châu về *Vòng Tay Học Trò*. Về nghệ thuật, anh Châu bảo văn chương nó viết nhuyễn thật. Không phải là uốn éo đầu mà với nội dung ấy thì phải viết kiểu ấy, nó mới nói hết được cái phức tạp của con người bây giờ (xem Trò chuyện với Nguyễn Minh Châu, tạp chí nhà văn số 4-2008). Ai đó nghĩ Nguyễn Minh Châu chuyên viết chiến tranh sao lại có thời giờ lưu ý phần nhân bản trong trang viết. Nhưng đúng anh Châu là thế, nên anh mới cắt nghĩa *Vòng Tay Học Trò* theo kiểu liên hệ *Vòng Tay Học Trò* với *Dấu Chân Người Lính* của mình. Có một đoạn, Nguyễn Thị Hoàng tả cô Trâm này với tay Minh ra gieo đỗ, nói về sức sống trong lòng đất. Tôi thấy mình cũng gặp nó ở chỗ ấy, trong một đoạn tôi viết Xiêm đi lấy thóc và tự hỏi tại sao không lấy gạo mà lại lấy thóc?....

Vậy là việc đọc *Vòng Tay Học Trò* với Nguyễn Minh Châu, là một hành động nghề nghiệp nghiêm chỉnh. Anh ngầm bảo rằng những tác phẩm của phía bên kia kích thích anh, như một lời mời gọi thú vị: đọc những tay này, tự nhiên mình dậy lên một thứ thâm thù: Mình cũng phải viết được cái gì để làm cho nó khiếp về mình mới được.

Cũng không nhớ hết là nguồn ở đâu ra chỉ biết là những cái tên như Nguyễn Thị Hoàng và

Nguyễn Thị Thụy Vũ, Mai Thảo và Duyên Anh, Doãn Quốc Sỹ và Thế Uyên đã đến với chúng tôi rất sớm. Sau này đọc lại thấy sự hiểu biết của mình cũng lỗ lổ chả bao nhiêu, nhưng lại chả cái gì là không thấp thoáng có mặt. Và có cả những cái tên những quyển sách mà có thể số đông chẳng có mấy ý nghĩa, nhưng với một số người nào đó lại có duyên nợ riêng.

Thật là trở trêu, nhưng quả thật với tư cách một người mới làm quen với văn, cái mà tôi nhớ hơn cả từ văn chương Sài Gòn năm ấy lại là những tác phẩm viết về thân phận của người cầm bút. Lần ấy, đọc *Một Ngày Làm Việc* của Chiêu Hoàng truyện ngắn của Trùng Dương Nguyễn Thị Thái, (in trên bán nguyệt san Văn 4-1973) tôi chỉ nghĩ người đàn bà viết văn ở đây sao gần mình. Cũng đau đớn mà làm nghề, vừa viết để thỏa mãn cái tôi muốn tự khẳng định, lại vừa lo kiếm sống. Những vui buồn ngổn ngang lấp đầy cuộc sống hàng ngày sao mà cũng na ná như tâm trạng của chúng tôi.

Một lần khác, tôi tìm thấy hình ảnh của chính mình trong bóng dáng những người viết văn miền Nam, đó là một đoạn văn của Mai Thảo viết về Vũ Khắc Khoan, in trên tạp chí Văn đề, 1969

“Vũ Khắc Khoan. Một mái tóc đã chiều của một tâm hồn còn sớm. Những buổi chiều Sài Gòn buồn bã. Những buổi chiều Đà Lạt mù sương. Mỗi ngày qua thêm một sợi bạc. Âm thầm đe dọa, lặng lẽ tràn đầy. Ly rượu nửa khuya là ly thứ mấy. Quạnh hơi thu lau lách đầu hiu. Muốn một thời đại hoàng kim. Thêm một tấm lòng bè bạn. Mỗi cơn say là một cảm khái ngà ngà. Vũ Khắc Khoan của một tự hỏi, tự hoài nghi và tự băng

khuâng lăm lăm về cái bình sinh mà mình chưa đạt. Ta đã dùng chi đời ta chưa?”

“Ai đã dùng chi đời ta chưa? Ngó ra cái chung, cái đại cuộc cái toàn thể, nhìn trở vào cái riêng tây, rừng ấy mung lung, núi ấy chập chờn, nghe từng phiến đá tâm linh rụng dần những giấc mơ không thành tựu. Và tôi, một trong ít những người bạn của Vũ Khắc Khoan, tôi muốn nhìn ngắm anh như một cần thiết. Trong cuộc sống hàng ngày thôi, có rất nhiều những giờ phút buồn bã của chúng tôi có Vũ, người ta nhớ thêm được những điều đáng quên, và cuộc đời xem được là nhẹ hơn hoặc coi được là nặng hơn cái trọng lượng tâm thường và phi lý của nó.”

Ngày 5-5-1975, vào Sài Gòn, sau khi đi thăm hiệu sách Khai Trí, tôi nhờ một sinh viên dẫn đến tòa soạn Bách Khoa, gặp Lê Ngộ Châu rồi nhờ ông Châu nhắn gặp Nguyễn Mộng Giác. Có mấy lý do thứ nhất theo tôi đọc được, anh Giác cũng là dân cũng học qua sư phạm như tôi và cách viết cũng nhiều chất trường ốc; và thứ hai, Giác năm ấy so với những Vũ Hạnh, Võ Phiến cũng là cánh trẻ. Qua Giác, tôi làm quen với Hoàng Ngọc Tuấn và có lần đến thăm cả Nguyễn Hiến Lê. Cái chính là chúng tôi cảm thấy cùng thân phận. Tôi hay nói với Nguyễn Mộng Giác: Chúng tôi mà ở trong ấy, thì cũng thành các anh. Mà các anh ở đây cũng thành chúng tôi. Hoàn cảnh quyết định hết!

Không riêng gì tôi! Nghiêm chỉnh và sâu sắc, những kỷ niệm loại này, hẳn có ở nhiều bạn khác. Và cả những kỷ niệm về hiểu lầm nhau, nghi sai về nhau, đánh đòn hội chợ chuyện này, thù sâu oán nặng chuyện kia, thật cũng là cái

phù vân nhảm nhí của cuộc sống đầu mà chẳng có. Tình trạng rón vào từng cục chẳng ai chịu ai là phổ biến của làng văn Việt Nam, cả giữa các nhà văn trong ấy, lẫn chúng tôi ngoài này. Thì trách nhau mãi sao tiện.

Nhưng thôi, hãy kể ít chuyện cũ đã. Khoảng 1971-73 gì đó, có lần anh Nguyễn Thành Long khoe với tôi là nhân muốn trò chuyện với Thế Uyên, phải lặn lội về tận làng Bằng ở Hà Đông lấy tài liệu để viết một bài về Thạch Lam. Đoạn cuối truyện ngắn *Cô Hàng Xén* có câu Tâm dần bước. Cái vòng đen của rặng tre làng Bằng bỗng vụt hiện ra trước mặt, tối tăm và dày đặc.

Hè 1972, có mặt ở Quảng Trị lúc thành phố chưa bị ném bom hủy diệt tôi mang về nhiều bài báo xé ra từ các số bán nguyệt san Văn, trong đó có bài Tự Truyện Viết Sớm của E.Evtouchenko. Chính là hồi đó, loại tài liệu này cũng là của hiếm. Sẵn bản dịch của Vũ Đình Lưu, các bạn như Lưu Quang Vũ, Nghiêm Đa Văn, Lâm Quang Ngọc, chuyền tay nhau để đọc.

Tôi kể lại hai chuyện này để thấy sự chia sẻ của chúng tôi với văn học đô thị miền Nam còn là ở hai điểm. Thứ nhất sự chi chút gia tài văn học quá khứ. Không có các anh trong ấy bao năm gìn giữ, Hàn Mặc Tử chẳng hạn, rồi Nguyễn Bính, Vũ Hoàng Chương không thể trọn vẹn như ngày nay. Thứ hai, sự tiếp nhận văn học nước ngoài từ các lý thuyết văn học tới các tác giả cụ thể. Các tạp chí ở Sài Gòn đã làm công việc này một cách tự nhiên và cuộc hội nhập với thế giới mà các bạn trẻ đầu thế kỷ XXI này đang làm là tiếp tục đi theo cái mạch đó.

VTN

*NGUỒN: VĂN NGHỆ - 20/06/2008 - VANCHUONGVIET.ORG

Chuyện ít người biết về **Nguyễn Tất Nhiên** (1952- 1992)

Nguyễn Tất Nhiên, nhà thơ có tài nhưng bạc mệnh. Ông mất ở tuổi 40, cái tuổi đủ độ chín về sự nghiệp thi ca vào một mùa Thu ở Garden Grove, California, Hoa Kỳ. Ngày 03/8/2024 là đúng 32 năm ngày mất của ông. Nguyễn Tất Nhiên sinh ngày 30/05/1952 tại Biên Hòa, năm 1966, lúc mới 14 tuổi ông đã tập hợp một số bạn bè yêu thơ văn thành lập Thi Văn Đoàn và xuất bản tập thơ “Nàng thơ trong mắt”, in chung cùng người bạn tên Đinh Thiên Phương ở Biên Hòa, tiếp theo năm 1968, cùng bút đoàn “Tiếng tâm tình” in tập thơ “Dấu mưa qua Đất” với bút danh là Hoài Thi Yên Thi. Một bút danh mà bạn bè thuở ấy của Nguyễn Tất Nhiên gọi là “sến”?

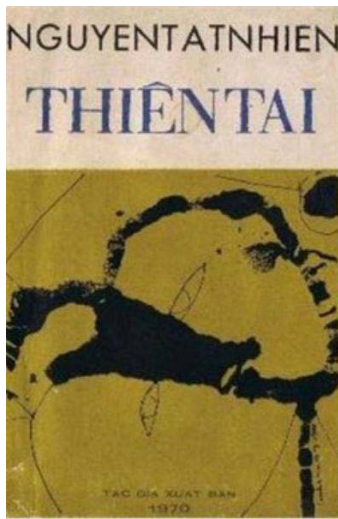

TRẦN HOÀNG VY
KATY, TX

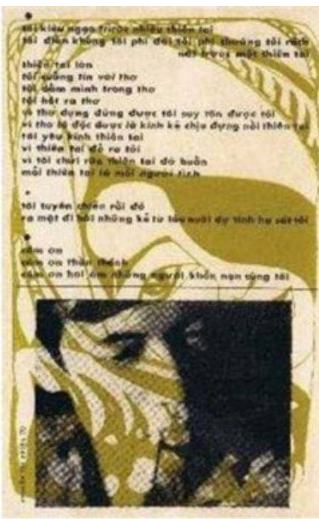
Nguyễn Tất Nhiên tên thật là Nguyễn Hoàng Hải, học Trung học tại trường Ngô Quyền, ngôi trường nổi tiếng lúc bấy giờ ở Biên Hòa từ năm 1963- 1970. Điều ít người biết, là trước Nguyễn Tất Nhiên 2 năm, cũng có một học sinh tên Nguyễn Thái Hải cũng rất đam mê văn chương, là cộng tác viên đặc lực của nhóm Văn chương Tuổi Hoa do Linh mục Chân Tín và nhà văn Trường Sơn, chủ trương phụ trách ở Sài Gòn, và cũng đã in tác phẩm từ thời còn học ở Ngô Quyền. Nguyễn Thái Hải chuyên viết cho thiếu nhi, còn có bút danh khác là Khôi Vũ, người đã đạt giải thưởng

Hội Nhà Văn VN năm 1990 với tiểu thuyết “Lời nguyên 200 năm”, hiện vẫn còn sinh sống và viết tại Biên Hòa.

Giải thích về bút danh Nguyễn Tất Nhiên, nhà thơ Phạm Chu Sa, bạn thân của Nguyễn Tất Nhiên cho biết: “Khoảng năm 1969, tại quán cà phê La Pagode (Cái chùa) ở đường Tự Do, Sài

Tác phẩm NTN Thiên Tai

Gòn, Nguyễn Tất Nhiên lần đầu gặp nhà thơ Du Tử Lê, trong câu chuyện, Nhiên hỏi Du Tử Lê : Cái bút hiệu Hoài Thi Yên Thi của em bạn bè nói... hơi sến phải không anh?- Du Tử Lê trả lời: Tất nhiên! Rồi cười hỏi: Em họ Nguyễn phải không? Thế thì lấy Nguyễn Tất Nhiên đi! Và cái bút danh Nguyễn Tất Nhiên được khai sinh từ đấy!

Song tháng 1 năm 2010, trong một bài viết tựa đề “ Trả lời bài viết của Du Tử Lê” đăng trên “Diễn đàn Người Việt” (USA) của Nguyễn Thị Minh Thủy, là vợ cũ nhà thơ Nguyễn Tất Nhiên, cho rằng bút danh Nguyễn Tất Nhiên là do bạn bè ông đặt từ trước đó chứ không phải do nhà thơ Du Tử Lê đặt cho?

Tập thơ đầu tiên, Nguyễn Tất Nhiên in một mình là tập “Thiên tai”, xuất bản năm 1970 là tập thơ được họa sĩ Đinh Cường vẽ bìa, Linh mục Lê Hoàng Yến, giám đốc trường Trung học Khiết Tâm, Biên Hòa tài trợ. Tập thơ chỉ gồm có 16 bài thơ, tất cả theo thể thơ tự do, bài ngắn nhất có 4 câu và bài dài trên 30 câu, năm ấy (1970), Nguyễn Tất Nhiên đang học lớp 12B trường Ngô Quyền. Và theo ông, tập thơ làm vì

một tình yêu đầu tiên với một cô bạn gái chung lớp tên là Bùi Thị Duyên (cô Duyên chỉ coi Nguyễn Tất Nhiên như một người bạn và đã lấy chồng sau đó, hiện nay còn sống tại Hoa Kỳ).

Giải thích tựa đề tập thơ “Thiên tai”, trong trả lời tuần báo Tuổi Ngọc phỏng vấn ông trong số báo 141, phát hành ngày 05/ 8/ 1974. Nguyễn Tất Nhiên cho biết: Nhiên quan niệm Tình yêu là... thiên tai, nên chọn tựa đề này! Một trùng hợp ngẫu nhiên là năm ấy miền Trung xảy ra bão lũ ... Một “Thiên tai” làm kinh động lòng người!

Có lẽ vậy chẳng mà bài thơ đầu tiên được phổ nhạc của Nguyễn Tất Nhiên là bài thơ “Linh mục” do nhạc sĩ Du ca nổi tiếng Nguyễn Đức Quang phổ nhạc, đã làm “kinh động” nhiều người với ca từ “ *Vì tôi là linh mục, không mặc chiếc áo dòng. Nên suốt đời hiu quạnh, nên suốt đời lang thang...*”. Và tiếp theo là nhạc sĩ Phạm Duy phổ nhạc với những bài thơ “Thà như giọt mưa”, “Em hiền như Ma soeur”, “ Cô Bắc kỳ nho nhỏ”... đã trở thành một hiện tượng và được rất nhiều người ưa thích vào thời ấy, nhất là giới học sinh, sinh viên với tâm trạng “ *Ta hồng tú tài, ta đợi ngày đi... đau lòng ta muốn khóc... Thà như giọt mưa, vỡ*

HAI NĂM TÌNH LẶN ĐẠN

Thơ NG. TẤT NHIÊN Phạm Duy phổ nhạc

trên tượng đá. Có còn hơn không? Có còn hơn không?”

Ca khúc “Thà như giọt mưa”, vốn Phạm Duy phổ nhạc từ bài thơ “Khúc tình buồn”, song trong “Khúc tình buồn” không có nói về “ngang qua trường Luật, thi hỏng Tú tài, hay người con gái tên Duyên”. Đặc biệt là ca từ “*Khiến người tên Duyên, đau khổ muôn niên...*” mang tính chất “oán hờn, nguyên rủa” người con gái làm Nguyễn Tất Nhiên đau khổ, thất tình! Mà một số bạn trẻ cho rằng nhà thơ “ích kỷ, cay nghiệt và hẹp hòi”? Thật ra, những hình ảnh “trường Luật, thi hỏng Tú tài, tên Duyên” là Phạm Duy lấy ý từ một bài thơ khác của Nguyễn Tất Nhiên là “Duyên của tình ta con gái Bắc” (mà Phạm Duy nói là theo lời kể của Nhiên!), và ca từ kết thúc ca khúc “*Khiến người tên Duyên, đau khổ muôn niên*” là do Phạm Duy đặt ra, thêm “sức mạnh...” cho bài hát! Và ca khúc theo như dự đoán của Phạm Duy đã trở thành một “Top Hit”, đưa tên tuổi của Nguyễn Tất Nhiên trở thành “hiện tượng” của thời bấy giờ.

Cũng theo trả lời của Nguyễn Tất Nhiên với tuần báo Tuổi Ngọc, vấn đề về cuộc đời mình là: Học Luật (Đại học Luật khoa), cô đơn, túng thiếu, lang thang, khổ tâm... Thực ra, gia đình ba mẹ của Nguyễn Tất Nhiên cũng thuộc hàng khá giả ở Biên Hòa, nhà có tiệm may lớn, song bản tính Nhiên

ưa mơ mộng, thích lang thang, có lúc lãnh đãng, nên bạn bè hay gọi đùa là “Hải khùng” và số phận đã ám ảnh đeo đuổi Thi sĩ mãi đến khi sang Pháp, rồi sang Mỹ, có vợ và 2 con, sau đó ly dị rồi sống lang thang trên một chiếc xe hơi đã cũ. Cuối cùng nhà thơ đã tự kết thúc cuộc đời mình trong chiếc xe- ngôi nhà ấy. Hiện mộ ông ở trong “Khu vườn Vĩnh cửu”, thuộc nghĩa trang Westminster, tiểu bang California, Hoa Kỳ, trên bia mộ khắc đoạn trích của bài thơ “Giữa trần gian tuyệt vọng” giống như một lời nguyên của định mệnh:

“ta phải khổ cho đời ta chết trẻ

phải ê chề cho tóc bạc với thời gian

phải đau theo từng hớp rượu tàn

phải khép mắt sớm hơn giờ thiên định!

(vì Thượng Đế từ lâu kiêu hãnh

cầm trong tay sinh tử muôn loài

tình ta vừa gánh nặng thấu xương vai

thì em hỡi, ngai trời ta đạp xuống!”

(Giữa Trần gian
tuyệt vọng, 1972).

Theo trang Web “Người nổi tiếng”, nhà thơ Nguyễn Tất Nhiên được xếp thứ 69,979 về những người nổi tiếng trên thế giới và thứ 631 trong danh sách nhà thơ nổi tiếng.

Khúc Tình Buồn

1.

*người từ trăm năm
về qua sông rộng
ta ngoắc mồn tay
trùng trùng gió lộng
(thà như giọt mưa
vỡ trên tượng đá
thà như giọt mưa
khô trên tượng đá
có còn hơn không
mưa ôm tượng đá)
người từ trăm năm
về khơi tình động
ta chạy vòng vòng
ta chạy mồn chân
nào hay đời cạn
(thà như giọt mưa
vỡ trên tượng đá
thà như giọt mưa
khô trên tượng đá
có còn hơn không
mưa ôm tượng đá)
người từ trăm năm
về như dao nhọn
ngọt ngào vết đâm
ta chết âm thầm
máu chưa kịp đỏ
(thà như giọt mưa
vỡ trên tượng đá
thà như giọt mưa
khô trên tượng đá
có còn hơn không
mưa ôm tượng đá)*

2

*thà như giọt mưa
gieo xuống mặt người
vỡ tan vỡ tan
nào ta ân hận
bởi còn kịp nghe
nhịp run vội vội
trên ngọn lông măng
(người từ trăm năm
vì ta phải khổ)*

1970

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Phạm Duy phổ nhạc thành bài hát Thà như giọt mưa.

THV

Yakopo

NGUYỄN MẠNH TUÂN phóng tác

Ngày nào Dắc cũng thức dậy thực sớm, đi thăm bẫy. Anh là tay thợ săn chuyên nghiệp nên chẳng mấy bữa không có chồn, sói hay ít ra vài chú cầy hương đem về. Thường thường Dắc đặt mười chiếc bẫy cầy trong rừng, trên lối mòn có dấu chân thú để bắt thú cầy bông lau, lông xám nâu giữa mùa hè, nhưng vào tiết đông, bộ lông xám biến thành trắng toát, bán rất được giá.

Những bẫy lớn, có hàm thép với lò xo được đặt ngoài cánh đồng hay giữa ngách núi: đó là loại bẫy dành cho chó sói, cáo xanh hay chồn mướp.

Dắc bước chân dưới vòm lá đậm hơi sương, khẩu súng sẵn lắc lư trên vai theo nhịp chân.

Bỗng anh buột miệng sùng sốt:

- Cha!... Kỳ há!

Chiếc bẫy đầu tiên anh đặt đây bữa qua nay biến đâu mất!... Hãy còn vết máu trên lớp cỏ ướt, lẫn với dấu chân người: như vậy là tên kẻ trộm lấy cả bẫy lẫn con thú săn được!... To gan thực!

Dắc nạp đạn vào súng, mặt nóng bừng ... Con giận làm đôi mắt anh như tóe lửa ... Nhưng biết ngờ ai đây?...

Đi chừng một đoạn đường nữa, anh tới chỗ có chiếc bẫy thứ hai: chiếc này cũng biến đâu mất!... Rồi anh cũng chẳng thấy dấu vết chiếc bẫy thứ ba, thứ tư đâu...

Sự việc xảy ra đột ngột quá, Dắc bàng hoàng như trong giấc mơ: anh quen mặt hầu hết thợ săn trong vùng, họ đều là những người làm ăn lương thiện xưa nay!... Chắc chắn là một nhóm nào khác đây!

Dắc thâm tính:

- Ít ra cũng phải 3, 4 người mới đủ sức tháo, gỡ rồi mang đi hàng chục bẫy của mình...

Mà từ trước tới giờ, một chuyện táo bạo như vậy chưa hề xảy ra trong vùng ... Dắc theo dấu chân trên lối

mòn, tới khoảng rừng thưa có dòng suối bằng ngang. Ngay dưới khóm bạch dương, còn vài bếp than mới tắt, dăm mẩu xương thú ngổn ngang. Dắc gật gù:

- Thì ra có nhóm da đỏ cắm trại ở đây, đêm qua!... Có thể chứ!

Chẳng bao giờ Dắc chịu được nếp sống lang thang của những bộ lạc da đỏ này: chúng tham lam kỳ lạ, gặp ngựa trộm ngựa, gặp bò trộm bò ... Chắc chúng chẳng tha những bẫy của Dắc!

Nhưng Dắc cũng không có cách nào đuổi kịp chúng được nữa... Chúng nhỏ trại ngay từ lúc trời còn trắng.

--oOo--

Người thợ săn thở dài sườn sượt:

- Thế là mất toi 20 chiếc bẫy ... Lại mất cả tháng trời dành dụm sắm bẫy mới ...

Dắc rẽ tới chỗ đặt chiếc bẫy chót: thứ bẫy này chẳng da đỏ, da đen nào đánh cắp nổi... Đó là một hố sâu chừng 3 thước, vuông vức, trên phủ cành cây khô để bẫy thú nai sừng dê kéo đi hàng đàn vào đầu mùa Đông.

Lần này nụ cười thoáng nở làm Dắc tươi tỉnh đôi chút: có dấu vết thú rừng sa bẫy, lớp cành khô vệt ra làm thành lỗ thủng tròn vo:

- Chắc con gì đó... Không phải nai!

Dắc nghĩ vậy, vì nếu là nai thì đã nghe vũng vầy rung chuyển mặt đất lên rồi!... Dắc khum tay che ánh nắng nhìn xuống hố, anh sững sờ tới lặng người: dưới hố chẳng có nai, có gấu gì hết, chỉ có một thằng bé chừng 3 tuổi, nằm thiêm thiếp... Hình như nó ngất lịm thì phải... Dắc tháo vội sợi thừng bên sườn, buộc vào gốc cây gần đó... Anh tụt xuống hố nhanh như chớp... Đứa bé không mang thương tích gì, nó chỉ lịm đi vì sợ hãi. Lên tới mặt đất, nó tỉnh ngay, nức nở khóc ...

Dắc ngắm nghía thằng nhỏ bụ bẫm, có nước da màu nâu đỏ, cặp mắt đen lầy hơi xéch, thâm nhũ:

- Đúng dân da đỏ ... Chắc nó thuộc bộ lạc vừa cắm trại trong rừng đêm qua đây thôi ...

Qua phút ngỡ ngàng đầu tiên, đứa bé dạn dĩ ngay. Nó chưa nói sõi, chỉ luôn miệng lấp bắp:

- Oyakopo!... Oyakopo!...

Dắc phì cười:

- Được rồi... Tao đặt tên mày là

Kopo, có sao đâu! Từ đó, Dắc có thêm thằng con nuôi.

--oOo--

Năm tháng qua ... Kopo lớn như thổi. Nó được Dắc dìu dắt từng chút trong nghề. Mới 15 mà nó vạm vỡ như người lớn, và từng trải như bát cứ một tay săn thú lành nghề nào.

Bữa đó, Kopo về sớm, nổi lửa nấu cơm rồi ngồi chờ cha. Vào mùa này, tuyết phủ trắng cánh rừng thông, và cũng là mùa săn thích thú nhất. Từng đàn cây mới thay lông, mịn màng như thứ lụa nõn nà, cứ khoảng trăng lên là rời hang; lũ

cáo lông biếc màu cánh chả khôn ngoan hơn, nhưng cũng chui vào bẫy dễ dàng vì hiếm môi ... Rồi chồn sắc ô, sắc lửa, rồi mèo rừng, thậm chí tới sói trắng là thứ có bộ da được giá nhất, đôi khi cũng nằm gọn trong bẫy... Kopo vẫn tự phụ về tài đặt bẫy của cha nuôi ... Nhưng mỗi lúc nó một thấy sốt ruột hơn: Chẳng bao giờ Dắc về trễ như vậy!

- Chắc có chuyện gì xảy ra đây!

Thằng bé nuốt vội mấy miếng thịt nướng lót lòng, thẳng xe trượt tuyết, hăm hở đi tìm cha. Nó thuộc lòng cánh rừng Dắc đặt bẫy mà!

Trời rét như cắt... Tuyết phơi phơi như bông nõn.

Chiếc xe lao nhanh trên lối mòn quen thuộc ... Bỗng Kopo lạnh toát người: nó vừa nhận ra chiếc xe của Dắc nằm nghiêng bên đường, tro troi có chiếc xe tuyết bám trắng... Đàn chó biến đâu mất, da thú cũng chẳng còn một mảnh. Rõ ràng là bị cướp ... Loáng thoáng vài vết máu trên tuyết chỉ chít dấu giày da đỏ: như vậy là người thợ săn đã chống cự với bọn cướp, rồi bị bắt luôn... Chắc vậy!

Thằng bé tìm ra ngay vết xe của bọn cướp, chúng xuôi về Nam... Miền Nam mệnh mông, xa lạ với những bộ lạc da đỏ dữ dằn như thú rừng ... Nhưng chẳng có gì cản nổi Kopo, nó vung chiếc roi bằng gân nai, quất ngang đầu lũ chó, làm thành thứ tiếng khô khan nổ ròn như tiếng pháo ... 8 con chó gồ lưng lôi chiếc xe băng băng...

Trên nền trời xám màu chì, vầng trăng mờ nhạt chệch dần về phía Tây. Gió buốt như cứa vào da thịt... Kopo ghì chặt lấy ngọn roi, mắt đăm đăm nhìn vết đoàn xe đi trước còn lơ mờ dưới lớp tuyết đang rơi... Nó buồn ngủ rã rời, nhưng nó biết: chỉ chớp mắt đôi chút trong lúc tuyết rơi mau này, nó sẽ chẳng hy vọng gì tìm thấy người cha thân yêu nữa ... Sáng mai đây khi cánh rừng được trải tấm thảm trắng tinh, mới mẻ, tinh khiết ... Mọi dấu vết sẽ sạch bằng!

Tảng sáng nó mới tới chỗ nhóm da đỏ; mười chiếc lều da đang được cuộn lại: họ sửa soạn nhỏ trại.

Kopo xông thẳng vào giữa đám người lạ mặt, tay giơ cao khẩu súng săn:

- Người thợ săn da trắng đâu?... Phải thả ra ngay!

Nhưng cả chục cánh tay lực lưỡng đã ghì chặt lấy nó, khẩu súng bị

tước gọn ... Tha hồ cho thằng bé vùng vẫy, dấm dấm, chỉ trong vài giây, nó bị trói như đòn bánh tét ngày tết, và được dẫn tới trước mặt người tù trưởng có bộ mặt dầm dủm, như trái táo phơi khô, đang thản nhiên ngồi hút thuốc với chiếc tẩu thực dài, làm bằng ống xương nai.

Kopo giậm chân một cách hằn học:

- Cha tôi đâu? Thả cha tôi ra!... Các người muốn gì tôi cũng chịu... Súng đạn?... Hay da thú?... Nói đi!

Trong lúc giận dữ, chiếc mũ của Kopo rớt xuống đất. Người tù trưởng nãy giờ ngồi yên như pho tượng chợt đứng phắt dậy ... Gã ngắm nghía vết chàm xăm trên trán thằng bé rồi kêu lên:

- Trời! Con tôi!...

Phải một lát sau gã mới cất tiếng được:

- Con!... Cha mất con từ 15 năm nay... Dấu chàm là hình vật tổ của dòng họ nhà ta, do chính tay cha xăm trên trán con, khi mới lọt lòng ... Con là Yakopo, con của cha!... Không thể sai được!

Thằng bé được cởi trói ngay ... Nổi xúc động ban đầu vừa nguôi, nó vội hỏi:

- Ông Dắc ... Cha nuôi con ... Tại sao bộ lạc lại bắt ông?

- Ông ta bị thương ... Nhưng đó là người thợ săn không thực thà ... Y lấy bấy của ta ...

Kopo lắc đầu:

- Không đời nào!

Người tù trưởng cười nhạt:

- Y bị bắt quả tang đang gõ bẫy... Y còn cả gan nhận là bẫy y mất trước đây...

Kopo được dẫn tới chỗ cha nuôi ... Đứa bé ôm lấy Dắc, khóc nức nở. May mắn cho 2 cha con, vì đến bây giờ, nhóm da đỏ mới chịu nghe

người thợ săn thuật lại chuyện xưa....

--oOo--

Ngày đó cũng bộ lạc này hạ trại trong cánh rừng quen thuộc của Dắc. 3 người da đỏ gian tham đã lấy trộm một số bẫy thú mà người tù trưởng không hay ... Cũng trong đêm đó, Yakopo mới lần lần biết đi, lần mò ra ngoài rồi sa hố, mất tích ... Mãi đến nay, 15 năm sau, Dắc mới có dịp nhận ra một chiếc bẫy bị mất ngày nào ... Nhưng khi người thợ săn chỉ vào tên mình khắc trên thân bẫy để đòi lại, thì chẳng ai chịu trả, và cuộc xô xát xảy ra.

Dắc ngã xuống ... Người tù trưởng không nỡ bỏ Dắc chết rét nên cho đem về trại. Cũng nhờ đó cha con Yakopo gặp nhau.

--oOo--

Viên tù trưởng ân hận lắm, hết lời tạ tội với Dắc, hoàn lại đủ số bẫy và đền thêm vài chục tấm da thú đẹp nhất.

Ông ta quay lại Kopo, ngậm ngùi:

- Con nhờ người thợ săn da trắng mới sống tới ngày nay... Bây giờ ông ta còn yếu, con phải săn sóc ông. Mùa hạ tới, bộ lạc sẽ trở lại cánh rừng này, lúc đó con sẽ quyết định... Cha có tuổi rồi, bộ lạc cần người cầm đầu ... Người đó không ngoài ai khác là con ... Con có đủ đức tính gan dạ, hiếu thảo ...

Người thợ săn chợt cảm thấy mình già nua hẳn đi ... Từ bao lâu nay, ông ta coi đứa bé như con ruột mình rồi! Nhưng biết sao!... Kopo nắm lấy tay cha nuôi, ánh mắt, nụ cười của nó như thâm nói với Dắc:

- Cha con ta còn sống bên nhau trong suốt mùa Đông kia mà!... Chuyện sau này, vội gì...

NMT phóng tác (THEO S. THOMAS)

Trần Vũ đánh máy lại tháng 2-2024 từ tuyển tập 15 Truyện Mạo Hiểm của Nxb Sống Mới in tại Sài Gòn trước 75.

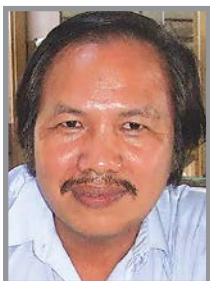

Dây chuyền sản xuất của một hãng bia trong nước

Bia... “thất thủ”

Theo Kirin Holdings (một công ty bia và đồ uống của Nhật Bản), năm 2020 Việt Nam xếp thứ 9 thế giới về tiêu thụ bia rượu với hơn 4 tỷ lít, chiếm 2.2% toàn cầu, đứng thứ 2 Đông Nam Á, thứ 3 Châu Á về mức tiêu thụ rượu bia. Tuy nhiên hiện nay với tình trạng người tiêu dùng ngần ngại sử dụng bia rượu do tác động từ “chính sách zero độ cồn” (có hiệu lực từ 1-1-2025) đã và đang làm sụt giảm doanh thu của các công ty bia rượu!

NGUYỄN SINH (bài và hình)
SÀI GÒN - VN

Doanh số lao dốc

Theo thống kê của Công ty Chứng khoán Bảo Việt, sự sụt giảm liên tục khiến doanh thu năm 2023 của các công ty ngành bia nổi riêng và bia - rượu nói chung đã giảm xuống dưới 45,000 tỷ VNĐ (từ mức trên 55,000 tỷ VNĐ năm 2022). Lợi

nhuận sau thuế còn lao dốc mạnh hơn với tốc độ giảm hơn 23%, chỉ còn 5,100 tỷ VNĐ. Đáng chú ý, một trong những đơn vị sụt giảm nhiều nhất là Tổng Công ty Bia - Rượu Sài Gòn (Sabeco), khi doanh thu giảm từ 35.2 nghìn tỷ VNĐ năm 2022 xuống còn 30.7 nghìn tỷ VNĐ năm 2023. Tương tự, Tổng

Công ty Bia - Rượu Hà Nội (Habeco) chỉ đạt doanh thu 7,757 tỷ VNĐ và lợi nhuận sau thuế 356 tỷ VNĐ năm 2023, giảm lần lượt 8% và 30% so cùng kỳ năm 2022. Cũng theo ước tính của Bảo Việt, doanh thu của Heineken VN trong 6 tháng đầu năm 2024 sụt giảm chừng 12%.

Nhìn nhận về tổng quan,

ông Việt, Chủ tịch Hiệp hội Bia - Rượu - Nước giải khát VN (VBA) cho biết thị trường tiêu thụ bia rượu trong nước hiện đã giảm 20% - 30%. Trong 5 năm trở lại đây, chỉ có 2019 là năm đỉnh cao của ngành này. Từ 2019 trở về trước, trung bình mỗi năm ngành bia *tăng trưởng 5%-6%/năm*, song từ 2021 đến 2023 ngành bia lần lượt giảm thêm mỗi năm từ 5%-7%. Từ nay đến cuối năm 2024, dự báo thị trường bia rượu vẫn còn rất ảm đạm!.

Báo cáo khác của Hiệp hội Bia - Rượu - Nước giải khát Việt Nam (VBA) cũng cho hay, năm 2023 ghi nhận sự sụt giảm không phanh của hầu hết các công ty sản xuất, phân phối mặt hàng đồ uống có cồn, đặc biệt là các công ty bia rượu. Báo cáo có đoạn viết: *“90% thị phần tiêu thụ bia tại VN hiện nay thuộc các hãng lớn là Heineken, Sabeco, Habeco và Carlsberg. Song các công ty này hiện phải gồng mình trước tỷ giá ngoại tệ, lãi suất biến động khiến*

giá cả của nhiều nguyên liệu, chi phí có xu hướng tăng cao, khoảng 30-40% so với mức giá bình quân của năm 2022 ảnh hưởng mạnh đến lợi nhuận”.

Chưa tìm thấy lối ra?

Tháng 6/2024, Công ty Bia Heineken VN chính thức có văn bản gửi chính quyền Quảng Nam báo cáo về việc họ quyết định tạm dừng hoạt động Nhà máy Bia Heineken Quảng Nam (Nhà máy này đặt tại Khu công nghiệp

Điện Nam - Điện Ngọc từ năm 2007 và cũng là nhà máy có quy mô nhỏ nhất trong số 6 nhà máy bia cũng của Heineken VN được đặt tại Hà Nội, Sài Gòn, Đà Nẵng, Tiền Giang, Bà Rịa - Vũng Tàu và Quảng Nam). Trước đại dịch COVID-19 ở VN, bình quân mỗi năm Heineken Quảng Nam đóng góp ngân sách tỉnh này từ 1,000 - 1,200 tỷ VNĐ, thuộc diện nộp ngân sách lớn thứ 2 của địa phương. Còn trong 3 tháng đầu năm 2024, đóng góp từ Heineken Quảng Nam cho ngân sách địa phương cũng đạt khoảng 20 tỷ VNĐ. Lý do Heineken VN cho đóng cửa nhà máy ở Quảng Nam là “đã có nhiều thay đổi trong hành vi và thói quen của người tiêu dùng VN, đặc biệt liên quan đến quy định “zero nồng độ cồn”.

Ông Nguyễn Mai, Chủ tịch Hiệp hội Công ty đầu tư nước ngoài tại VN (VAFIE) cho biết: *“Heineken VN thông báo tạm dừng hoạt động một trong các nhà máy của họ là điều tất yếu của thị trường, khi công ty kinh doanh kém thì họ buộc phải thu gọn quy mô. Song tác động đầu tiên khi Heineken cắt giảm một lượng lớn công nhân sẽ gây nản thất nghiệp, tạo hệ lụy đến xã hội. Với các địa phương khác, những nhà máy này có thể đóng góp*

Người uống bia rượu bị đo nồng độ cồn khi đi đường

Nhiều nhà hàng, quán xá vắng vẻ vì không có khách uống bia

hàng trăm, hàng nghìn tỷ VNĐ vào ngân sách hàng năm nên việc công ty đóng cửa sẽ khiến kinh tế của địa phương ấy bị ảnh hưởng. Tôi cho rằng thời gian tới ngành bia rượu không chỉ gặp khó bởi quy định “zero độ cồn khi lái xe” mà còn

chịu ảnh hưởng lớn từ Nghị định 100 về thuế tiêu thụ đặc biệt. Trong khi ngành bia rượu chưa tìm thấy lối ra Nhà nước lại ban hành Luật Thuế tiêu thụ đặc biệt sửa đổi, trong đó có nội dung thay đổi phương pháp tính và điều chỉnh tăng

thuế suất với rượu và bia khiến giá sản phẩm có xu hướng tăng thêm thì tình hình của các công ty bia rượu càng gặp khó! Tôi đã nghe rất nhiều ý kiến phản hồi từ các công ty việc tăng thuế này không chỉ ảnh hưởng đến đầu

tư nước ngoài mà ảnh hưởng cả đến một loạt nhà máy của công ty trong nước. Điều này sẽ gây lợi bất cập hại khi Nhà nước không thể thu ngân sách được nhiều và hoạt động của ngành bia rượu sẽ còn thu hẹp hơn nữa...”.

Bài và hình NS

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!! **Good news! Mua 10 lbs, tặng 1 lb !**

“kỹ thuật” nấu với tôm khô

MY ANN HA : Mẹ em rất thích chú Don, lần nào cũng dặn mua cho chú Don. Mấy năm nay rằng Mẹ yếu nên dặn em ngâm tôm và xay bằng máy xay sinh tố. Em làm biếng không ngâm, bỏ vô xay thì nó lều keng keng như xay cục gạch. Món này nấu canh rau dền rất thơm, nhưng không rõ lần nào em nấu cũng bị mặn, anh Don chỉ em bí quyết đi...

Mở tin nhắn ra thấy “Mẹ em rất thích chú Don...” làm anh giật mình :) Nấu ăn ngon thì không thể “làm biếng” được em gái à. Phải nghe lời Mẹ dặn. Em cần phải ngâm tôm trong nước ấm chừng vài phút, khi xay rất nhẹ nhàng, không kêu “keng keng” nữa, lý do tôm đã sấy rất khô. Chỉ xay vài giây là tôm sẽ tươi thành sợi ngay, nấu gì cũng ngon, nhất là bún riêu.

Anh Don không có bí quyết gì, nhưng em nhớ tôm khô Louisiana là tôm thiên nhiên, thịt sẽ ngọt hơn và có vị mặn của biển, do vậy khi nêm cần giảm muối. Nên nếm thử trước khi thêm các gia vị khác.

HỒNG PHƯƠNG : Hôm Tết cháu mua cho cả nhà, mỗi người 4 lbs tôm khô của chú Don. Nhưng giờ cuối cả nhà đổi ý, rủ nhau về Việt Nam ăn Tết, hôm nay tôm khô vẫn còn, ăn củ kiệu hoài cũng ngán. Chú Don có biết nấu được món gì nữa không?

Không rõ sao dạo này anh Don lên giá, ai cũng hỏi về bí quyết nấu nướng là sao? Tôm khô làm được vô số món chứ đâu phải chỉ trộn củ kiệu đâu hả cháu? Nấu tất cả các loại canh đều ngon, như: rau dền, mồng tơi, khổ qua, bí, mướp v.v... Tuyệt vời nhất là bún riêu, và các món ăn chơi, ngoài ra cháu có thể làm Muối tôm, Tôm khô rim nước mắm, Sa tế tôm khô, Tôm khô kho quẹt, Tôm khô rang muối, Bắp xào tôm khô, Tôm khô xào, Tôm khô sốt cà chua, Bánh quy tôm khô, Cơm ngũ sắc tôm khô, Thịt rim tôm khô, Tôm khô sả ớt, Gỏi rau càng cua tôm khô, Gỏi tôm khô dưa leo, Gỏi xoài tôm khô v.v... và còn nữa mà anh Don chưa biết. Chúc cả nhà ngon miệng!

Quý khách có thể đặt mua tại :

WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về
tận nhà hoặc tiệm trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

HIỆN CHỈ CÒN 2 LOẠI: VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

MADE IN LA, USA

**SỨC KHỎE
LÀ VÀNG!**

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

**10 LBS
TẶNG 7**

MADE IN USA

**FREE
SHIPPING**

5 lbs trở lên

ORDER

XIN GỌI ANH : ĐƠN

235.4564

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

WWW.TOMKHOUS.COM

MỖI TUẦN 1 CON SỐ

3

cửa tiệm trong hệ thống bán lẻ Uniqlo của Nhật sẽ được khai trương tại khu vực North Texas trong mùa Thu tới đây. Uniqlo là hệ thống thiết kế và bán áo quần, trang phục thường ngày của Nhật và đang mở rộng hoạt động ra nước ngoài.

6%

cử tri gốc Á đủ điều kiện tham gia cuộc bầu cử tại Mỹ vào tháng 11 tới, trong đó có hơn 1.4 triệu cử tri gốc Á tại các tiểu bang chiến địa mà chỉ một số phiếu nhỏ cũng có thể thay đổi kết quả bầu cử tại các tiểu bang này.

3

hãng lưu trữ hồ sơ tín dụng lớn của Mỹ là Equifax, Experian và TransUnion có thể giúp khách hàng đóng băng hồ sơ tín dụng sau khi hầu như toàn bộ số an sinh xã hội của dân Mỹ bị đánh cắp và trong tay kẻ gian, theo báo cáo từ National Public Data

15

đô la là giá sơn móng tay bằng máy sơn tự động tại tiệm nails Gloss Nails tại Michigan. Máy sơn tự động này hướng dẫn khách hàng chọn màu sơn, vị trí đặt bàn tay qua màn hình tự động để được sơn và sấy móng tay trong thời gian khoảng 20 phút.

15

là số tỉ phú có tài sản nhiều hơn 100 tỉ hiện nay, trong đó người giàu nhất thế giới là Elon Musk, chủ hãng xe Tesla và SpaceX với 245 tỉ đô la. Trong năm nay, các tỉ phú giàu nhất thế giới này đã tăng thêm tổng cộng 370 tỉ đô la vào gia sản của mình nhờ thị trường chứng khoán tăng cao.

48

tuổi, một người đàn ông gốc Việt đã bị cảnh sát Quận Cam bắt giữ vì bị tình nghi là hung thủ trong vụ sát nhân ngay khu Phước Lộc Thọ phố Bolsa, thủ phủ người gốc Việt tại California.

52

tuổi, huấn luyện viên người Argentina là Mauricio Pochettino được chọn là huấn luyện viên trưởng cho đội tuyển túc cầu nam của Mỹ, bắt đầu từ tháng Chín này, thay thế cho cựu huấn luyện viên Gregg Berhalter sau thất bại tại giải Copa America năm nay.

8.5%

căn nhà tại Mỹ hiện nay có giá trên một triệu đô la, tăng hơn gấp đôi so với trước dịch Covid chỉ có tỉ lệ 4%, theo báo cáo từ hãng địa ốc Redfin. Giá nhà trên triệu đô tại California tăng cao và nhanh nhất tại Mỹ.

26,000

đô la là giá một chai champagne mà một hộp đêm tại Paris muốn bán cho nhà vô địch Olympic về nhào lộn của Mỹ là Simone Biles, khi cô mở tiệc ăn mừng với gia đình và bạn bè sau khi Olympic kết thúc.

Xin Đừng Quên Tôi

“Tù Nhân Lương Tâm” (POC: Prisoner of Conscience), thuật ngữ được Peter Benenson đưa ra vào những năm 1960 để cập đến bất kỳ cá nhân nào bị giam cầm vì niềm tin chính trị, tôn giáo hoặc vì lương tâm, nguồn gốc dân tộc, giới tính, màu da, ngôn ngữ, nguồn gốc quốc gia hoặc xã hội...

Cộng sản Việt Nam đang có hàng trăm tù nhân như thế, họ có thể bị bỏ tù vì bất cứ lý do nào, thậm chí chưa kịp có tên trong định nghĩa của Peter Benenson, như dạy học sinh hát một bài nhạc thể hiện lòng yêu nước trong trường hợp thầy giáo Nguyễn Năng Tĩnh...

Nguyễn Thị Tâm

Sinh năm 1972
tại Hà Nội

Bị bắt: 24-6-2020.

Án tù: 6 năm và 3 năm quản chế.

Đỗ Nam Trung

Sinh năm 1981
tại Nam Định

Bị bắt: 7-6-2021

Án tù: 10 năm và 4 năm quản chế.

Lê Trọng Hùng

Sinh năm 1979
tại Hà Nội

Bị bắt: 27-3-2021

Án tù: 5 năm và 5 năm quản chế.

Ai cho sư đi... tu

Sau 2 lần lên VTV - Đài truyền hình quốc gia CSVN, sư Minh Tuệ đã bị buộc "ẩn tu" ở nơi ít người dân lại, và mật vụ đi kèm, lẫn người của chính quyền địa phương theo dõi. Điều này khiến những nhà sư chân chính cảm thấy bất nhẫn.

Đầu tiên là sư Minh Đạo - người từng bị kỷ luật và sấm hối vì đã dám có lời tôn vinh hạnh tu của sư Minh Tuệ đã làm đơn từ bỏ tất cả liên quan đến Giáo hội Phật giáo CSVN, tự may y phẩn tảo, theo chân Hành Giả Minh Tuệ để học theo Phật dạy.

Sư Minh Đạo đã chia sẻ rằng ông không thể tiếp tục hèn nữa, tuy không thể học theo sư Minh Tuệ hoàn toàn vì lý do sức khỏe nhưng sư Minh Đạo sẽ nhập thất tu tập 3 năm và nếu Phật tử còn thương thì ông sẽ xuống núi mỗi năm gặp Phật tử 1 lần trong dịp Lễ Vu Lan.

Hy vọng, sư Minh Đạo được tu... an toàn, không bị sách nhiễu.

Sư Minh Đạo (ẢNH: FACEBOOK)

No Way In or Out

Trong báo cáo tựa đề "No Way In or Out: Authoritarian Controls on the Freedom of Movement" (tạm dịch: Không được vào hoặc ra: Kiểm soát chuyên chế đối với quyền tự do đi lại), tổ chức nhân quyền (có trụ sở tại Mỹ) Freedom House xếp Việt Nam vào khu vực màu đỏ cùng với 54 quốc gia mà nhà chức trách tùy tiện hạn chế quyền đi lại của công dân, đặc biệt là người thuộc giới bảo vệ nhân quyền và bất đồng chính kiến.

Theo Freedom House, các chính thể toàn trị thường áp dụng 4 biện pháp chính để hạn chế việc đi lại của người dân vô tội (có tội đã ở tù) là tước bỏ tư cách công dân, không cấp giấy tờ cho việc đi lại (hộ chiếu), không cấp dịch vụ lãnh sự, và cấm xuất/nhập cảnh. Những hành động sai trái này của chính quyền quá quen thuộc với giới bất đồng chính kiến tại Việt Nam, nhưng ít khi được báo chí trong nước nhắc tới.

(ẢNH: FREEDOM HOUSE)

"Hợp bất thường" là chuyện bình thường

Quốc hội CSVN họp bất thường lần thứ 8 về nhân sự ĐCSVN, kỳ họp diễn ra trong 01 ngày, bắt đầu từ 08 giờ 00 thứ Hai, ngày 26-8-2024 tại Nhà Quốc hội, Thủ đô Hà Nội. Trước đó, Quốc hội Khoá 14 này đã có 7 kỳ họp bình thường và 7 kỳ họp bất thường, đây là nhiệm kỳ quốc hội có nhiều kỳ họp bất thường nhất từ trước đến nay. Trong các cuộc họp bất thường hay bình thường nào dành để bàn về kế sách phát triển kinh tế, lo cho dân nghèo... Tất cả các kỳ họp này đều xoay quanh mục đích phân chia lại chức tước ở Trung Ương, nơi các Đảng viên tự thương lượng, bầu bán.

Vì vậy, bên cạnh những đồn đoán sôi nổi, đa số người dân cho rằng: ai lên ai xuống họ đều thấy bất thường, CSVN sụp mới là bình thường.

(ẢNH: MEDIA QUỐC HỘI/DANTRI.COM.VN)

Ăn dầy

Từ 2014 đến 2022 tại Cục Đăng kiểm Việt Nam, 11 trung tâm đăng kiểm tại TP.HCM và 3 trung tâm đăng kiểm tại Long An, Bến Tre, Sóc Trăng và các phòng chuyên môn... với nhiều tội: Đưa và Nhận hối lộ; Môi giới hối lộ; Tham ô tài sản; Lợi dụng chức vụ quyền hạn..., tập trung chủ yếu vào giai đoạn năm 2019 đến tháng 10-2022. Chiều 23-8-2024, Hội đồng xét xử đưa ra mức án đối với 254 bị cáo trong đại án này.

Nổi bật nhất trong danh sách 254 bị cáo (đa số là quan chức và giám đốc các trung tâm đăng kiểm) là bị cáo Trần Kỳ Hình (Cục trưởng Cục đăng kiểm CSVN từ tháng 1-2014 đến tháng 7-2021) bị tuyên mức 19 năm tù về tội "nhận hối lộ" và 6 năm "Lợi dụng chức vụ, quyền hạn trong thi hành công vụ". Tổng hợp bị cáo Hình phải chấp hành là 25 năm tù. Và bị cáo Đặng Việt Hà (Cục trưởng từ tháng

8-2021 đến tháng 12-2022), nhận 19 năm tù về tội Nhận hối lộ.

Án phạt được công chúng cho là quá nhẹ so với tội mà hai người này đã gây ra và số tiền hối lộ họ nhận được "hàng tháng, hàng quý" từ các trung tâm đăng kiểm ở nhiều tỉnh thành.

Trần Kỳ Hình, Đặng Việt Hà - (ẢNH: DANTRI.COM.VN)

"Hong phúc của dân tộc"

Thời còn làm Bộ trưởng Tài nguyên và Môi trường CSVN, ông Trần Hồng Hà đã xung phong xuống tắm ở bãi biển Cửa Việt (huyện Gio Linh, Quảng Trị). Sau đó, ông cũng đã thưởng thức hải sản ở bãi biển này để chứng minh Formosa không làm hại biển Việt Nam (dầu chính Formosa đã đứng ra xin lỗi và phải bồi thường cho dân Miền Trung nhiều năm liền). "Đến thời điểm này, thấy biển đẹp không, tắm biển thích không? Các nhà khoa học nói biển miền Trung an toàn. Việc thực hiện nghiên cứu rất bài bản, có nhiều phản biện. Tại sao mình không tắm biển" - ông Trần Hồng Hà chia sẻ với truyền thông.

Cựu Phó bí thư Thành ủy TPHCM Nguyễn Thị Quyết Tâm từng nói: "Con/em lãnh đạo làm lãnh đạo là hong phúc của dân tộc". Và, mới đây, em ruột ông Trần Hồng Hà (giờ đã là phó thủ tướng CSVN) - ông Trần Hồng Thái vừa được đưa lên làm chủ tịch Ủy ban nhân dân tỉnh Lâm Đồng.

Trần Hồng Thái (ẢNH: NONGNGHIEP.VN)

"Làm theo năng lực hưởng theo nhu cầu"

Phát biểu tại hội thảo khoa học "Công tác giáo dục liêm chính để phòng, chống tham nhũng, tiêu cực, thực trạng và giải pháp", Phan Đình Trạc (Trưởng ban Nội chính Trung ương CSVN) nói cần nghiên cứu, tổng kết thực tiễn để có giải pháp tăng cường giáo dục liêm chính, trước hết là đối với cán bộ, đảng viên để phòng ngừa tham nhũng, tiêu cực từ gốc, từ sớm, từ xa. Cụ thể là trả lương phù hợp với cống hiến để quan chức CSVN không cần tham nhũng nữa.

Kịch bản ấy đẹp, nhưng nó khó xảy ra, vì dù cho lương có gấp 3 lần đi nữa mà nếu quan chức CSVN có thể tham nhũng được gấp 10, gấp 100 thì họ cũng lung lay, bởi đó là mục đích khi họ chạy vạy tiền bạc/mối quan hệ để vào Đảng CSVN và ngồi vào "ghế nóng".

Phan Đình Trạc (ẢNH: VNEXPRESS.NET)

Bỏ chạy thôi...

Hôm 23-8-2024, người phát ngôn của Tập đoàn nhà nước Equinor của Na Uy nói với hãng tin Reuters là tập đoàn này vừa quyết định bỏ kế hoạch đầu tư vào điện gió ngoài khơi Việt Nam và đóng cửa văn phòng đại diện tại Hà Nội. Đây là lần đầu tiên Equinor đóng cửa một văn phòng quốc tế về dự án điện gió ngoài khơi, công ty này không nói rõ nguyên nhân. Equinor đã mở văn phòng đại diện tại Việt Nam vào tháng 5-2022 ở Hà Nội.

Trước Equinor, công ty Orsted của Đan Mạch hồi năm ngoái cũng tuyên bố bỏ kế hoạch đầu tư vào điện gió ngoài khơi ở Việt Nam với lý do: hành lang pháp lý chưa rõ ràng.

Ông Phạm Minh Chính tiếp lãnh đạo Tập đoàn Equinor 2023 (ẢNH: VIETNAMNET.VN)

Nghệ sĩ

Những tháng gần đây, dư luận viên trong nước điên cuồng đầu tổ hình ảnh ca sĩ, diễn viên, người nổi tiếng từng đi lưu diễn ở Mỹ và bị chụp ảnh, quay phim dính đến cờ Vàng Việt Nam Cộng Hoà. Hàng loạt nghệ sĩ trong nước phải cúi đầu trước đám đông và công việc, họ cùng đăng những bài "văn mẫu" thể hiện sự hối lỗi và tình yêu Đảng và nhà nước CSVN để tiếp tục kiếm tiền ở trong nước. Có những người từng thành danh ở Hải Ngoại rồi mới về Việt Nam làm việc cũng đăng những bài "văn mẫu" như trên đầu họ đã rất giàu.

ẢNH: FACEBOOK)

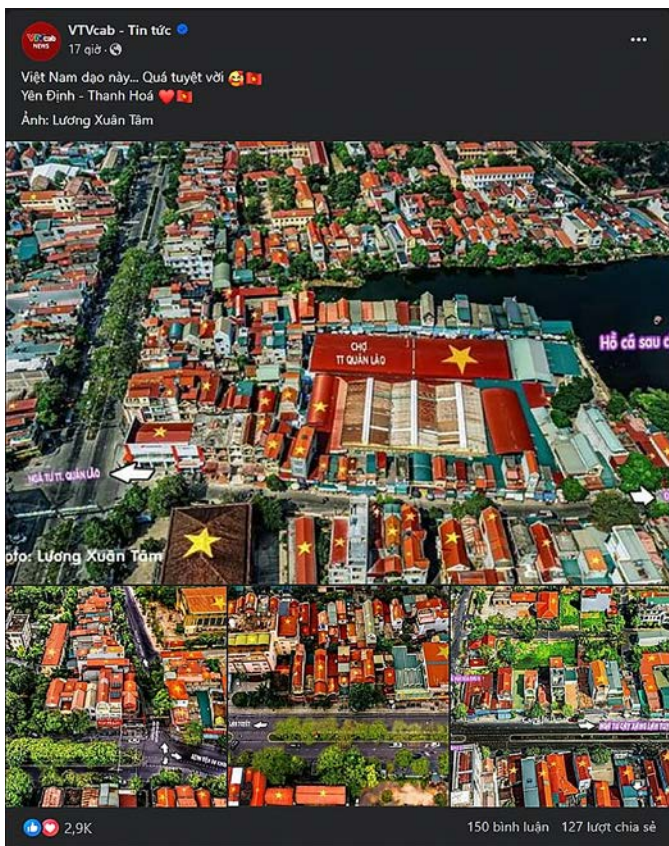
Cờ Việt Nam Cộng Hoà công khai có mặt tại buổi lễ kỷ niệm 60 năm Hội nghị cấp cao Á Phi tại Bandung, Indonesia (24-04-2015), đúng chụp chung với lãnh đạo các nước là Nguyên Chủ tịch nước CSVN - Trương Tấn Sang. Khi đưa tin về sự kiện này, báo điện tử chính phủ Việt Nam đã cắt hình để không bao gồm lá cờ vàng ba sọc. (ẢNH: FACEBOOK)

Sự tự hào giả tạo

Ngoài việc tăng các bài viết chê bai, tẩy chay cờ Việt Nam Cộng Hòa và những người có liên quan tới lá cờ này. Truyền thông trong nước liên tục đăng những nội dung khuyến khích, dụ dỗ, thúc đẩy giới trẻ suy tôn hình ảnh lá cờ đỏ sao vàng của nhà nước CSVN hiện tại. Và "chiến dịch" này lại bắt đầu từ một tấm ảnh những nóc nhà được sơn cờ đỏ sao vàng, tấm ảnh này là hình chính sửa chứ không phải ảnh thật.

Theo truyền thông Nhà Nước, việc nhiều bạn trẻ vẽ lá cờ đỏ sao vàng trên tường và mái nhà, cửa sổ rồi đăng tải lên mạng xã hội đã tạo nên một trào lưu thể hiện tình yêu nước, lòng tự hào dân tộc và mong muốn lan tỏa tình yêu quê hương đất nước.

Trong khi đó, cũng là thể hiện lòng yêu nước, nhưng nhiều người đã thể hiện bằng cách biểu tình phản đối Trung Quốc xâm chiếm biển đảo; phản đối Formosa hủy hoại môi trường; phản đối cho Trung Quốc thuê đất 99 năm... thì lại bị bắt, bị bỏ tù.

(ẢNH: FACEBOOK)

Tiền thì đếm nhưng cờ thì sợ

Trong khi dư luận viên và những cánh tay phải của tuyên giáo CSVN liên tục tạo dư luận để bài trừ lá cờ Việt Nam Cộng Hòa và những người hải ngoại có hiểu biết, yêu nước Việt nhưng ghét đảng CSVN. Thì theo thống kê từ chính Ủy ban Nhà nước CSVN về người Việt Nam ở nước ngoài: lượng kiều hối về Việt Nam từ năm 1993 đến hết 2022 đạt trên 190 tỉ USD, gần bằng lượng vốn đầu tư nước ngoài - FDI giải ngân, đầu tư vào Việt Nam trong cùng thời kỳ. Nếu tính cả năm 2023 thì lũy kế đạt khoảng 206 tỉ USD. Lượng tiền này góp phần cân bằng cán cân ngoại tệ và thúc đẩy kinh tế rất lớn.

Năm 2023 kiều hối chảy về Việt Nam ước đạt khoảng 16 tỉ USD, riêng Sài Gòn là khoảng 9.46 tỉ USD - cao gấp 3 lần so với nguồn vốn FDI vào Việt Nam.

206 tỉ USD kiều hối đã đổ về Việt Nam

(ẢNH: TUOITRE.VN)

Bắt tay làm ác

Hàng loạt các chủ tiệm sửa xe chuyên "phá xe moi tiền" của người dân ở dọc các Quốc lộ xuyên Thủ Đức, TP.HCM, Đồng Nai, Bình Dương... vừa bị bắt quả tang đưa về đồn, trùng hợp là những người chủ và nhân viên của các tiệm sửa xe này đều quê ở Thanh Hóa.

Thủ đoạn chung của những kẻ này rất ác độc: Rải đinh khắp các cao tốc, khi người dân lái xe cán phải đinh phải đem xe máy vào các tiệm này sửa (có người bị tai nạn nặng, thậm chí qua đời). Lúc này, những tên sửa xe lợi dụng sơ hở làm hư thêm nhiều bộ phận khác của xe khách hàng rồi đòi tiền sửa rất cao.

Phạm tội có tổ chức và lặp đi lặp lại thời gian rất lâu, cho người rượt đánh khi bị khách hàng tố cáo nhưng những tên sửa xe kia vẫn tồn tại hàng chục năm qua. Nhiều người tin có sự hỗ trợ ngầm của chính quyền địa phương dành cho những kẻ này vì mỗi lần có "đợt ra quân triệt phá" thì vài ba tiệm sửa xe kiểu này bị dẹp, sau đó những kẻ này di mở tiệm chỗ khác, chứ không bị xử cho thiệt nặng.

TƯỜNG NĂNG TIẾN

Đêm Cao Miên

Tặng Võ Hoàng (1952 - 1987)

Khi chúng tôi bước chân vào được đất Cao Miên thì trời đã ngả chiều. Tuy nắng đã nhạt nhưng trời chiều mùa hạ nơi đây vẫn còn hừng hực nóng. Sẵn với định kiến là mình sẽ đi vào một vùng đất chết, tôi hơi thoáng ngỡ ngàng khi không nhìn thấy xung quanh dấu tích của sự đổ vỡ do bom đạn. Khó mà có thể ngờ rằng, cách đây không bao lâu, mảnh đất khô cằn nắng hạn này lại là nơi giao tranh bằng chiến xa và đại pháo của nhiều đạo quân khác nhau.

Dư vị của chiến chinh chỉ còn cảm thấy được qua không khí chết chóc, và sự đe dọa rình rập trên từng tấc đất. Tôi được căn dặn nhiều lần là luôn luôn phải bước đúng vào bước chân của người đi trước vì ngoài con đường mòn đã được sử dụng ra, bất cứ lùm cây bụi cỏ nào cũng có

thể là nơi ẩn mình của “mìn hộp gỗ” – một loại mìn bẫy trông nhỏ bé và xinh xắn y như hộp bút chì màu nhưng thừa sức làm nát bầy đôi chân của kẻ nào vô phúc giẫm nhầm phải nó.

Vùng đất hiểm nghèo này cũng còn được gọi đùa là “sân banh cộng sản”. Lý do: người ta ước tính rằng cứ mỗi lần nhà cầm quyền Hà Nội xua quân tràn qua biên

giới để đánh đuổi kháng chiến Cao Miên lùi vào đất Thái thì ít nhất cũng phải có vài trăm cặp giò của “cầu thủ bộ đội” phải để lại nơi đây. Đó cũng là lý do tại sao vừa bước chân vào đất Cao Miên người ta đã ngửi thấy ngay mùi tử khí.

Bất giác tôi quay nhìn về đất Thái và không dừng mà thoáng thấy ngậm ngùi. Chỉ cách nhau

có một lần ranh định mệnh nhưng đời sống dân chúng của hai nước Miên – Thái hoàn toàn khác hẳn nhau. Bên kia là những căn nhà sàn xinh xắn, và những tán lá rậm rì xanh mát của đủ thứ loại cây ăn trái: chôm chôm, xoài, ổi, măng cầu, sầu riêng, măng cụt, nhãn, mít... Bao nhiêu lần đi ngang qua đó tôi đều nhớ đến một đoạn văn mà mình đã đọc đến thuộc lòng, trong tác phẩm *Mùa Hè, Một Nơi Khác* của chị Phan Thị Trọng Tuyền: “...vườn ngoại có xanh um những cây dừa, cây chuối, những trái quýt đường to vàng bóng láng, những trái mận trắng điểm những tia nắng hồng ngọt lịm, những mường tằm đầy tằm mặt nước...”

Không hiểu những người dân Thái đang sống ở nơi đây có ai

“Võ Hoàng là một nhà văn trẻ nhiều hứa hẹn đã dấn thân vào cuộc chiến sinh tử sau khi CS chiếm Miền Nam 1975. Anh sang Mỹ rồi dần bước lên đường tìm về VN tiếp tục cuộc chiến đấu. Thương ơi, V.H. đã ngã gục dưới trời Hạ Lào ngày 28 tháng 8 năm 1987, để lại vợ trẻ và con thơ”. Nguyễn & Bạn Hữu (Tuần Báo Trẻ - Dallas, TX)

biết được rằng mái nhà sàn đơn sơ của họ – với khoảnh sân đầy cây ăn trái, với “những nương tằm đầy tấm mặt nước... – là hình ảnh của một thiên đường đã lỡ, hay một giấc mơ quá xa tầm tay với đối với một người Việt lưu lạc như tôi, và với tất cả dân tộc Cao Miên láng giềng không?

Cảnh nghèo nàn, tang tóc ở Cao Miên – tất nhiên – khó có thể giải thích được đơn thuần bằng lý do địa dư hay khí hậu. Điều “kỳ diệu” là cả hai đài phát thanh Hà Nội và Khmer Đỏ (nghe được rất rõ nơi đây) đều nêu ra được những lý do rất thỏa đáng về tình trạng bi thảm này, dù lập luận của họ hoàn toàn dị biệt và – đôi lúc – tương phản với nhau rõ rệt.

Theo đài phát thanh thứ nhất thì thủ phạm gây ra cảnh chiến tranh điêu tàn diệt chủng cho dân tộc Cao Miên chính là bọn khát máu Pol Pot và Ieng Sary, tay sai của bọn giặc bá quyền Trung Quốc. Còn theo đài phát thanh thứ hai thì thủ phạm gây ra một nước Cao Miên đau thương tang tóc chính là tập đoàn lãnh đạo Hà Nội, tay sai của quan thầy Liên Xô.

Thêm vào đó là những thông báo về những chiến tích quân sự “không thể nào tin nổi” của cả đôi bên, cùng với những lời lẽ chửi rủa

nặng nề đến độ thô tục bẩn thỉu mà Hà Nội và Khmer Đỏ chăm chỉ và đều đặn gửi đến nhau đôi ba lần trong một ngày. Điểm tương đồng duy nhất của cả hai đài phát thanh này, hay nói đúng hơn là của cả Hà Nội và Khmer Đỏ, là họ cùng cố quên đi một sự kiện căn bản và giản dị như sau: dù hiện thân hay đội lốt dưới bất cứ hình thức nào, nơi đâu có mặt chủ nghĩa cộng sản là nơi đó hóa làm than hay tang tóc, mà thường là cả hai. Trường hợp Kampuchia chỉ là một thí dụ điển hình.

Đơn vị được lệnh dừng chân. Mọi người ngồi dựa lưng vào ba lô nghỉ ngay tại chỗ, tay vẫn lăm lăm cầm chặt súng. Thấy dáng điệu lơ đãng của tôi, người cán bộ chỉ huy đoàn quân quay lại nói nhỏ:

- Đây là bộ chỉ huy tiên phong của sư đoàn X, thuộc lực lượng Para (Son Sann).

Tôi tròn xoe mắt nhìn. Trước mắt tôi chỉ là những túp lều tranh nho nhỏ, nằm ẩn mình dưới những bụi tre già. Ngoài căn ăng ten ngụy trang của máy truyền tin, và những công sự phòng thủ đã cũ nát ra, đây không có vẻ gì là một căn cứ quân sự cả, đừng nói chi đến cái tên gọi to lớn là bộ chỉ huy tiên phong của cả một sư đoàn.

Đọc được sự kinh ngạc qua ánh mắt của tôi, anh bạn cười hên hê tiếp:

- Bên Thái đã nhiều chuyện lạ, bên Miên này còn nhiều chuyện lạ hơn. Từ từ rồi ông sẽ thấy.

Tôi gật đầu nhẹ hều bày tỏ sự đồng tình yếu ớt, với một nụ cười chắc hẳn là trông vô cùng mệt mỏi. Tôi mệt kiệt và mệt lả. Tôi đã sống ở Mỹ gần 10 năm và đến Thái Lan chưa được 10 ngày. 10 năm qua tôi di chuyển bằng thang máy, bằng máy bay phản lực, bằng xe hơi với hộp số và tay lái tự động. Bỏ những tiện nghi này ra là tôi biến ngay thành một thứ ốc sên không có vỏ.

Để che giấu cái mặc cảm này, tôi luôn luôn cố giữ bộ mặt “tĩnh như ruồi” cùng với thái độ “ai tới đâu tui tới đó” và “muốn tới đâu thì tới”. Hiện tại thì tôi đã “tới” Cao Miên và đây còn là vùng đất tương đối an toàn thuộc phạm vi kiểm soát của kháng chiến quân Son Sann. Không hiểu đơn vị sẽ còn đi thêm bao xa nữa? Tôi vẫn giữ lập trường “ai tới đâu tui tới đó” nhưng hình như đôi chân của tôi thì không. Chúng bắt đầu “lung lay” và hơi ... loạng quạng!

Cán bộ chỉ huy đơn vị, cùng với hai kháng chiến quân Kampuchea

có nhiệm vụ dẫn đường, đi vào doanh trại bên trong. Không bao lâu anh trở ra, chỉ tay về phía những bụi cây thật rậm ở phía bên phải chúng tôi, nói lớn:

- Đêm nay ngủ tại chùa. Di chuyển liên qua bên đó. Cơm nước phải xong trước khi trời tối.

Tôi nhìn mặt trời đang xuống thật thấp, gần đúng đỉnh núi xa mờ ở phía Tây, với sự lo âu bàng quơ. Chậm lắm thì chừng hơn một giờ nữa trời sẽ tối. Khác với bóng tối đô thị mà tôi đã từng quen, đêm tối nơi đây chắc chắn phải ẩn tàng nhiều đe dọa và bất trắc.

Trái với tâm trạng bất an của tôi, một kháng chiến quân ngồi ngay ở phía sau bỗng buột miệng nói sung sướng như reo:

- Bên chùa có chợ. Giờ này dám chợ còn họp lắm. Ở bên họ có bán nước đá, anh ơi!

o o o

Đất Cao Miên quả có nhiều chuyện lạ. Chợ và chùa tuyệt nhiên không có dính dáng liên hệ gì với nhau, theo như tôi biết. Sao lại có chuyện “bên chùa có chợ” được kia? Tôi càng thắc mắc hơn nữa khi nhìn thấy nét hớn hởi của người bạn nhỏ khi nói đến hai chữ “nước đá”. Tôi ngắm kỹ khuôn mặt trẻ thơ của em rồi bắt chợt hỏi một câu lằng xẹt:

- Em sinh năm mấy?

- 68.

- Như vậy là em vừa đúng 20 hả?

- Dạ, tháng tới anh.

Em trả lời với đôi mắt sáng và nụ cười hồn nhiên quá khiến tôi không khỏi chạnh lòng. Ôi chao cái tuổi 20! Tôi bỗng nghĩ đến nó mà buồn đến ngẩn ngơ. Ủa, chỗ nó bỏ đi đâu mất hồi nào vậy cà? Nó mới vừa còn loáng thoáng đâu đó mà. Nhiều chuyện tôi tưởng như mới xảy ra hồi hôm, hay tuần rồi chứ không phải là đã 20 năm trước.

Lúc bằng y chang tuổi của chú em đây tôi cũng bắt đầu bước vào cuộc đời lính chiến. Có điều là tôi chả bao giờ trông vô tư và hăng hái như em hiện tại. Tôi không nhớ rõ là hồi đó mình đã ước ao cái gì khi đi hành trong những lúc nóng bỏng và nằng chấy như thế này? Nhu cầu của tôi thường rất nhiều, nhiều đủ thứ, và tốn kém lắm nha. Đại khái thì ít nhất cũng phải là 5, 7 chai bia ướp lạnh, chỗ đâu có đơn sơ giản dị chỉ là vài cục nước đá như anh chàng kháng chiến quân trẻ con này.

Toán quân đã bắt đầu di chuyển. Tôi vội vã đứng dậy, chăm chú bước theo mọi người, cắt đứt những hoài niệm vu vơ. Đi loanh quanh thêm một lúc nữa, qua những con đường mòn mà cỏ

dại mọc cao đến ngực, rồi chúng tôi nhìn thấy ngôi chùa.

Bắt đầu là sân chùa lát đá với cái được gọi là “chợ trời” nằm chình ịch trên đó. Thực tại vốn phong phú, đa dạng và ... lộn xộn trong khi khả năng diễn đạt của ngôn ngữ lại vô cùng giới hạn nên tôi bắt buộc phải dùng chữ “chợ”, chỉ thêm được chữ “trời”, để mô tả một cách gắng gượng về cảnh ‘thị tứ’ nhỏ bé và nghèo nàn đến độ thảm thiết này. Ở 3 góc sân chùa, người ta trải ra 3 tấm ny lông độ một mét vuông. Trên đó bày vài chai nước ngọt, mấy bao thuốc lá, 5,7 nải chuối chín đen, cùng với bàn chải đánh răng, khăn mặt, xà phòng và... chấm hết!

Câu “trăm người bán vạn người mua” xem ra có vẻ mỉa mai trước cảnh xơ xác của cái chợ mini mà tôi nhìn thấy chiều nay ở Cao Miên. Tôi đếm được 3 người bán và chỉ chừng 5, 7 người mua. Có lẽ họ đều là những binh sĩ thuộc lực lượng Son Sann đồn trú gần đây, và thái độ của họ trông có vẻ nặng phần “tham quan” hơn là có ý định mua bán thật.

Sự xuất hiện bất ngờ của chúng tôi chỉ làm cho những người đang hiện diện ngạc nhiên đôi chút, chứ không gây nổi chút xôn xao nào cho cái chợ vô sinh khí này. Không riêng gì tôi

mà cả toán quân đều tự động dừng chân, đưa mắt nhìn ngắm những món hàng được bày bán. Giữa vùng đất chết này thì nước ngọt, kem đánh răng, xà phòng, thuốc lá ... đều có vẻ như những xa xỉ phẩm được mang đến từ một thế giới văn minh an bình nào đó.

Sau khi biết chắc là người ta có bán nước đá, tôi thân mật mời người bạn nhỏ một chai “lemonade” với thật nhiều đá. Khác hẳn với thái độ hăm hở lúc ban đầu, bây giờ thì em lại tỏ vẻ chán chường:

- Mà đều họ bán mắc lắm anh ơi.

- Mắc là bao nhiêu?

Em quay sang hỏi người bán hàng, chả hiểu bằng tiếng Miên hay tiếng Thái, rồi trả lời tôi buồn bã:

- Nếu trả bằng tiền Thái thì tới 12 “baht” lận. Mắc gấp đôi bên kia.

12 đồng tiền Thái chỉ cỡ 50 xu theo bản vị Mỹ Kim. Lúc ở phi trường Vọng Các tôi đã đổi 200 đô la ra tiền địa phương mà chưa dùng tới các nào. Ngay bây giờ tôi có thể mời em... tắm bằng 400 chai Sprite chứ đừng nói chi là uống. Tôi cười hào sảng:

- Cứ mua uống đi em. Uống tới mệt thì thôi. Anh có tiền đây mà.

- Để em xin phép đã.

Tôi chợt nhận ra một

điều nữa. Nơi đây mọi người đều không được quyền có nhu cầu nào riêng tư cả. Họ sống chết bên nhau, chia sẻ mọi gian lao cùng cực, cũng như tất cả những ngọt bùi mà hoàn cảnh khó khăn dành cho mình. Hiểu như thế nên tôi nói vội:

- Để anh xin phép cho.

Em nhỏ gật đầu cười nhẹ nhõm, trong khi tôi đưa đề nghị với cán bộ chỉ huy cho tất cả được uống mỗi người một chai nước ngọt.

Tôi cũng quơ vội hết những bao thuốc lá Samit và Krongthip mà người ta bày bán và phân phát đồng đều cho tất cả.

Rồi chúng tôi tiến vào chùa. Vị sai già, một ông sư Cao Miên cỡ chừng một trăm tuổi hay có thể là hơn thế nữa – người đầy vết xăm trên da thịt nhăn nheo răn rúm – run rẩy đứng nhìn toán quân với đôi mắt ưu phiền và ái ngại.

Bên cạnh ông là hai vị sai con, tuổi chỉ cỡ 12, 13 chi đó, cũng đen đui và gầy gò y như sư phụ, và cũng nhìn chúng tôi với ánh mắt rất bất an. Chợ họp trước sân chùa đã là một điều phiến; lính ở luôn trong chùa thì còn phiến dữ nữa. Nếu mà Phật dự kiến được mọi hệ lụy của kiếp nhân sinh của thế kỷ hai mươi, tôi e là Ngài sẽ trừng phạt nặng nề

Tuyến K5, dọc biên giới Thái Lan và Cao Miên. Hoàng Đức (trái) và Tướng Năng Tiến (phải). Ảnh và chú thích Hà Trung Liêm - Hè 1988

cái kẻ lấu tấu nào đó đã phát ngôn rằng “của thiên luôn rộng mở”.

Khi đi qua mặt 3 vị sãi hai người cán bộ chỉ huy toán quân cung kính chấp hai tay lên trán, theo đúng như tập tục chào hỏi của người... Thái. Tôi không tin là người Miên và người Thái có chung một lối chào nhưng cũng vội vã bắt chước làm theo y như mọi người cho nó ... chắc ăn. 3 ông sãi đều chấp tay chào lại và miệng thì lẩm bẩm không ngừng. Tôi hy vọng là họ niệm Phật bằng ngôn ngữ bản xứ chứ không phải là đang chúc dữ cho số phận chúng tôi.

Tôi bốt áy náy hẳn về chuyện “xâm nhập chùa chiền” khi bước vào bên trong và nhìn thấy cổng chùa đã sập. Bên trong không còn gì ngoài

những tảng đá xanh rơi đổ lổng chổng lên nhau. Bây giờ thì tôi hiểu tại sao, nhìn từ xa, không ai có thể ngờ được dưới những lùm cây rậm rạp lại có một ngôi chùa.

Cùng lúc, tôi cũng tự giải thích được chuyện chợ họp trên sân chùa. Người ta cần một khoảng sân bằng đá bằng phẳng để bày hàng buôn bán. Ngoài sân chùa ra, xung quanh đây có nơi nào mà không mọc đầy cỏ dại, và không bị gài mìn?

Thấy vẻ thần thờ của tôi, một kháng chiến quân đứng gần giải thích:

- Hồi 85 tụi nó mang tăng vô tới tận đây đó anh.

- T 54 hả?

- Dạ.

- Thứ này tôi có biết. Đại bác của nó không

công phá dữ dần tới vậy đâu. Còn đại liên 12 ly 7 thì đâu có làm gì được những tảng đá xanh bụi tổ mẹ này.

- Tụi nó pháo mà.

- Em nói ai? Tụi Khmer đỏ, Heng Samrin hay là Việt Cộng?

- Chớ còn ai nữa? Nói tình ngay thì tụi Miên, dù Miên nào cũng vậy, không có phá chùa đâu. Bởi vậy đêm nay mình nằm đây vững lắm.

Tôi gật đầu biểu đồng tình cho vui lòng người đối thoại chứ thực tâm tôi chưa bao giờ thấy “vững lắm” kể từ lúc xuống máy bay đến giờ, dù ở bên này hay bên kia biên giới Thái.

- Ông vô trong này lễ Phật không?

Một anh cán bộ khác mà trách nhiệm, tôi đoán, hơi nặng phần chính trị

võ vai tôi hỏi nhỏ. Tôi gật đầu như máy bước theo anh vào bên trong.

Và tôi bất ngờ nhìn thấy Phật mà không khỏi sinh lòng ... ái ngại. Vì nóc chùa đã đổ nên người ta che đỡ mấy liếp tranh trên đầu cho Ngai trông đỡ dãi dầu mưa nắng. Bụi bặm và máng nhện giăng đầy áng thờ. Giữa cái không khí hoang liêu cô tịch nơi đây tôi nghe rõ có tiếng ... muỗi vo ve! Nhang đèn, tất nhiên, là miễn có; nói chi đến xôi chè, oản chuối ... khiến Phật thêm buồn. Đến như Phật mà còn thê thảm tới cỡ này thì cả dân tộc Cao Miên tránh sao khỏi chuyện te tua, bầm giập!

Chu đáo như một chính trị viên, anh bạn đã chuẩn bị sẵn nhang đèn và có cả một túi chôm chôm đã héo. Sự thân phục độc trong ánh mắt của tôi được giải thích liền:

- Ở Miên cũng như ở Thái, cách tốt nhất để làm đẹp lòng người dân địa phương là mình phải tỏ ra là một Phật tử thuần thành.

Sự thực thì anh bạn không chỉ “tỏ ra” mà tôi thấy rõ là anh ta vô cùng trang nghiêm và thành khẩn khi khẩn vái. Sống trong một hoàn cảnh bất an thường trực thì tất nhiên Phật, Chúa, Thánh Thần ... luôn luôn phải ở rất gần.

Bữa cơm chiều với thức

ăn duy nhất là món canh mì gói. Nó đậm bạc một cánh thảm thiết, và ngon miệng một cách khó hiểu. Sau đó, tôi nhận được thêm nửa ca nước trà nóng hổi, đậm đen. Tôi uống từng ngụm nhỏ, xuyết xoa, hít hà, đã đời, thấm thía.

Được miễn gác nên tôi yên tâm mắc võng, nằm tận hưởng hương vị đậm đà của điều thuốc Thái Lan. Những tàn lá cây trên đầu cũng vừa trở màu đen sậm, và bầu trời đã nhấp nháy những ngôi sao mọc sớm. Đêm nhiệt đới dường như kỳ bí và huyền ảo hơn là đêm ở những vùng đất khác.

Nếu có dịp làm cố vấn cho những công ty du lịch thì tôi sẽ ân cần khuyên bảo du khách điều này khi họ đến Cao Miên: coi chừng tụi Khmer Đỏ và muối mòng ở nơi đây. Dù lực lượng Khmer Đỏ đang cố tạo một bộ mặt “hiền hậu” và “dễ mến”, bất cứ ai hề đã đỏ thì dù họ có biến thành hồng chúng ta vẫn nên tìm cách tránh xa – cho nó chắc ăn.

Còn muối mòng ở Kampuchea thì có thừa khả năng đâm xuyên qua võng ny lông và chích thẳng ngòi vào da thịt của những tên du khách khờ khạo như tôi. Đã vậy, trong lúc ngủ tôi còn sợ ý để hở lớp võng ny lông che người cho 5,7 chú muối lọt vào bên trong. Tôi nhồm ngay

người dậy, nhảy xuống đất, lục tìm chai thuốc muối bôi vội vào mặt, vào cổ, vào tay...

Cùng lúc, tôi nghe tiếng khúc khích cười. Trong vòng ánh sáng mờ ảo của một cây nến nhỏ, tôi thấy 5, 7 người ngồi quay quần bên nhau, và tất cả đang hướng mắt nhìn về phía tôi. Thái độ hốt hoảng vừa rồi của tôi chắc là lộ bịch lăm khiến họ phải bật cười. Hơi ngượng, tôi lại nằm yên trên võng. Còn họ thì dường như vẫn tiếp tục câu chuyện gì đó mà tôi đoán là có vẻ hào hứng đang bỏ dỡ. Thịnh thoảng tôi mới nghe 3 tiếng “trời đất ơi” đệm vào giữa câu chuyện bằng tiếng Miên mà tôi nhận ra được ngay là giọng nói của Thạch T.

Trong số những kháng chiến quân Khmer Krom (người Việt gốc Miên) mà tôi gặp nơi đây, tôi gần gũi với anh ta nhất. Thạch T. cởi mở và vui tính. Cách đây hơn một tuần khi còn ở căn cứ trong đất Thái, có hôm tôi đã thức gần đến sáng để nghe anh kể chuyện đi tu, đi lính, “những chuyện tình không may”, và cuộc đời lưu lạc của anh. Dù giọng nói của Thạch T. có “accent”, tiếng Việt anh vô cùng thông thạo.

Tôi tự hỏi không hiểu sao hôm nay anh lại nói tiếng Miên và những người ngồi xung quanh anh là ai. Lặng lẽ, tôi

tuột người xuống võng đi đến bên họ tìm một chỗ ngồi. Thấy bóng dáng tôi, Thạch T. nói như reo:

- Em tưởng anh mệt quá nên ngủ luôn rồi chứ.

Tôi gật đầu chào mọi người, rút bao thuốc lá ra mời họ hút, và nói vu vơ:

- Muối quá há!

Rõ ràng là không ai quan tâm đến chuyện “vu vơ” đó. Mọi cặp mắt đều dán chặt vào bao thuốc lá Winston đang chuyển qua tay từng người. Thạch T. chỉ vào tôi, và nói với mọi người như một lời giới thiệu. Mắt họ cùng lúc đều mở tròn xoe, kinh ngạc. Tôi nhìn Thạch T. dò hỏi. Anh cười thích thú nói:

- Em nói anh từ Mỹ tới đây.

Giọng Thạch T. hãnh diện như thể anh vừa tuyên bố với một đám đông hiếu kỳ rằng tôi là bạn thân của anh, và tôi vừa đến từ... một hành tinh khác! Sau đó, anh ân cần giới thiệu từng người:

- Thành này là thành cháu. Nó đi bên ông Son Sann. Em mới gặp lại nó chiều nay thôi.

- Chào em.

Người cháu của Thạch T. lắc đầu cười bên lên khiến anh lại vội vàng giải thích:

- Nó đẻ bên Miên mà, không biết nói tiếng

Việt đâu. Má nó mới biết. Còn mấy đứa này là bạn nó. Ở chung một chỗ Siem Reap với nhau hết. Thành này thì đi lính cho Heng Samrin, mới đào ngũ thức thì.

Người thứ hai vừa được giới thiệu nhìn tôi với đôi mắt hơi nghi ngại. Anh nghiêm trang hỏi Thạch T. có phải tôi làm việc cho CIA không? Tôi lắc đầu cười khổ, trong lúc Thạch T. vẫn vui vẻ liến thoắng giới thiệu tiếp:

- Còn thành này thì ở bên Khmer đỏ. Cũng đào ngũ luôn!

Tôi suýt nhảy nhồm người lên như kẻ bất ngờ bị đập đình. Cuốn phim “The Killing Fields” bỗng quay lại thật lạ trong đầu. Hình ảnh bộ đội Khmer Rouge áo quần đen bó sát, ống quần tay áo xắn cao, chân đi dép râu, khăn rằn quấn kín đầu, mặt đờ đờ sát khí, tay cầm AK 47, sẵn sàng chĩa súng vào mặt bất cứ ai và ... bóp cò cái bộp!

Tôi mở mắt thật lớn nhìn, thoảng một chút ngỡ ngàng vì khuôn mặt chất phác và hồn nhiên của người đối diện. Cùng lúc, em nhìn lại tôi với nụ cười thật hiền lành và rất ngây thơ.

Cuốn phim trong đầu tôi vụt tắt. Qua nụ cười của em, tôi chỉ thấy là sao da em đen quá mà răng em trắng quá, thế thôi. Em còn quá trẻ để có

thể tham dự vào thảm kịch tàn sát tập thể xảy ra trên quê hương mình đã hơn 10 năm trước. Ân hận vì thành kiến của mình, tôi vội siết chặt lấy tay em. Tôi muốn “âm thâm” gửi đến em một lời xin lỗi.

Chúng ta đang sống trong một thế giới mà thiên hạ sẵn sàng dán nhãn hiệu lên trán của nhau. Thực sự những người đang ngồi trước mặt tôi đâu có dính dáng, can dự gì đến quyền lợi của đảng phái này hay lực lượng nọ ở Cao Miên đâu. Tự nhiên người ta chia phe, trưng bằng hiệu, may cờ, vẽ vòng ... rồi bắt ép các em phải đứng vào phe này hay phe nọ để cầm súng giết nhau.

Tình trạng ở quê hương tôi cũng chẳng khác gì. Ngồi cạnh tôi đêm nay là Bằng, là Thu, là Hoàng Hải, là Quốc ... những người trẻ Việt Nam mà tôi đã quen nên Thạch T. không cần giới thiệu. Chỉ mới cách đây một hoặc 2 năm thôi các em đều còn có tên gọi là bộ đội Việt Nam, một đạo quân có tiếng là hung hãn và ngu xuẩn nhất của thế kỷ này.

Và mới chỉ cách đây chừng 2 tuần thôi, tôi còn nghĩ đến các em với ít nhiều thành kiến. Tôi quên bẵng đi một điều giản dị là các em đâu có quyền lựa chọn “không” là bộ đội.

Chợt nhớ ra một điều quan trọng khác, tôi vội hỏi trống không:

- Ở đây có ai đi lính cho ông Hoàng Sihanouk không ?

- Không.

Vậy chỉ thiếu có một nhân vật nữa thôi là đêm nay tôi đã gặp đủ tất cả “đại diện” của những phe đang lâm chiến ở Cam Bốt rồi: Khmer Đỏ, Heng Samrin, Son Sann, và Sihanouk. Tất nhiên là tôi muốn nghe chuyện của họ. Qua sự thông dịch của Thạch T., tôi hỏi người bạn nhỏ bỏ về từ phía Heng Samrin trước:

- Em ở với Heng Samrin bao lâu rồi ?

- Gần 3 năm, từ hồi 1985 lận.

- Sao bỏ đi ?

- Người Cam Bốt không thích ở với Heng Samrin đâu. Nó là “tay sai” của Việt Nam mà.

- Còn em, sao không ở với Pol Pot và Ieng Sary nữa ?

- Cực lắm, chịu không nổi.

- Rồi hai em có tính ở lại đây đâu quân bên Son Sann không ?

- Không, bên Son Sann không có mạnh đâu. Ở với ông cũng khó sống lắm. Chắc tui tui rủ thằng này (chỉ người cháu Thạch T. thuộc lực lượng Son Sann) đi vô Site II tị nạn luôn.

- Máy em tính đi Mỹ hả?

- Nghe nói không cho đi Mỹ nữa đâu. Không được đi nước nào hết. Nó chốt luôn mà.

- Vậy vô đó làm chi?

- Chớ ở ngoài này dễ chết quá mà không có ăn nữa.

- Máy em có biết là Việt Cộng đang rút quân không?

- Biết chớ nhưng ăn thua gì. Nó còn cả đồng mà.

- Nếu không có bộ đội Việt Cộng thì lính Son Sann và lính Sihanouk đánh được Heng Samrin không?

- Làm sao biết được nhưng lính Son Sann và Sihanouk cũng không có thuận nhau đâu.

- Lính Heng Samrin đánh giặc giỏi không ?

- Không giỏi đâu. Tụi nó nhờ có Việt Cộng mới mạnh thôi.

- Sao Khmer Đỏ lại đánh giặc giỏi như vậy?

- Cũng không giỏi đâu. Tụi nó nhờ có nhiều súng đạn thôi.

- Nếu bây giờ được tự do lựa chọn thì máy em làm gì ?

- Tui tui trở về Biển Hồ đánh cá nuôi mẹ, nuôi cha.

- Lấy vợ nữa chớ?

- Cái đó phải có cha mẹ đi nói con gái nó mới chịu.

- Còn không về được thì sao?

- Cũng chưa biết tính sao nữa?

Tôi cố nén một tiếng thở dài và không dưng mà thấy mắt mình cay.

Ngọn nến tàn dần. Ánh lửa nhỏ nhoi đột nhiên hóa màu đỏ sậm, rồi biến thành lập lòe xanh lét khiến khuôn mặt mọi người trông đều có vẻ ma quái. Tôi nghe tiếng Quốc nhắc Hoàng Hải lục ba lô tìm nến, rồi tiếng nói ngái ngủ của anh cán bộ chỉ huy:

- Thôi ngủ đi máy ông. Ai gác thì lo canh gác đảng hoàng, còn lại thì ngủ đi. Mai đi “học” lắm chứ không phải chơi đâu.

Ngọn nến tắt hẳn. Đêm đen thui. Cùng lúc là tiếng đại pháo âm ì ở xa xa. Trong bóng tối, em nhỏ về từ phía Khmer Đỏ chợt nắm nhẹ lấy tay tôi và nói một điều gì đó nghe rất ân cần. Thạch T. cười nhỏ dịch lại:

- Nó biểu anh đừng có sợ. Pháo bắn ở xa lắm.

Nếu nói được ngôn ngữ của em, có lẽ tôi sẽ trả lời rằng “tôi không sợ gì hết, chỉ buồn thôi.” Lần trong tiếng pháo, tôi chợt nghe tiếng gà gáy sáng. Chắc mới canh một. Còn lâu, lâu lắm trời mới sáng, và không có gì hứa hẹn là ngày mai cuộc đời sẽ sáng sủa và dễ thở hơn cho bất cứ ai nơi vùng đất bất hạnh này.

TNT - 1988

Một lối đi được chiếu sáng tốt là điều hoàn toàn cần thiết cho sự an toàn của bạn. Solar-powered stake lights (aka landscape lights) - đèn cọc năng lượng mặt trời (hay còn gọi là đèn làm cảnh) có thể được sử dụng một cách dễ dàng cũng như tiết kiệm để chiếu sáng lối đi và đường lái xe của bạn vào ban đêm. Được bán theo bộ, những chiếc đèn này rất dễ cắm vào đất mềm và sau đó tự sạc lại pin vào ban ngày bằng cách hấp thụ ánh sáng mặt trời. Khi màn đêm buông xuống, những chiếc đèn năng lượng mặt trời tốt nhất sẽ tự động bật và tỏa sáng cho đến bình minh.

Đèn chiếu sáng lối đi

Việc thử nghiệm 11 bộ đèn cho thấy không phải tất cả đều thực hiện tốt nhiệm vụ nói trên như nhau. Trong khi một số dễ lắp đặt và vẫn sáng tốt, như Lerekam Solar Spot Light, những đèn khác ở cuối bảng xếp hạng đã gặp khó khăn khi sạc hoặc không sáng đủ qua đêm. Cũng nên chú ý đến các models có công tắc bật/tắt. Tắt đèn khi bạn không cần đến có thể giúp sạc đầy pin hơn.

Lerekam Solar Spot Light

\$100

- 5/5 LIGHT DURATION
- 5/5 EASE OF USE
- ON/OFF BUTTON

Harbor Breeze Solar LED Path Light

\$30

- 5/5 LIGHT DURATION
- 3/5 EASE OF USE
- ON/OFF BUTTON

Gigalumi Grid Solar Pathway Lights

\$20

- 4/5 LIGHT DURATION
- 4/5 EASE OF USE
- ON/OFF BUTTON

Frontgate Pro Series VI Solar Path Lights

\$101

- 3/5 LIGHT DURATION
- 4/5 EASE OF USE
- ON/OFF BUTTON

Incx Solar Pathway Lights

\$31

- 4/5 LIGHT DURATION
- 4/5 EASE OF USE
- ON/OFF BUTTON

Gigalumi Solar Pathway Lights

\$21

- 4/5 LIGHT DURATION
- 4/5 EASE OF USE
- ON/OFF BUTTON

Linkind StarRay Solar Spot Light

\$77

- 3/5 LIGHT DURATION
- 4/5 EASE OF USE
- ON/OFF BUTTON

InnoGear Solar Lights 2 in 1 Waterproof Outdoor Landscape Lighting SL406W

\$43

- 3/5 LIGHT DURATION
- 4/5 EASE OF USE
- ON/OFF BUTTON

Threshold (Target) Window Lantern Solar LED Outdoor Path Light

\$45

- 3/5 LIGHT DURATION
- 4/5 EASE OF USE
- ON/OFF BUTTON

Hampton Bay Mitchell Outdoor Solar Path Light

\$60

- 3/5 LIGHT DURATION
- 3/5 EASE OF USE
- ON/OFF BUTTON

Bell + Howell Solar LED Outdoor Path Light

\$50

- 3/5 LIGHT DURATION
- 4/5 EASE OF USE
- ON/OFF BUTTON

TPB HUỲNH THANH BÌNH

Sinh năm 1954

Số quân NQ/872795

ĐƠN VỊ: Trung đội Trinh sát Nghĩa Quân chi khu Tri Tôn, Tiểu khu Châu Đốc. Bị thương cột 2 tay, mù mắt trái tháng 6/1972 tại núi Cô Tô.

HOÀN CẢNH: Sống với vợ bị tai biến nằm một chỗ và cháu ngoại gái, con đi làm công nhân ở Bình Dương. Cuộc sống rất khó khăn.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông Huỳnh Thanh Bình

ĐỊA CHỈ: Ấp Tô Hạ, xã Núi Tô, huyện Tri Tôn, tỉnh An Giang.

ĐIỆN THOẠI: 035 746 6871

TPB PHẠM VĂN THÀNH

Sinh năm 1951

Số quân 51/483.523. Hạ Sĩ.

ĐƠN VỊ: Tiểu đoàn 57 An ninh Phi Trường Biên Hòa. Bị thương cột sống liệt 2 chân tháng 6/1970.

HOÀN CẢNH: không vợ sống nhờ em gái, hiện bị nhiều thứ bệnh già cuộc sống rất khó khăn.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Phạm Văn Thành

ĐỊA CHỈ: số 24, tổ 1, KP Lương Minh Chánh, xã Long Định, huyện Châu Thành, tỉnh Tiền Giang.

ĐIỆN THOẠI BÀN: 0273 363 2261
- em gái: 035 880 3213

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BDQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

ĐPQ: Số quân Địa Phương Quân, lấy năm sinh làm hai số đầu.

CLQ: Số quân của Chủ lực Quân, lấy năm sinh +20= hai số đầu (Ví dụ sinh năm 1940, số quân là 60/000).

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

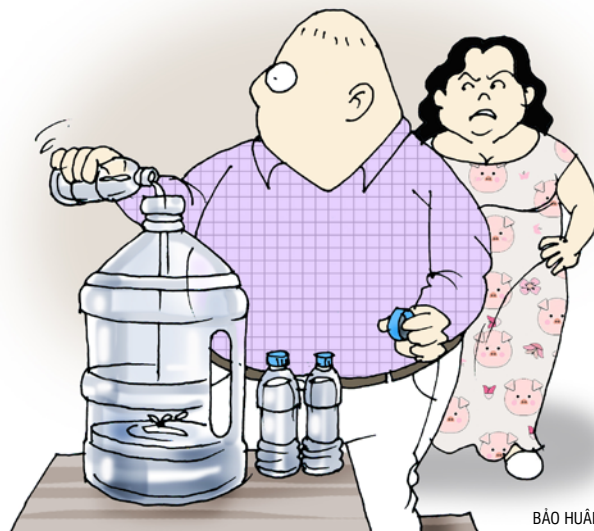
<https://baotreravot.com>

lộ tẩy

Anh nọ vào hăng với bộ mặt sưng húp.

Một người hỏi:

- Bị đụng xe à?
- Không, hồi mới cưới vợ, tao hứa sẽ không làm vợ tao buồn.
- Tốt.
- Tao và cô ấy thỏa thuận, hễ mỗi lần tao làm cô ấy khóc. Tao sẽ đổ 1 ly nước vào cái bình 1 gallon. Khi nào bình đầy thì cổ sẽ ra đi mà không cần giải thích. Hôm qua cô ấy bắt quả tang tao đang đổ hai chai nước suối vào trong bình.

KHẮC THANH CHƯƠNG (Nhà Bè, sưu tầm)

bí quyết

Hai cô bạn lâu ngày gặp nhau. Cô kia kêu lên:

- Sao kỳ này mi nhon vậy? Mà xài thuốc giảm cân à?
- Đâu có, hại chết. Mỗi khi muốn xuống cân, tao giao cho ông xã tao nấu ăn.

HOÀNG ANH (Atlanta, sưu tầm)

BẢO HUÂN

thực tế

Huynh trưởng Hướng đạo hỏi hai hướng đạo sinh:

- Nếu vào rừng, hai em gặp một con gấu nhào ra thì các em sẽ làm gì?

Hướng đạo A:

- Em chạy ạ.

Hướng đạo B:

- Em mang giày running shoes vào ạ.
- Nên nhớ em không thể chạy nhanh hơn con gấu!
- Dạ, em chỉ cần chạy nhanh hơn bạn kia thôi.

DEVIN TRƯƠNG HIEP (Waco, lược lặt)